

Garja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

"FLOWERS TO MOTHER, DEAR!"

(Posed by Irene Planinsek, junior member
No. 20, Joliet, Illinois.)

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v Chicagi, Ill.

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislund,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smotz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

1135 East 71st St.

Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
2348 N. W. Roosevelt St., Portland, Ore.

Namesnica nadzornicam:

Josephine Seelye,
1232 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1940 MAJ 1940

1	S	Filip, Jakob	9	Č	Gregorij	17	P	Milovan	25	S	Urban
2	Č	Zigmund	10	P	Antonin	18	S	Erik	26	N	Vnebohod
3	P	Najdenje K.	11	S	Franc H.	19	N	Celestin	27	P	Bede
4	S	Florjan	12	N	Binkošti	20	P	Feliks	28	T	Avguštin
5	N	Pij	13	P	Servacij	21	T	Andrej	29	S	Maksim
6	P	Janez	14	T	Bonifacij	22	S	Emil (Milan)	30	Č	Kinčanje grobov
7	T	Stanislav	15	S	Zofija	23	Č	Telovo	31	P	Angela
8	S	Mihaela	16	Č	Jan Nepom.	24	P	Marija Pom.			

1940		MAY						1940	
SUN.	MON.	TUE.	WED.	THU.	FRI.	SAT.			
»	»	»	1	2	3	4			
5	6	7	8	9	10	11			
12	13	14	15	16	17	18			
19	20	21	22	23	24	25			
26	27	28	29	30	31	»			

THE BIRTHDAY BOUQUET FOR MAY

Flower: Annunciation Lily (Purity and unselfishness)
Birthstone: Emerald (Happiness)

BIRTHDAYS OF FAMOUS PEOPLE IN MAY

1. Harry Leon Wilson, author, 1867
2. Norma Talmadge, actress, 1897
3. Mrs. Geo. Martin, author, 1866
4. Walt Mason, poet, 1862
5. J. B. Stetson, hats, 1830
6. Rudolph Valentino, actor, 1895
7. Joseph Cannon, statesman, 1836.
8. Dante, author, 1265
10. J. G. Bennett, N. Y. Herald, 1841
11. Irving Berlin, composer, 1888
12. Florence Nightingale, nurse, 1820
13. Maria Theresa, 1717
14. Fahrenheit, thermometer, 1686
15. Mary Tomazin, Supreme Auditor SZZ
16. W. H. Steward, statesman, 1801
17. King Alfonso, Spain, 1886
18. Emperor Nicholas, Russia, 1868
19. Samuel G. Blythe, author, 1868
20. Mary Coghe, Supreme Vice-president SZZ
21. Glen Curtis, Hydro-aeroplane, 1878
22. A. Conan Doyle, author, 1859
23. Douglas Fairbanks, actor 1883
25. Ralph Emerson, essayist, 1803
26. Al Jolson, actor, 1886
27. John K. Bangs, humorist, 1862
29. Patrick Henry, statesman, 1736
30. Peter The Great, Russia, 1672
31. Pope Pius XI, 1857

REV. MILAN SLAJE:

KAKO OBVARUJMO MLADINO PRED ZLOČINOM

ISTO dekletce v Kaliforniji, ki je ubilo svojo mater in svojega bratca s toliko hladnokrvnostjo, kakor bi bila pohodila črva, je pač dovolj jasen dokaz, da je nekaj narobe z našo moderno mladino. Ta slučaj otroka — ubijalca je morebiti pataloški slučaj, ki spada pred zdravnika, ne pa sodnika. Naj bo kakorkoli, dovolj je drugih slučajev, kjer so nedorasi izvršili zločine popolnoma premišljeno in prostovoljno. Ječe so prepolne teh mladostnih zločincev. Ali pa so sodniki in ječe tisto zdravilo, ki naj zaustavi strahotno naraščanje mladostnih grešnikov? O tem piše Josephine Quirk, znana izvedenka v moderni kriminalistiki sledeče (povzeto iz Youth section of Our Sunday Visitor):

Večkrat me povprašujejo: kako naj zavarujemo mladino proti zločinu? Predno moremo odgovoriti na to vprašanje, moramo pomisliti, da se zločin, oziroma zločinec, polagoma razvija. Navadno se prične z neubogljivostjo in trmoglavostjo doma in v šoli. Ko je bodoči zločinec doma prestal prvi izpit, potem šele prične prelamljati tudi družabne ali državne postave. Izprva le brezpomembne mladostne porednosti in vragolije. Potem pa sledi prvi resni padec — morda tatvina ali kaj drugega — ki se polagoma razvije v zločin. Nikdo ne postane zločinec kar čez noč.

Kako torej zavarovati mladega človeka proti zločinu, ki se sicer razvija polagoma, vendar pa s strašno vztrajnostjo? Da bo pomoč uspešna, mora tudi vzgoja biti vztrajna.

Katoličani imamo orožje, s katerim se lahko uspešno borimo proti tej nevarnosti — najboljšje najvažnejše in najuspešnejše orožje na svetu. Ena mojih mladih znank mi je nasvetovala zelo priprosto, a vendar radikalno rešitev tega mladinskega problema. Naj citiram pismo, ki mi ga je pisala Harriet Witowski iz Gary Indiana. Glasi se tako-le:

“Kakor večina nas modernih mladih, sem tudi jaz že imela majhne preizkušnje in težave. Prepričala pa sem se, da je najučinkovitejše sredstvo v takih slučajih sv. obhajilo. Dnevno obhajilo izpremeni mladega človeka iz klavrne mevže

v resničnega moža in ženo. Obenem mu da svete odločnosti in poguma v boju z izkušnjavami življenja in lojalnosti ter zvestobe do Boga in bližnjega.”

Koliko resnice v teh besedah! Ako oseba, kakor je Miss Witowski, katere kremenit značaj se tako lepo kaže v njenem pismu, potrebuje moči in opore v verskih tolažilih, koliko bolj oni, ki so pri vsaki najmanjši izkušnji v nevarnosti, da padejo. Koliko še bolj oni, ki imajo toliko težav, da krotijo svoja zločinska nagnjenja.

Kdo bi mogel bolje utrditi našo mladino proti nevarnosti zločina, ki je naravna posledica teh malih prestopkov in izkušnjav, kakor Telo in Kri božjega Sina, katerega zadnje dejanje usmiljenja je bilo, da je obljubil raj zakrknjenemu grešniku?

Kolikega pomena so molitev in zakramenti v življenju mladega človeka? Poslušajmo, kaj meni o tej stvari mladi zločinec Jimmy Sullivan iz Brooklyna. Jimmy je ubil človeka zaradi ubogih devet dolarjev. Ko ga je sodnik Brancato obsodil na električni stol, je Jimmy, kot svoje poslednje (in morebiti prvo) dobro delo, dal tale nasvet svojim sovrstnikom:

“Povejte jim, da naj hodijo v cerkev ob nedeljah in ubogajo vse, kar tam slišijo. Povejte jim, naj živijo po naukih svoje vere in potem ne bodo nikdar zašli. Ako bi bil jaz tako ravnal, bi ne bil tukaj.”

Zdi se da ni slab nasvet, ki ga je dal sedemnajst let stari Jimmy, ki je moral na lastni koži okusiti, kaj se pravi šaliti se iz Boga in njegovih zapovedi. Sodnik Brancato je pripomnil: “Ako bo mladina te dežele poslušala njegov nasvet, potem Jimmy Sullivan, akoprav zločinec, ni živel zastoj.”

Zgodba Tom Bennett-ovega življenja dokazuje, da je bil Jimmy-jev nasvet dober. Tom je bil nepoboljšljiv grešnik, kar so ga ljudje poznali. Svoje zločinsko življenje je pričel, ko je bil star petnajst let in naslednjih šest let je preživel v raznih poboljševalnicah, iz katerih je dvakrat utekel. Ko je bil star enaindvajset let so ga obsodili v ječo na petnajst let. Njegov sloves je bil dovolj

znan in pazniki so že bili pripravljani na njega. Toda v začudenje vseh, Tom je postal naenkrat kakor prerojen. In kar je bilo še bolj čudno, to prerojenje ni bilo začasno. Tom je postal zgleden jetnik in predstojniki so bili z njim docela zadovoljni.

Po petih letih so ga izpustili. Predno pa je zapustil jetnišnico, ga je nadzornik jetnišnice vprašal, kaj vendar je povzročilo to nenadno izpremembo v njem. "Zdi se, da si kar naenkrat zopet postal kristjan," mu je dejal.

"Ni čisto tako" odgovori Tom.

"Kaj misliš s tem?"

"To-le" reče Tom. "Kmalu potem, ko sem bil prišel sem, mi je umrla sestra, ki sem jo ljubil nad vse. Predno je umrla, mi je pisala in izrazila svojo zadnjo željo."

"Bi mi hotel povedati, kaj je bila tista želja?"

"Gotovo. Prosila me je, da naj molim vsaki dan eno Zdravo Marijo ter prosim božjo Mater, da me čuva in varuje."

"In."

"Gotovo, vsaki dan sem jo molil in dolgo časa je bila to edina molitev, ki sem jo opravljal. Polagoma pa se je nekaj v meni izpremenilo; Začel sem čutiti in misliti drugače . . . In to je, prepričan sem o tem, kar mi je prineslo predčasno oprostitve iz ječe."

"Gotovo" je odgovoril nadzornik. "Menim tudi, da ena Zdrava Marija na dan, ni nikdar naklonila večjih obresti."

Se docela strinjam.

Tako imenovana J. Quirk.

*

So med nami, ki se imenujejo katoličane, da, celo matere so med njimi, ki se bojijo, da bi otroci ne postali prepobožni, ako bi pogosteje, kakor je neobhodno potrebno, hodili v cerkev in prejeli sv. Zakramente. Kolika slepota! Prava pobožnost in prava dobroti sta v neločljivi zvezi. In vi se vendar ne bojite, da bi vaši otroci postali predobri. Ako torej hočete, da bo vaša mladina varna pred vsemi onimi nevarnostmi, ki jo zalezujejo za vsakim vogalom, jo vodite bliže k studencu moči in poguma.

MARIE PRISLAND:

ČAST MATERAM

I SLUČAJ, da slavimo Materin dan v mesecu, ko krasijo zemljo najlepše cvetlice. S tem hočemo reči, da se v materinem srcu skrivajo najlepša in najplemenitejša čutstva.

Materinska ljubezen spaja vse žene sveta.— Od ranega detinstva do groba nas spremlja nežna, skrbna in vroča, vse razumevajoča ljubezen matere.

Materino srce je morje ljubezni, nežnosti in odpušcanja. — V življenju nas obide včasih žalost in obup; ne znamo si svetovati in ne pomagati; zapustijo nas morda prijatelji in znanci, ko najbolj potrebujemo opore in sočutnega srca — pa glej, iz teme nas pritisne skrbna roka na prsi, kjer bije ljubeče materino srce. Celó iz onega sveta — se nam zdi — nas vodi njena roka.

In koliko udarcev pade na to srce, koliko nevhvaležnosti žanje včasih mati za svojo skrb in ljubezen.

Že od zibelke se datirajo trenutki sreče — pravi nek pisatelj — pa tudi trenutki bridkosti materinega srca. Kdo bi preštel dolge noči brez spanja ob postelji bolnega otroka? Bori se mati z nevidnim sovražnikom in ga često tudi preмага, kakor priča naslednja zgodbica, ki sem jo iz nekega lista povzela.

Bolničarka je stopila k oknu bolniške sobe in zagledala, kako leze neka revno oblečena žena čez nizek plot na vrt bolnišnice. Opozorila je zdravnika, ki je ravnokar pregledoval bolne otroke v isti sobi. Skupno sta se napotila na vrt, da posvarita ženo.

"Kaj iščete tukaj, gospa?" je prijazno vprašal zdravnik, ko je videl proseči, ganljivi ženin pogled.

"Ne pustijo me noter," je zašepetala. "Moja hčerka, Helena, se nahaja nevarno bolna v pritlični sobi št. 10."

Zdravnik ji prigovarja naj zapusti vrt in ji obljublja, da bo storil za hčerko vse, kar je možno v človeških močeh.

"Ali bi ne smela tu ostati?" prosi žena. "Pustite me tukaj, gospod doktor; odtod lahko vidim sobo in košček njene blazine. In okno je odprto . . ."

Toda prav ta hip se je okno zaprlo.

"Pa počakam, da ga spet odpro . . . tu mi je tako dobro, kakor da sem pri njej. Pustite me, prosim! Helena je moje edino dete, moja edina radost na tem svetu. Mož mi je umrl. Sama sem . . . Pustite me v njeno sobo, jaz se okuženja ne bojim . . ."

V sobi je Helena prosila bolničarko, naj od-

pre okno, ker ji je veliko boljše pri odprtem oknu — da se ji tam zdi kakor da bi bila pri mami . . .

Pod drevesom na vrtu je stala mati, dokler se ni stemnilo in so v sobi prižgali luči. Stala je tam, dokler ni okno bolnice zatemnelo. Prišel je zdravnik in jo odvedel. Drugo jutro so bila mala vratica v plotu odprta . . .

* * *

Mati je zopet stala pod drevesom in napeto zrla proti oknu bolnice, za katerem je ležala njena bolna hčerka. Zdravnik je zmajal z glavo, ko

je videl oči male bolnice neprestano uprte v okno. Vprašal je bolničarko, če ji je kdo kaj o materi povedal. Bolničarka je zanikala. "Čudno," je rekel zdravnik, "gotovo sluti njena duša, da je mati blizu. Mislim, da bo ozdravela, dasi včeraj nisem imel nobenega upanja."

In tretji dan so pustili mater, ki je čakala na vrtu, v sobo, k njeni okrevaljoči hčerki. Smehljaje se je stopila v sobo, sedla na stol ob postelji; niti besedice ni spregovorila, samo zrla je na dete, ki ji je bilo zadnje dni in noči tako blizu, navzlic zaprtemu oknu in vrtnemu plotu in zahrbtni bolezn . . .

P. E.:

VSEH DOBRIH MATER DAN

Vseh dobrih mater dan!
Ki jim ljubežen vodi pot
in sveti osrečuje stan—
Povrni ti jim, o Gospod!

Vseh dobrih mater dan!
Vsaj enkrat v letu blag spomin
otrokom bodi opomin:
Vseh dobrih mater dan:
Vsaj enkrat v letu blag spomin,
naj tistih bo, ki noč in dan
žive, trpe, skrbe za nas
in molijo iz srčnih bolečin!
Proslave skupne posvečene čas,
naj naše bo hvaležnosti dokaz!

Vseh dobrih mater dan!
O vseh, ki še žive, molče trpe
in molijo med nami,—
in vseh, ki so odšle od nas,
ki trupla njih že v tih jami
pokožno spe,
pričakujoč vstajenja dne,
počivajoč od truda in skrbi,—
njih dušam v raj u večna luč gori,
ona mila iz višin
na svoje zro in zanje prosijo—
o vseh nocoj je blag spomin,
da, vseh, ki materinstvo nosijo
sijajno žezlo, žezlo posvečeno!

LEO ZAKRAJSEK:

IZ POTNIŠKIH ZAPISKOV LANSKEGA LETA

(Nadaljevanje)

Mednarodni vlak

PO prenočevanju v Parizu, v modernem hotelu Terminus-Est, ki nas je okrepilo za nadaljnjo pot, smo okrog sedmih zjutraj odšli na vzhodno železniško postajo, ki je takoj čez cesto. Tam je bil že pripravljen mednarodni ekspresni vlak, sestojč iz direktnih vagonov za Dunaj, Budimpešto, Belgrad, Bukaresto in po potrebi tudi za Atene in Zofijo. Uradno se ta vlak imenuje — Dunajski ekspres. Ti direktni vagoni imajo navadno vse tri razrede. Mi smo naravno zavzeli svoja mesta v drugem in tretjem razredu vagona za Belgrad. In ker je tudi naš vagon imel vse tri razrede, smo tako lahko hodili drug k drugemu v vas iz enega razreda v drugega. Ta možnost je zlasti pri skupnih potovanjih veliko vredna, ker omogočuje medsebojno zabavo.

Vsak teh direktnih vagonov je last dotične države in naš je bil last Jugoslavije ter je zato imel jugoslovanske napise in po vseh kupejih reklamne slike najlepših in najzanimivejših krajev v jugo-

slovanske države. Med njimi smo videli tudi slike Bleda, Bohinja, Triglava, Ljubljane, Rogaške slatine itd., kar je ustvarjalo atmosfero domačnosti.

Ker so sedaj tudi sedeži in naslonjala tretjega razreda na tem vlaku tapcirani in so tako izgubile "trde dile," je radi tega vožnja po Evropi sedaj toliko prijetnejša, tudi za potnika tretjega razreda.

Jugoslovanski in drugi vagoni za Balkan se odklopijo od Dunajskega ekspresa na postaji Schwartzach-St. Veit na Gornjem Koroškem ter se nato priklopijo ekspresnemu vlaku, ki vozi iz Muenchena v Belgrad. Tako se ameriški potniki na tej črti vozijo z ekspresnim vlakom prav od Pariza do Ljubljane in to brez prestopanja. Celotna vožnja vzame nekako 25 ur, a to kljub čakalnju na raznih obmejnih postajah, kjer se vrše kontrole potnih listov, prtljage in denarja. Koliko so ti direktni vozovi vredni, ve najbolje oni, ki je potoval pred njimi in moral večkrat prestopati s svojo obilno prtljago in potem čakati na zveze za nadaljevanje vožnje.

Skoki deželo, kjer manjka pridnih rok

Naš vlak je zapustil postajo točno ob osmih in nato precej časa vozil med nebrojnimi tračnicami, ki pričajo o ogromnem prometu te postaje.

Leo Zakrajšek

Stare, okajene, oprasene in deloma tudi zamazane pariške hiše v nepretrganih vrstah so hitro izginjale izpred naših oči. Prihajali smo v predmestja z ličnimi in novejšimi hišami in hišicami, obdanimi z vrtovi, polnimi cvetja, zelenjadi in deloma tudi sadnega drevja. Predmestja očevidno hitro rastejo. Vsaka hišica pa ima svojo posebno obliko, barvo, urejenost vrta, ali kako drugo svojo posebnost. Skoro nemogoče je najti dve popolnoma enaki. Vsaka že na zunaj kaže posebne ideje in okus lastnika, ter izraža njegovo individualnost v tem oziru. To je v direktnem nasprotju z večino predmetji velikih ameriških mest, kjer vidite cele vrste in bloke popolnoma enakih, skupaj stisnjenih hiš, brez vrtov in brez cvetja in zelenja. V Parizu ni govora niti sledu o taki masni produkciji v grajenju hiš!

Ko smo dospeli izven predmestij, je naš vlak že drvel s strašno hitrostjo, ki nič ne zaostaja za ameriški "limited-ih," skozi vasi, trge in mesteca, ki pa so postajala tem redkejša, čim bolj smo se oddaljevali od Pariza. Lepa polja, travniki, pašniki ter manjši in večji gozdiči so se razprostirali po nepregledni valoviti pokrajini. Visoko in bogato žito, kolikor še ni bilo požeto, ter gosta in visoka trava, košato in visoko drevje so pričali o rodovitnosti te zemlje. Tu in tam je pred našimi očmi zažarelo na tisoče cvetov škrlatno rdečega maka, raztresenega po njivah in travnikih, kar je spopolnjevalo pestrost te mirne, a skoro zapuščne pokrajine, v kateri skoro ni bilo videti žive duše. Le tu in tam se je pojavil kak voznik na cesti, kak ribič ob potoku ali reki, pastir na pašniku. O tistem živahnem življenju, ki ga na primer vidite po njivah in travnikih ob tem letnem času in sredi predpoldneva v Sloveniji, tu ni bilo sledu. Ako bi se ne pojavila od časa do časa na pašniku večja ali manjša čreda goveje živine ali ovac in med njimi nekaj konj, bi bile te pisane poljane skoro brez vsakega življenja. Njive so bile v mnogih slučajih zaraščene s travo, travniki nepokošeni in opazovalec je pri vsakem pogledu lahko videl pomanjkanje pridnih in skrbnih rok. Primerjal sem ta polja z onimi v Sloveniji. Kolika razlika! Kaj bi pridna slovenska roka tukaj napravila? Ustvarila bi si pravi raj s svojo marljivostjo in skrbnostjo. Naš Krašovec, ki s toliko skrbnostjo in toliko ljubeznijo neguje vsako ped zemlje med kraškimi skalami, da si tako iz nje izsili košček svojega trdega vsakdanjega kruha, bi iz te lepe in blagoslovljene francoske zemlje delal prave čudeže, ustvarjal bi veliko bogastvo zase in za državo.

Naravno je, da si je opazovalec hotel najti pojasnila za zanemarjenje in zapuščenost na francoskih kmetijah. Pogled na vasi in trge je od-

kril še drugo presenečenje in sicer to, da se po teh vaseh in trgih ne gradi nič novih hiš in drugih poslopij. Vsa poslopja so stara in deloma tudi zanemarjena, ali celo zapuščena. Tudi tu so mi misli ušle v Slovenijo in primerjale položaj. Tam so zlasti po svetovni vojni vsi kraji dobili mnogo novih hiš in drugih poslopij. Mnogi kraji so v tem pogledu napredovali za od 10 do 100 procentov in to kljub temu, da se smatra Jugoslavija za revno državo, a Francija pa spada med najbogatejše.

Ob tej priliki sem se spomnil na poročilo o padanju porodov v Franciji, tudi sem se spomnil na poročila o številnem preseljevanju s kmetij v mesta, zlasti v Pariz. Enako sem se spomnil na ogromne človeške žrtve, ki jih je Francija utrpela v svetovni vojni. Ko sem svoj čas čital ta poročila, se nisem zavedal njihovih posledic. Tu pa sem te žalostne posledice videl na lastne oči.

Pripomnim naj še, da so imeli Francozi v svetovni vojni 1,357,800 ubitih in 4,266,000 ranjenih in poleg tega še ogromno število pogrešanih. Te številke govorijo jasno dovolj, zakaj se je francoski narod bal nove vojne in se je je hotel na vsak način izogniti. Na podlagi teh števil si dalje tudi lahko predstavljamo, kakšne bodo posledice sedajne vojne za Francijo. Ta vojna bo Francoze postavila definitivno v vrsto izumirajočih narodov in zato bo moral ta narod pričeti resno misliti na nadomestitev svojih izgub s priseljenci. Sicer ima Francija že sedaj več stotisoč priseljencev različnih narodnosti, največ slovanskih. Slovenskih priseljencev je sedaj tukaj nad 40,000, ki so po večini zaposljeni po rudnikih in to tudi v onih delih Francije, kjer se razprostira francoskonemška fronta. Več tisoč od njih je moralo kar na hitro zapustiti svoja bivališča ter bežati v druge dele Francije. Mnogo izmed njih so imeli tam že lepe domove in zato zanje beg pomenja strašno izgubo in trpljenje. V usodo Francije moramo torej biti zainteresirani že radi velikega števila tam bivajočih naših rojakov, ako bi že iz drugih vzrokov ne bili.

Maginotova obrambna linija

Iz Pariza se je z nami vozil g. Svetomir M. Dragičević, višji inšpektor iz ministerstva pošte in telegrafa v Belgradu, ki se je vračal domov iz svojega uradnega potovanja po Južni Ameriki. Bil je to starejši gospod, zelo ljubeznjiv in uslužen ter nam med potjo večkrat serviral najboljše jugoslovanske cigarete in francoske čokolade. Razume se, da smo tudi mi revanžirali s svojimi ameriški specialitetami. Ko smo zapuščali postajo Vesoul ter se vozili proti Belfortu, Mulhouse-u in Bazelu, nas je gospod inšpektor opozoril, da se bližamo Maginotovi obrambni liniji, ki se vleče od švi-

carske meje do Luksenburga. V bližini starega trdnjavskega mesta Belfort je na levi strani železniške proge precej visoko hribovje, ki je deloma poraščeno z gozdnim drevjem a deloma pa se po njem razprostirajo njive in travniki. Ob gozdu se je lahko opazilo, da je bil del drevja pred kratkem posekan in sicer smotreno, po načrtu, ter da je bil precej širok pas zemlje prekopan, čeravno je bil sedaj že s travo poraščen. Na tem pasu so bila v gotovih razdaljah na površju precejšnja izbočenja, ki so izgledala kakor ogromne krtine, a so bila enako poraščena s travo. Drugih posebnosti na zunaj ni bilo videti in potniki, ki niso opozorjeni na to linijo, ali ki namenoma ne pazijo na to točko, se vozijo mimo nje, ne da kaj opazili, a še manj pa si morajo misliti, da so pod tem površjem obsežni betonirani hodniki z varnimi zavetišči pred bombami, granatami, šrapneli itd., kakor tudi močni kanonski podstavki, od katerih se mnogi po potrebi dvigajo ali padajo, ter tudi vse druge naprave in pripomočki, ki morejo služiti vspešnemu odbijanju moderne sovražne vojske.

Ko sem se vozil skozi te kraje l. 1920. in 1922. je bilo tedaj še videti strašno razdejanje, katero so povzročili srditi boji med Nemci in Francozi za časa svetovne vojne. Pozneje so ti žalostni sledovi izginili in namesto njih je prišla Maginotova linija, ki je dolga 150 milj ter je stala nad 150 milijonov dolarjev, a ki sedaj čaka na svojo usodno preizkušnjo.

Vznemirjena Švica

Vsakokrat, ko smo se prej vozili skozi Švico, smo imeli občutek, da smo v najvarnejši in najbolj demokratični deželi cele Evrope. Povsod je potnik videl popolen mir, najlepši red, blagostanje in zadovoljstvo na ljudeh. Vse to so Švicarji ob vsaki priliki tudi povdarjali ter nekako pomilovalno gledali na druge Evropejce. Čutili so se popolnoma varnim pred političnimi viharji v drugih delih njihovega kontinenta. To razpoloženje je vladalo v Švici vse do okupacije Avstrije. Ta pa jim je prinesla prvi dvom o njihovi popolni varnosti pred zunanjim napadom. Vendar pa so

Pismo za S. Ž. Z. iz Ljubljane poslano glavni predsednici, katerega je izročila urednici za priobčitev.

Ljubljana, 18. marca, 1940.

Mile naše slovenske sestre v Ameriki!

Članice Krščanske ženske zveze v Ljubljani, zbrane na svojem rednem letnem občnem zboru dne 13. marca, 1940, se vas v ljubezni spominjajo ter vam pošiljajo tople sestrskе pozdrave!

Rojakinje! Ostanite sveži listi žive veje našega narodnega telesa, zveste svoji verni slovenski domovini ter čuvajte sv. vero in materin jezik kot dragoceno dedščino svojih dedov in pradedov!

Živele vrle ameriške Slovenke!

Logar Minka, t. č. predsednica,

Marija Sadarjeva, t. č. tajnica.

upali, da se bo Nemčija zadovoljila z Avstrijo in mirovala. To upanje pa je izginilo z zavzetjem Sudetev in kolikor ga je ostalo, je izginilo z okupacijo Češke. Vpad na češko ki je bila druga najpopolnejša demokracija v Evropi, pa je mirne Švicarje spravil iz ravnotežja ter jih navdal s strahom za njihovo svobodo, češ, ako češke niso rešile pogodbe, in obljube in garancije, kaj in kdo naj nam jamči našo neodvisnost, zlasti še, ker imamo istega soseda kakor Čehi. — To ogorčenje in bojazen je to pot potnik videl in slišal od Bazela do Buchsa. Vsled tega vožnjo skozi to prelepo deželo to pot ni nudila tistega užitka kako prejšnja leta.

Neugodno je na potnike uplivalo tudi opozorilo zastopnika Francoske linije v Bazelu, da je nemška kontrola na vlaku v Buchsu zelo stroga in da naj ja pazimo, da bomo imeli vse v redu in se držali predpisom glede potnih listov, prtljage in denarja, da ne pridemo v kak konflikt ali celo neprilike. Zato med potniki ni bilo tiste brezskrbnosti in veselega razpoloženja in tudi ne zanimanja za izredne naravne krasote, ki jih nudi ob lepem dnevu vožnja, zlasti ob divno lepem zuriškem jezeru in naprej doli med gorskimi velikani, kojih vrhovi so tudi sredi poletja pokriti s snegom in ki tudi najbolj brezbržnega in zaspanega potnika razgibljejo.

Ob prihodu našega vlaka v Buchs je takoj vstopila nemška kontrola. Naša ameriška skupina je imela svoje potne liste pravilno vidirane, zato ni moglo biti neprilik. In ker smo bili namenjeni v Jugoslavijo, s katero je Nemčija bila v povoljnih odnošajih, tudi pri prtljagi ni bilo sitnosti. Nato so kontrolni uradniki popisali naš denar ter nam izdali izkaznice in kontrola pri naši skupini je bila gotova. Vse je šlo — streng und amtlich — strogo in uradno. Več drugih potnikov pa je bilo podvrženih strogemu izpraševanju in pregledu prtljage in denarja in par jih je moralo celo zapustiti vlak. Po nad eno-urnem čakanju je naš vlak odpeljal preko državnice Lichtenstein v bivšo Avstrijo.

(Dalje prihodnjič.)

Drage sestre Krščanske ženske zveze v Ljubljani!

Najlepša zahvala za prijazne pozdrave, katere vam vračamo z isto toploto kot prihajajo vaši pozdravi med nas. Vesele smo, da se nas ljubeznjivo spominjate. Bodite uverjene, da me, ameriške Slovenke skrbno čuvamo, da se ohrani biser sv. vere in naš slovenski jezik dokler bo živela slovenska mati v Ameriki. Loči nas široko razdalje zemlje in morja toda naš rodoljubni duh je tako goreč in močan, da ga ne premaga nobena sila dokler bo utripalo srce slovenske matere.

Bog vam ohrani Jugoslavijo ter blagoslovi vaše voditelje, da bodo branili deželo pred vojnim viharjem.

Za Slovensko žensko zvezo v Ameriki:

Albina Novak, urednica glasila.

JOSEPHINE ERJAVEC:

VELIČASTEN SPREJEM NOVEGA NADŠKOFA V CHICAGU

V ZADNJI izdaji sem poročala o veliko-pomembnem sprejemu nadškofa Samuela Alphonsus Stritch-a v čikaško nadškofijo, katera slavnost se je vršila dva dni, to je bilo 6. in 7. marca, 1940. Omenila sem tudi, da je glavni urad prejel še posebno povabilo za 10. marca, ko se je vršil velik sprejem v velikem Auditorium gledišču v Chicagu. Na to povabilo sem se sama udeležila.

ARCHBISHOP SAMUEL A. STRITCH
(Photo courtesy of the Catholic Universe Bulletin)

Ko sem vstopila ob sedmih zvečer v velikanško dvorano Auditorium Theatre, to je eno uro pred določenim časom, je bila dvorana že napolnjena. Reditelji so bili točno na mestu in so vsakemu odkazali svoj prostor. Ker sem imela posebno povabilo in vstopnico, ki je bila poslana po pripravljalnem odboru, mi je bilo v veliko čast in veselje, da je bil sedež rezerviran na velikem odru. Momentno sem bila v zadregi imeti tako časten prostor, ko sem pa videla prihajati zastopnike drugih organizacij, sem se takoj udala v svojo "usodo."

Na tem odru so z nami sedeli škofje, monsignorji ter njegova Prezvzišenost nadškof sam. Dalje so bili sedeži odkazani tudi za Hon. Charles G.

Dawes, nekdanji poveljnik ameriške armade in bivši podpredsednik Združenih držav, župan vlemesta Chicaga, Hon. E. J. Kelly, poljski konzul dr. Charles Ripa, zastopnik protestantovskih cerkva čikaške federacije Rev. Ralph Wakefield, židovski duhovnik Rabbi Louis L. Mann, ter še razni drugi predstavniki.

Vsi tu omenjeni so imeli lepe govore tekom programa. Nazadnje je bil poklican k besedi prevzvišeni nadškof ter predstavljen po svojem kancelarju Rt. Rev. Msgr. Geo. J. Casey, J.C.D. Imenovani nam je bil poznan od cerkvenih slovesnosti, ko je v cerkvi čital papeževo poslanico. Nadškof Stritch je namah očaral vse navzoče, ker njegove čudovito iskrene besede sežejo prav do dna srca. V svojem lepo izbranem govoru je prosil vse vernike, da mu sledijo pri važnem in težkem delovanju v blagor vernikov in vsak po svojem načinu doprinese svoj delež k skupnemu delu za razširjanje sv. vere. Zahvalil se je prav pristrčno za presenetljiv sprejem.

Iz obrazov vernikov se je lahko bral odgovor, da bo vsak temu sledil. Navzočih je bilo okrog 4.000 oseb, ki so napolnili velik avditorij do zadnjega kotička.

V čast sem si štela, da je bila naša Zveza odlikovana s povabilom na to slavnost. Ko sem gledala po odru za poznane obraze, sem zapazila samo našega župnika Rev. Butala, toda drugega ni bilo, čeravno so bili zastopani vsi narodi in vse vere. Čutila sem, da sva č. g. župnik Butala in moja malenkost na odru kot zastopnika mnogobrojnega slovenskega katoliškega ljudstva v čikaški nadškofiji. V dvorani sem videla nekaj naših cerkvenih odbornikov od fare sv. Jožefa iz Joliet, ki so zastopali društvo Presv. Imena Jezusovega.

Večer je hitro minil. Med govori so nastopili razni operni pevci in ob izbranih zvokih mnogoštevilnih orkestrov, se je bogati program vse prehitro zaključil. Tako je minilo slavnost, vsi pozdravi, vse priprave za te velike manifestacije, katere smo doživeli v štirih dneh.

Nadškof Stritch je četrti nadškof čikaške nadškofije, katerega so verniki sprejeli v svojo sredo z ljubečimi srci in vdanostnim spoštovanjem.

Čeravno sem zelo zaposlena v svojem uradu, vendar mi ne bo nikdar žal za čas, katerega sem porabila, da sem zastopala SZZ, kajti enake slovesnosti so redke v našem življenju in zato mi bo spomin na te dogodke ostal tembolj svečano v spominu.

ALBINA NOVAK:

IZLET V WASHINGTON, D. C.

9. - 10. - 11. aprila 1940

POTOVATI po Ameriki je za mnoge novost, čeprav nas je precejšnje število, ki smo v svojem življenju prepotovali že na tisoče milj. Posebno zanimanje je vselej zbudilo potovanje v Evropo ter si ogledati zanimivosti po evropskih prestolnih mestih. Večkrat smo prišli v dotiko z osebo, ki je želela vedeti o prestolnem mestu Združenih držav, pa žalibog jih je malo, ki bi znali povedati kaj vse se tam vidi, razen kdor je zainteresiran v branje, da ve podatke iz knjig ali časopisov. Prepričati se kaj ima Washington, D. C. je pa nekaj, kar bi moralo zanimati prav vsakega državljana in državljanke te naše nove domovine.

Posamezno potovanje ni vselej tako zabavno kakor tudi ne tako obširno kot pa v skupinah, kjer se napravi načrt za vse obiske in pri tem pridejo na površje vsakovrstna vprašanja, ki prinesejo marsikatero važno točko na pozornico. Torej potovanje v skupinah je nekaj bolj domačega in obenem tudi veliko cenejše kot če se mora vsako stvar naročati posebej.

Minulo je že nekaj let odkar je bila na izletu v Washington, D. C. naša glavna predsednica, o katerem je potem prav zanimivo poročala v Zarji. Takrat je ona toplo priporočala, da bi se članice SZZ zbrale skupaj in imele skupne izlete. To priporočilo so skrbno čuvale v svojih srcih mnoge članice in so od časa do časa pisale na uredništvo, kdaj da bo tisti čas, da gremo v Washington. In to pomlad pa me pokliče predsednica št. 47, gospa Louise Zidanič, ter mi pove, da namerava skupaj zbrati nekaj svojih prijateljic iz Garfield Heights in Newburga in vpraša če bi se jim pridružile še iz St. Clairja. Gospej Zidanič sem takoj povedala, da se mi stvar zelo dopade in da naj poizve podrobnosti in mi potem naznani kako bi se dalo kaj enakega aranžirati, da bi ne bilo "predrago." Kmalu po tem pogovoru dobim sporočilo, da bi vožnja stala približno \$9.50 za tje in nazaj, to je iz Clevelanda, kar po navadnem vlaku stane več kot dvakrat toliko. V tej svoti je vključen enodnevni izlet v Mt. Vernon in po mestu Washington, kar bi samo stalo več kot tri dolarje za osebo. Torej, ko je bilo vse v redu glede cene vožnje in prenočišča, sem obvestila članice Zveze potom Zarje in lista Ameriške Domovine v Clevelandu. Na moje veselo presenečenje se je odzvalo lepo število članic in prijateljic. Vseh skupaj nas je bilo 96 oseb, to je za tri avtobuse.

Izmed teh je bilo okrog 65 članic SZZ in druge so bile prijateljice članic. V enem busu se je

vozila ga. Zidanič, kot vodnica svoje skupine; na drugem busu, se je vozila med članicam naša sponštorvana prva glavna podpredsednica, gospa Frances Rupert in na tretjem busu je pa nadzorovala moja malenkost.

Po nestrpnem čakanju in prisrčnih slovesih smo se odpeljale v torek 9. aprila 1940 ob štirih zjutraj izpred nove šole sv. Vida na Glass Ave. Če verjamete al' pa ne, bile so vse do minute točne, kar se včasih ne zgodi ob najbolj priličnem času. In tu smo pa bile ob štirih zjutraj vse na mestu. Vreme se je držalo nekam kislo in je začelo rosiťi kakor hitro smo zavili po 55. cesti. Ampak kdo bo porajtal, če malo rosi ali pa če je še tema? Od naše družbe že nobena ne, ker me smo mislile samo na Washington in to z nekako gotovostjo, da tam najdemo pomladno vreme.

In kakor je pač navada kadar pride skupaj vesela družba, komaj smo zavili po državni cesti, že je iz grl zadonela vesela pesem. Med potnicami je bilo več izbornih pevk, ki so ljubko intonirale pesem za pesmico. Vozniki so nam po izstopu pripovedovali, da niso vozili še tako prijazne in vesele družbe. Niso se mogli prečuditi od kje tak izvrsten spomin na petje! In to brez pesmaric ali not! Seveda, me smo jim hitro pripovedovale, da nam je to prirojena narava, da smo vselej veseli, kadar nas pride več skupaj.

Potnicam je bilo naročeno, da za potovanje tja naj si vsaka vzame za jesti s seboj, ker bi bilo zamudno, da bi se ustavljali po restavracijah, kar bi vzelo preveč časa predno bi se toliko želodčkov nasitilo. Vse so to ubogale. Vsaka pa je prinesla s seboj toliko, da je bilo za najmanj tri osebe. Torej si lahko predstavljate kako se je ponujalo zdaj potica, zdaj bederca, zdaj slaščice in seveda, da ne bi kateri slabo prišlo, je bilo treba imeti tudi "arcnije." Vsaka je vzela najboljšo, kar je bilo dobiti. Večkrat mi je prišla na misel tista zgodbená pripovedka: "Gospod, nam se dobro godi . . ."

Vse to je pomagalo, da je bila vožnja prav prijetna kakor tudi kratkočasna. Vreme tja grede je bilo prav oblačno in dež tu in tam. In ko smo se vozili čez visoke hribe oziroma gore, ki se dvigajo do 2900 čevljev višine, je pa bilo megleno. Cesta se je po nekaterih hribovjih vila kot kača in to je bilo mnogim v skrb in nervoznost, da se ne bi prekucnili ali pa kam zadeli. Vozniki avtobusov so vedeli, da so nekatere v strahu, zato so potnicam pripovedovali, da so vajeni voziti v vseh vremenih in da vozijo po teh potih po 15 let

in več. To nas je vse spravilo v dobro voljo in potolažilo živce.

Vožnja preko tega hribovja (Allegheny mountains) je vzela približno šest ur. Vsaka je želela, da bi se kmalu zjasnilo, ker razgled iz višin je nekaj izredno lepega in divnega. In to smo se popolnoma prepričale na potu domov, ker takrat je pa bilo vreme kot v sredi poletja.

V treh dneh, to je bila doba izleta, smo videle več raznoterosti in zanimivosti kot bi si mogle oči misli predstavljati. Vreme je bilo prav vseh vrst in to je napravilo izlet enega najrazličnejši kar smo jih še imele pri SŽZ.

V Washington smo dospeli ob pol osmih zvečer. V Ebbitt hotelu, kjer smo prenočevale za dva dni so imeli sobe pripravljene za našo družbo kakor tudi večerjo po naročilu. Značilno dej-

stvo je to, da ko smo se vozile je bilo opaziti mnogo utrujenosti, ampak ko smo enkrat izstopile in čutile, da smo v Washingtonu, smo pa bile kot prenovljene in le par jih je bilo pri volji ostati v hotelu, druge so pa hotele še tisti večer videti kako izgleda prestolno mesto v nočni razsvetljavi.

V hotelu smo imele sobe v dveh nadstropjih samo za našo družbo, torej si lahko predstavljate, da smo bile kakor doma. Bila je ura že več kot polnoč predno je utihnilo "glasno šepetanje" in v sredo zjutraj, predno je petelin zapel (ne v Washingtonu) so pa že hodile od vrat do vrat buditi in klicati, da je čas za vstati. Sonce je začelo vzhajati z močnimi žarki, ki so takoj ogreli ozračje. Ob pol osmih zjutraj je bilo že vse pokoncu in v redu za izlet v Mt. Vernon, ogledati si dom George Washingtona, ki je približno 20 milj iz mesta. Kaj vse smo videle sledi prihodnjič.

ŽENSKI SVET

KAMPANJA ZOPER RAKA

ZDRAVSTVENE in posvetne oblasti so odločile mesec april za kampanjo proti zahrbtni bolezni, raku. Potom časopisja, letakov in radija slišimo priporočila in navodila, kako naj se čuvamo pred to boleznijo.

Zdravniki še nimajo uspešnega zdravila proti raku, vendar pa, da je rak ozdravljiv v začetku. Radi tega ne moremo dovolj povdariti, kako zelo važno je, da se damo vsako leto enkrat temeljito preiskati. Bolezen zdravijo z obsevanjem in v gotovih slučajih z operacijo ter s tem rešijo marsikatero življenje. Zdravniki so prepričani, da bi se število smrtnih slučajev znatno skrčilo, ako bi vsak posameznik skrbel in sodeloval z njimi. Poslušajmo ta dober svet in skrbimo, da ne bo kdo po naši nemarnosti podlegel tej bolezni.

Rak ni otroška bolezen ampak se pojavi pri odraslih in starejših ljudeh. Tudi ni nalezljiva bolezen, kakor so nekatere druge. Če kdo umrje za rakom, ni treba misliti, da bo še druge člane pobrala ta bolezen. Res pa je, da imajo osebe enega rodu večje nagnjenje in dovzetnost za gotove bolezni. Ženske imamo v telesu gotove dele, ki so posebno nevarni, da se bolezen začne, zato moramo še bolj skrbeti, da nas ne prehitijo. Za vsako nerednost v našem telesu je gotovo en vzrok in če cenimo svoje zdravje, bomo skušali ta vzrok odpraviti čim preje.

Druga nevarna bolezen pa je revmatska mrzlica (Rheumatic Fever). Na vzhodni obali ob Atlantiku je zelo razširjena in napravi mnogo škode med otroci in mladimi ljudmi. Zoper to otroško bolezen vodijo tudi obsežno kampanjo. Zdravniki so prepričani, da je treba najprej poučiti starše, da bodo znali varovati svoje otroke pred takimi napadi. Ta mrzlica poškoduje in tako izmaliči srčne zaklopnice, da srce več ne deluje, kakor bi moralo. Če otroka ne usmrtili, mu pa srce tako poškoduje, da je večna nevarnost z njim. Dr. Homer F. Swift iz Rockefellerjevega zavoda pravi, da ta bolezen pobere sedemkrat več otrok, kakor pa otroška paraliza. Od 900,000 do 1,000,000 ljudi med nami trpi za srčnimi poškodbami, ki jih je pustila revmatska mrzlica. Največ otrok jih podleže med petim in petnajstim letom.

Zdravniki so se prepričali, da je ta bolezen nalezljiva in ob Atlantiku je najbolj razširjena. V južnih krajih se ne pojavi tako pogosto in v tropskih deželah je to jako redka bolezen.

Slabotni otroci s šibkimi telesci so najprej napadeni in tudi težko premagajo to mrzlico. Mestni otroci so ji bolj podvrženi, kakor otroci na deželi. Število teh bolnikov je med deklicami še enkrat večje kakor je med dečki. To so opazovanja zdravnikov. Nadalje so navedeni tudi vzroki,

ki privabijo to bolezen. Prezebanje, pomanjkljiva in napačna hrana, šibko telo, ponavljajoči se prehladi, bolno grlo. Na vse te vzroke je treba paziti in jih hitro odpraviti. Če se telo okrepi, se bo lažje upiralo vsem napadom.

Paziti moramo tudi kadar otrok toži o bolečinah v sklepih. Opazka, da otrok raste ni na pravem mestu. Te bolečine so mogoče prvi opomin. Začno se v vseh zgibih in sklepih nog, pa tudi rok. Dodatni znaki te bolezni so še vročina, krvavenje iz noska in potenje ponoči. Čimprej se začne otroka zdraviti, tem več upanja je, da bo ozdravel in srce bo ostalo manj poškodovano.

Paznemu očesu skrbne matere se ta bolezen ne bo dolgo skrivala. Treba pa nam je malo poduka, da vemo kakšni sovražniki prežijo na zdravje naših dragih otrok.

ZDRAVILO ZOPER SENENO MRZLICO (HAY FEVER)

MOGOČE se ta nadloga po slovensko drugače imenuje, pa to ni tako važno, kakor je to, kako bi se je iznebili, če že ne preprečili. Navadno ljudstvo je imelo veliko zaupanje v zdravilne moči medu. Mnogi so trdili, da jim med pomaga in jim lajša to bolezen. Zdaj so pa tudi zdravniki enakega mnenja. Poleg medu pa priporočajo žvečenje rastline "ragweed." To je divja cvetlica, ki se jo najde vsepovsod. Ima več drobnih, lepo rumenih cvetov, ki razveseljujejo ljubitelje narave.

Na kliniki v Clevelandu so preizkušali učinek te cvetlice na 130 bolnikov. Enim so dali prah v kapsulah, da so jih povžili, drugim so pa dali injekcije. V obeh slučajih so dobili dovoljen uspeh. Več kot polovica bolnikov je čutila znatno olajšanje. Le majhen odstotek je bil nedovzet. Poskušnje se bodo še nadaljevale, dokler ne bodo uspeli s popolnim ozdravljenjem te nadloge.

KDO POMAGA JAPONCEM POBIJATI KITAJCE?

TRGOVCI, ki kupčujejo z vojnim materijalom in zalagajo Japonce z njim, imajo gotovo veliko odgovornost pri tem nesrečnem klanju. Ta nesramna kupčija se nemoteno razvija in nosi velikanske dobičke nekaterim trgovcem, a Kitajcem strah in obup, lakoto, bolezni in smrt. To se godi med nami, ki verujemo v božjo pravičnost in se štejemo za civiliziran narod.

Če bi bilo kaj resnice v teh trditvah, bi ne pustili nobene ladje s takim smrtnim tovorom iz naših luk.

Madame Kaishek je ponovno prosila, da naj ustavimo izvoz blaga, ki pomaga Japoncem nadaljevanje vojne, pa se nihče ne zmeni za njen obupen klic. Zdi se mi tak slučaj, kakor s tistim gostilničarjem, ki je prodajal pijačo pijancu, češ, če mu jaz ne dam, bo šel pa drugam. Vse za ljubi dolar.

KONTRAST

LETOŠNJA zima je bila nenavadno dolga in ostra. Kdor si je upal izpod strehe, se je dobro zavil in obul. Re-vež pa je tičal doma in čakal na ljubljeno pomlad. Med šolskimi otroci, v New Yorku, je bilo letos posebno veliko število takih revčkov, ki niso mogli v šolo. Obleke ni bilo in čevljev tudi ne. Mizerija je po celem svetu in naši meščani so gledali daleč preko morja ter prispevali manjše in večje zneske za razne tuje dobrodelne akcije. Prav tukaj v New Yorku pa je prezebal 80,000 šoloobveznih otrok, ki so ostali doma, ker niso imeli tople obleke in cele obutve. To je sporočila prejšnja predsednica organizacije staršev, Mrs. Jacob Schechter. Šolska oblast je zapazila veliko število odsotnih in se pobrigala, da je naša pravi vzrok. Upamo, da bodo dobrodelne privatne in državne organizacije boljše poskrbele za svoje domače otročiče prihodnjo zimo.

Vso zimo so polni vlaki vozili zimske izletnike v toplo Florido na zabavo in šport. Tem ni manjkalo ne toplih oblek, ne celih čevljev in bi bili lahko prezimili tudi na severu. Listi pišejo, da je bilo to zimo v Floridi okrog dva milijona obiskovalcev. Potrošili, zaigrali in zapravili so okrog dvesto milijonov dolarjev.

Cele trume ljudi se je v Floridi zabavalo in solnčilo, ko je v New Yorku prezebal 80,000 šolskih otrok, katerim je manjkalo tople obleke in dobrih čevljev.

PRVA SLOVENSKA ŽUPANJA V AMERIKI

DO SEDAJ ni taka čast doletela nobene Slovenke. Danes pa sporočamo, da je za županjo Slovenka v Vandling-u, Pennsylvania.

Župan, Mr. Korošec, je umrl februarja meseca in po njegovi smrti so mestni očetje vse županske posle prepustili pokojnikovi vdovi, Mrs. Korošec. Ona tamkaj vodi grocarijsko trgovino in mesnico in gotovo bo tudi županske dolžnosti reševala v splošno zadovoljstvo prebivalstva. Prav ponosno smo na to podjetno šlovensko ženo, ki je članica št. 7 v Forest City, Pa. Naše čestitke, gospa županja! Bog Vas blagoslovi!

NADEBUDNE SLOVENSKE PEVKE

MLADA Slovenka, Marion Kuhar, je izvrstna pevka, sopranistinja. V višji šoli East High v Clevelandu so imeli pevski kontest a solo petje in Marion je s svojim ljubkim glasom očarala vse poslušalce. Priznali so ji prvo nagrado, katero je gotovo zaslužila.

Mladi Slovenki srčno privoščimo in želimo, da bi svoj dragoceni dar glasu razvila do umetniške dovršenosti.

Na višji šoli v Collinwood-u, ki spada pod Cleveland, so Slovenke tudi dobre pevke. Miss Betty Radel in Miss Josephine Rotar ste peli v duetu in prejeli drugo priznanje.

Miss Betty Radel bo pela na Materinski proslavi št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio, dne 12. maja. Njena mama je blagajničarka pri št. 41. Čestitamo!

TEŽKI DNEVI ZA NAŠO POSLANICO NA NORVEŠKEM

VTOREK, 9. aprila je poslanka Mrs. J. Borden Harriman obvestila našo vlado o vojnem stanju Norveške napram Nemčiji. Obvestilo je bilo vsled bombardiranja prekinjeno. Iz zadnjih vesti posnamemo, da se je poslaništvo in deželna vlada umaknila v notranjost dežele. Mrs. Harriman je jako taktično postopala v zadevi našega parnika "The City of Flint," katerega so bili Nemci zasegli in pozneje, po daljšem posredovanju, zopet osvobodili. Vlada se popolnoma zanese na poslanko, ki je začasno prevzela tudi francosko in angleško poslaništvo.

V severnih deželah se še nahaja nad 300,000 Amerikancev, katerim je vlada ponudila varen odhod do Geneve, kjer bi se ukrcali na ameriške ladje, ki vozijo od tam do Amerike.

PISATELJICA SELMA LAGERLOF JE PREMINULA
IZ DALJNEGA SEVERA je dospela žalostna vest, da je legla k večnemu počitku duhovita in zelo priljubljena

novelistinja Selma Lagerlof. Rojena je bila leta 1858 v Marbachu, v severnem delu Švedske, na obsežnem posestvu staršev, katerih rodovnik je segal daleč v preteklost. V svoji mladosti je bila bolehnna in se ni mogla dosti radovati z drugimi, zdravimi otroci. Držala se je doma, kjer je prav pridno prebirala knjige, ki so ji bile zveste tovarišice. Od svojih inteligentnih staršev pa je rada poslušala povesti, s katerimi so jo radi kraškočasili. Taka vzgoja pa je pustila globok vtis v mladi duši, za njen poznejši razvoj.

Višjo šolo je obiskovala v glavnem mestu Stockholmu in kot izprašana učiteljica je nastopila službo na deželi. Tukaj je našla pravo navdahanje za poezije, katere je pošiljala v razne publikacije. Na prvih božičnih počitnicah doma pa se je lotila v vezani besedi svojega prvega večjega dela "Gosta Berling Saga," katero pa je pozneje izdala v prozi. Uspeh prve knjige jo je tako navdušil, da je stopila iz službe in se popolnoma posvetila pisateljstvu.

Njene knjige niso ostale za mejami domovine. Prestavljene so bile v trideset tujih jezikov, tako je slovelo ime te pisateljice. Od Švedske akademije je prejela zlato medaljo in pozneje je bila imenovana za članico, kar je bila izvanredna čast. Leta 1909 pa je prejela še višje odlikovanje, ko so ji podelili Nobelovo nagrado.

Osemdeseto leto je dočakala še krepka in vesela, a ko so se zgrnili vojni oblaki nad sosednjo državo, Finsko, je tudi plamen njenega življenja začel polagoma pojemati. Mogoče je slutila temno bodočnost Skandinavije in to jo je tako potrla, da ni več okrevala. Malo pred svojo smrtjo je poslala svoje odlikovanje, zlato medaljo, v vrednosti \$1,500, v sklad za pomoč Fincem, ki so tako hlabro branili svojo domovino. Pokojna pisateljica je zapustila bogato literarno zapuščino, ki ne bo izgubilo svoje velike vrednosti, tudi za poznejše rodove.

PAMETNA MISEL

NORVEŠKA pisateljica Sigrid Undset je na vseučiliškem sestanku pozvala zdravnike, da naj oni napravijo konec tej vojni pobesnelosti. Rekla je, da se zdravniki trudijo za znanost in resnico, medtem ko se državniki poslužujejo zvijač in lažij, da ustvarijo take razmere, ki povzročajo vojne. Zdravniki naj se upro, pa se bodo tudi državniki iztreznili in dali mir ljudem, ki sovražijo vsako vojskovanje.

Danes je tudi Norveška v vojni agoniji in težko, da bo mogla pomesti sovražne Nemce preko svojih meja ter jih potisniti tje, odkoder so pridrvili.

Pisateljica Sigrid Undset je spisala več knjig, ki so globoke vsebine. Leta 1927 je izdala trilogijo pod prvotnim naslovom "The Cross" (Križ), kar pa je pozneje spremenila v "Kristin Lawransdatter." Ta knjiga je bila prava senzacija in je pisateljici največ pripomogla do Nobelove nagrade.

NOV REKORD V HITREM LETANJU

NOVE uspehe v hitrosti je dosegla pilotka Jacqueline Cochran. V treh urah in 47 sekundah je preletela daljavo dva tisoč kilometrov. S tem je prekosila rekord letalca Ernst Seibert-a v Nemčiji.

Tudi slovenska dekleta so se začela zanimati za zračno vožnjo in ena je že tako dobro izučena pilotka, da je šla s svojo prijateljico na daljši polet iz Clevelanda, O. proti jugu. Miss Frances Drenik je pilotka, ker ima že diplomu v žepu, Miss Jane Pisek ji je pa za tovaršijo. Obema gospodičini želimo prav prijetno vožnjo in srečen povratek v Cleveland.

DISEČE GRMIČEVJE

PREDNO se pokaže zlato rumeno cvetje forsitije, nas oami vonj belkastih cvetov na graciozno pobešenih vejicah grmiča "Honeysuckle" (Lonicera fragrantissima). Lističi so kakor zimzelen. Maja in junija pa cvete "Lonicera syringantha," ki je tudi "honeysuckle" z rožnatim in vijoličastim cvetjem, ki napravi živo rdeče jagode, katere ptički s slastjo pozobljejo.

Sladki ali jagodov grmiček (calycanthus floridus) ima

posebno lepega cvetja, ker je pretemne barve, ampak ima prijeten duh tudi v lesu in v lističih. Ta grmiček je treba vsaditi spomlad, ker se rajše prime. Uspeva tudi če ni prav na solncu.

"Viburnum carlesii" cvete aprila v obliki grozdkov, v katerih se posamezni cveti polagoma odpirajo. V septembru pa je ta grm poln črnih jagod. "Magnolia stellata" je grm in drevo po južnih krajih. Cvetje je ne samo krasno ampak tudi mamljivo dišeče.

"Daphne cneorum" je nizek grmiček, ki v aprilu odpre rožnate in zelo prijetno dišeče cvetke. Za skalnate vrtove je zelo primeren grmiček "Daphne mezereum." Komaj je zima pospravila svoj beli plašč, že zadišijo rožnato vijoličasti cvetovi. Avgusta in septembra pa se ptiči gostijo z rdečimi jagodami.

Španski bezek in francoski bezek sta kras kamor ju vsadimo.

Med "Mock orange" grmičkom je "Virginal" zelo dišeč. "Philadelphus microphylla" ima sadežu ananas (Pineapple) podoben duh.

"Pepperbush" (Clethra Alnifolia) raste po močvirih in potrebuje kiselkasto zemljo. Cvetje je dobra vada za čebele, ki naberejo na njem najboljši med.

MARIE PRISLAND:

Osnovna načela državljanstva

AMERIŠKA DEMOKRACIJA

V kateri državi živimo? — V Združenih državah ameriških.

Kedaj je bila Amerika odkrita? — Leta 1492.

Kdo je odkril Ameriko? — Krištof Kolumb, Italijan, ki je odjadral pod špansko zastavo.

Zakaj so Kolumbove ladje nosile špansko zastavo? — Zato, ker sta ga izmed vseh evropskih vladarjev edino španska vladarja Ferdinand in Izabela hotela oskrbeti s potrebnimi sredstvi za raziskovalno morskovožnjo.

Kako je ta zemlja dobila ime Amerika? — Po imenu Amerigo Vespucci-ja, nekega Italijana, ki je jadral v novi svet kmalu potem, ko ga je Kolumb odkril in o njem veliko pisal.

Kdo se je prvi v Ameriki naselil? — Ljudje iz Španske, Francije, Irske, Holandske in Švedske.

Zakaj so ti naseljenci prišli v Ameriko? — Iz mnogih vzrokov. Nekateri so prišli iskati zlato in dragih kamenov; nekateri zato, da bi tukaj imeli svobodo govora; drugi, da bi imeli svobodno versko prepričanje; zopet drugi, da bi ušli strogim postavam svoje lastne domovine, mnogi pa zato, da bi v novem svetu uredili državo, katero bi vladalo ljudstvo samo.

Katera evropska država je slednjič dobila nadvlado nad kolonijami ob atlantskem oceanu? — Anglija je končno zavladovala nad trinajstimi ameriški kolonijami.

Zakaj je Anglija zgubila nadvlado nad kolonijami? — Radi krivičnih davkov, ki so leta 1775 povzročili upor naseljenecv.

Katera važna listina je bila podpisana 4. julija 1776? — Deklaracija neodvisnosti, katero je spisal Thomas Jefferson in katero so podpisali zastopniki vseh kolonij, ter tako razglasili vse kolonije za proste in neodvisne države.

Kateri vplivni Amerikanci so pomagali Ameriki, da si je zagotovila neodvisnost? — Samuel Adams, Patrik Henry, John Hancock, Thomas Jefferson, Benjamin Franklin, Charles Carroll, John Adams in George Washington.

Kateri znameniti tujei so pomagali Ameriki v njenem boju za neodvisnost? — Lafayette iz Francije, Kosciusko in Pulaski iz Poljske, Baron Stueben iz Prusije, De Kalb iz Bavarske, Barry, Montgomery in drugi iz Irske.

Katerega leta je Anglija priznala prostost Amerike? — Leta 1783.

Kateri veliki dogodek je sledil razglasenju neodvisno-

sti? — Ustava Združenih držav je bila sklenjena leta 1789.

Kaj je ustava Združenih držav? — Ustava Združenih držav je pisana listina, ki daje smernice uradnikom dežele, ki imajo v rokah moč narodne vlade in uprave. Ta listina je torej temeljni zakon, po katerem se vladajo Združene države.

Na katerem osnovnem načelu sloni vlada? — Na načelu, da obstojajo gotove pravice, katere ima vsak človek, in katerih mu nobena oblast na zemlji ne sme krati.

Kateri skupini mož nalaga ustava dolžnost, da ohranja in razlaga postavbe? — Najvišjemu sodišču Združenih držav.

Kakšen vpliv je imela ustava na trinajst prvotnih držav? — Ustava je v en narod skupno povežala vseh trinajst držav, ki danes tvorijo Združene države ameriške.

Kakšen vtis je napravila neodvisnost Amerike na druge države? — Uspeh Amerike je vzbudil pri evropskih narodih željo po svobodi in samovladi. Več republik je bilo od tedaj ustanovljenih in oblasti vladarjev so se zmanjšale.

Kakšno obliko vlade je vpostavila nova ustava? — Re-rezentativno demokracijo, to je vlado, kjer vlada ljudstvo samo potom svojih zastopnikov.

Opomba: Iz stališča Amerike so trinajstere države prenehale biti kolonije 4. julija 1776, medtem ko je Velika Britanija priznala neodvisnost Amerike šele leta 1783. Ustava, sklenjena leta 1787 je stopila v veljavo junija 1788.

(Pride še.)

Spomini na Materni dan

UMRLA KOT DRŽAVLJANKA!

PRELEPI majnik je zopet med nami! Slišali bomo zopet lepo pesem: "Lepi maj, krasni maj, konec zime je sedaj!" Zopet bomo slavili naše matere, jim čestitali in želeli še na mnogo let dočakati ta dan! Materam, katere krije že dolgo let črna zemlja pa ne bomo mogle z besedo žlejeti kar nam je na srcu, ker so že prestale vse muke in trpljenje sveta. Tem materam zamoremo izkazati veliko ljubezen le z molitvijo in kinčanjem groba.

Mnogo mater je še pri življenju, žive pa tako daleč proč od svojih hčer, onkraj širokega morja, v daljni stari domovini, katere veže ljubezen le v duhu! To so matere naših članic, od katerih so se hčere poslovile pred leti ter jim s solznimi očmi trdno obljubile kmalu zopet obiskati. Toda mnogim ni bila dana prilika vkljub trdni volji še enkrat poljubiti svojo mater, ker mati se je preselila v večnost brez zadnjega pogleda na svojo hčer. Poslovala se je mati od svoje hčere ter v duhu premišljevala sliko za sliko ob spominu na sloves. Vse to je videla živo v slikah pred seboj predno je za vedno zatisnila svoje trudne oči. Z bridkostjo v srcu se bo hči na Materni dan spominjala svoje matere in na vse, kar ji je bilo sveto in drago v življenju. Tiste pa, katerih mati še živi tam v daljni domovini, se pa naj gotovo spomnijo na njo s pisemcem ali majhnim darilom, katero se še lahko pošlje, ker današnje razmere ne dopuščajo, da bi se osebno snidle, čeravno bi se marsikatera rada podala na daljno pot.

Ko pišem te vrstice v počast materam, mi je živo pred očmi nedavni dogodek v naši naselbini oziroma je bil to slučaj članice št. 20, ki je nenadoma preminula. Bilo je 14. marca, ko me pozove na telefon predsednica ga. Emma Planinšek ter mi naznani, da je preminula sestra Louise Mlakar. Žalostna novica me je globoko pretresla, kajti bilo je le par tednov nazaj, ko sem jo še videla v sodnijski dvorani med številnimi znanci čakajoč priti na vrsto za izpraševanje, da dobi državljsanske pravice.

Kmalu pride njena vrsta in ker je bila dobro naučena na vse odgovore, je brez težave prešla dovoljenje za državljanstvo. Šla je z drugimi do uradnika, da podpiše in uredi vse potrebno. Zdela se mi je nenavadno potrta, bila je bolna in morala se je podati takoj iz dvorane v bolnišnico na operacijo. Zdravnik ji je svetoval že pred meseci, da se naj poda v bolnišnico v svrhu operacije, toda je odlašala, ker njena iskrena želja je bila najprvo postati državljanica. In sedaj, ko se je podala, je bilo prepozno. Živ-

ljenje je bilo več dni na nitki in skoraj je bilo upanje, da ozdravi, toda medtem so sledile druge posledice in vsa zdravniška pomoč je bila zaman. Pred smrtjo je s ponosom ponavljala: "Ako umrjem, bom vsaj kot državljanka." Torej zdravje je žrtvovala, da je postala ameriška državljanka, nakar je izdihnila njena duša.

Zapustila je žalujočega soproga in osem otrok, dva sina in šest hčer. Bila je stara 59 let. Življenje, katero ji ni bilo posuto z rožicami je častno končala in spomin na njo bo vedno blag med nami. In na Materni dan bo tu zopet družina, ki bo imela prazen stol pri obedni mizi, manjkale bodo roke dobre matere, kakor tudi tisti razumljivi obraz, ki je z nasmehom dajal nasvete svojim otrokom, kadar so potrebovali pomoč. Vse to je sedaj minilo, ker letos na Materni dan je truplo matere v črni grudi.

Kakor ta mati, tako imajo tudi druge matere razne lepe spomine, kajti vsaka mati najprvo skrbi za svoje otroke in njena ljubezen je do vseh otrok enaka in kadar deli svojo ljubezen jo tudi deli do vseh enako. Mi pa, dokler imamo živo mater, se ne zahvalimo dovolj za njene dobrote. Težko je umeti, da pride dan, ko bo poklicana od nas. Vedno mislimo na mater kot oni večni stroj, ki se ne more utruditi, nikdar iti v pokoj, samo smrt da počitek in pokoj skrbnim in dobrim materam. Šele ob rakvi se zaveda človek kaj je izgubil. Kako drugačna bi bila naša ljubezen, ako bi le še enkrat prišla mati nazaj! Hčere, ki imate matere žive, izkažite svojo ljubezen vsaj z eno cvetlico na Materni dan. Tega se bodo gotovo zavedale vse članice Slovenske ženske zveze. Živele!

Josephine Erjavec, glavna tajnica.

TEBI O MATI!

Tebi, o mati, ki si dobrote sončne vedno ljubez izraz,
tebi, ki si nam dala čuteče srce,
tebi, ki se trudiš za nas, za nas ljubeče skrbiš,
tebi, ki nosiš voljno, krepko življenja križ,
tebi, ki drugim lajšaš gorje, —
tebi, ki si nam najprvo govorila o Bogu Očetu in o Materi božji,
tebi, ki nas s svojim vzgledom potrjuješ v veri in vodiš v nebo,
tebi, ki imaš vedno milo oko in najlepše, čeprav že nagubano lice,
tebi posvečujemo te skromne vrstice,
tebi, o mati!

POROČILO IZ GLAVNEGA URADA

IZID KAMPANJE DO KONCA MARCA

	Odrasle	Mladinske
Najbolj uspešne glavne podpredsednice:		
Frances Raspert (3)	1	10
Mary Coghe (26)	—	7
Frances Rupert (14)	—	1
Uspešne predsednice od podružnic:		
Mary Markezich (95)	5	—
Frances Sardoč (2)	4	—
Mary Coghe (26)	—	7
Helena Corel (93)	3	—
Frances Tomsich (10)	1	2
Mary Pristavec (29)	2	—
Antonia Retell (1)	1	—
Angela Stupar (9)	1	—
Emma Planinsek (20)	1	—
Gertrude Delopst (43)	1	—
Mary Snežic (67)	1	—
Pauline Kokal (96)	1	—
Anna Kameen (7)	—	2
Frances Bresak (40)	—	2
Frances Rupert (14)	—	1
Margaret Tomazin (25)	—	1
Uspešne podpredsednice od podružnic:		
Mary Urbas (10)	2	2
Anna Korevec (20)	1	—

Materam ob času Zlate kampanje

MAJNIK, najlepši mesec v letu, kateri je posvečen materinstvu, nam obuja vsakovrstne spomine na muke in trpljenje tega važnega stanu. Koliko tolažbe dobi mati, ko vidi, da jo imajo otroci radi in se trudijo vsak po svojem načinu izkazati svojo ljubezen, bodisi s cveticami ali drugovrstnimi darili in spominčki. Spominjamo se tudi mater, katere krije črna zemlja s tem, da kinčamo njih grobove. Spomnimo se ob gomili na vso skrb, katero je mati imela, ko je negovala otročičke in potem skrbela za nje vse njeno življenje. Dobra mati je imela vedno v mislih lepe nauke za svoje otroke ter jih učila in bodrila k lepemu in poštemu življenju. Vse to nas na Materni dan ponovno oživi, kajti dokler so med nami jih vse premalo razumemo. Ko odidejo v večnost, takrat šele čutimo, kaj pomeni imeti dobro mater.

Tudi SZŽ se ob takih dnevih spominja mater. Mnoge izmed teh so žrtvovale in se trudile za bodočnost naše organizacije, katerih dobra dela so za vedno zapisana v zgodovini SZŽ.

Naša Zveza, katero je ustanovila mati-žena, je mati vseh nas članic. Naša preljubljena ustanoviteljica gospa Marie Prislend neumorno deluje za nas vse in v celoti za organizacijo. Zato bo plemenit izraz od nas, ako bo vsaka izmed nas storila nekaj posebno lepega za njo ob tem prazniku. Poklonimo ji cvetlice, katere naj se imenujejo "nove članice" ali "nove cvetke" pri organizaciji. Prav lahko bi vsaka izmed nas poiskala eno cvetko v njeni bližini ter jo privedla med nas in takorekoč poklonila glavni predsednici v Zlati spomin!

Prosim vas, drage sestre, delujmo skupno ter pogumno brez vsakega odlašanja in pojdemo na delo, da si pospešimo svoje vrste in pridobimo novih moči! Bodimo kot drevo, ki zmerom poganja mladike in s tem postaja čedalje lepše in bolj košato. Matere, storite ve svoj prvi korak k lepemu uspehu Zlate kampanje ter vpišite svoje hčerke, ki bodo z leti postale ponosne članice odraslega oddelka. Pojdimo do svojih znank in prijateljic ter prijazno raztolmačimo kako jo bomo z veseljem sprejele pod okrilje največje ženske organizacije v Ameriki. To bo najplemenitejši dar naši spoštovani glavni predsednici za Materni dan!

Mili Bog, pošlji svoje blagoslove nad vse naše članstvo in SZŽ.

Mary S. Lenich, glavna nadzornica.

Elsa Susin (46)	1	—
Katherine Jekovec (66)	1	—
Uspešne posamezne agitatorke:		
Angela Satkovich (97)	18	—
Agnes Mahovlich (16)	8	—
Teresa Bagatini (28)	8	—
Mary Tomazin (2)	6	—
Mary Bracco (28)	6	—
Barbara Rosandich (23)	5	2
Anna Heinemann (28)	5	—
Uspešne podružnice:		
Št. 28, Calumet, Michigan	25	—
Št. 20, Joliet, Illinois	19	2
Št. 2, Chicago, Illinois	18	—
Št. 97, Cairnbrook, Pa.	18	—
Št. 25, Cleveland, Ohio	12	17
Novih članic v prvem mesecu kampanje:		
V odrasli oddelak	65	
V mladinski oddelak	56	
Novih članic v drugem mesecu kampanje:		
V odrasli oddelak	138	
V mladinski oddelak	45	
Nove članice v dveh mesecih kampanje:		
V odrasli oddelak	203	
V mladinski oddelak	101	
Skupaj	304	

ALBINA NOVAK:

“Zlata” kampanja

V MARČEVI izdaji našega glasila je bilo poročano, da mi je golobček prinesel važno pisemce, naslovljeno na članstvo SZZ, katerega popolna vsebina pride v javnost v majnikovi izdaji. Čakanje za vsebino tega pisemca je bilo za nekatere zelo nestrpno in dobila sem pisma od odbornic in članic, da naj izdam tajnost, ker je predolgo za čakati do maja. Enkrat sem slišala, da tajnost je le toliko časa, dokler veš sam za njo, kakor hitro pa zaupaš samo eni osebi, pa ni več tajnost. Nekako tako je bila izdana ta tajnost, ki pa za mnoge ni več nestrpno čakanje, pač pa že vedo po večini vse članice. Naravnost pa sem bila presenečena, ko sem brala članek izpod peresa naše glavne tajnice v drugem listu, v katerem je bila izdana tajnost javnosti. To mi je bilo v dokaz, da je med nami veliko več zanimanja in navdušenja kot pa sem pričakovala. Prav za prav ne zamerim in odpuščam naši agilni glavni tajnici, če je napisala v javnost o pomenu te kampanje pred majnikom, ker jaz dobro razumem kako goreče ona želi, da bi bila Zlata kampanja v resnici do zadnje črke zlata in velepomembna in uspešna. Torej, da povem vsem tistim, ki še mogoče ne veste pomen imena Zlate kampanje. Štiri besede zapisane v pisemcu, ki ga je prinesel nežni golobček so bile:

“ZLATI JUBILEJ GLAVNE PREDSEDNICE”

Vse drugo je bilo pa ob sebi umevno. Namreč, vse vemo, da je rojstni dan naše spoštovane glavne predsednice 21. junija. Nismo pa vedele, dokler nam ni golobček zaupal tajnost, da bo to za njo “zlati jubilej.” In to pa ne smemo pustiti kar tako mimo, ker samo enkrat v življenju se obhaja ta pomembni rojstni dan in takrat se naj ga proslavi z vso slovesnostjo. Kdor je že v življenju dočakal to dobo, se bo najbrž spomnil tistega dne, ko so mu misli šle na vse doživljaje prvih petdeset let. Posebno zanimive misli pa morajo biti za tiste, ki so si iztekli toliko velikih zaslug kot naša spoštovana ustanoviteljica Zveze in vesčasna predsednica. Me dobro vemo, da se je porodila misel za ustanovitev Zveze v njenem plemenitem srcu, v katerem utripa samo goreča kri za povzdigo slovenskega naroda in posebno slovenske žene-matere na tujih tleh. In za to plemenito delo

gre njej prvo in največje priznanje!

Torej, drage sestre, ali ne bo ta dan prihodnji mesec nekaj prav posebnega za sleherno članico Slovenske ženske zveze? Gotovo! Sedaj pa pridem do tiste važne prošnje do vseh vas, dragih sester.

Ker so mi znane razmere po mnogih krajih, in ker vem, da je po nekaterih naselbinah težko agitirati za veliko število novih, ker ni polja za agitacijo, zato vam priporočam najmanj kar bi vsaka izmed nas storila za uspeh Zlate kampanje. Toliko za kar vas bom prosila, je skoraj neverjetno trditi, da ne morete storiti, in to je: **DA BI VSAKA ČLANICA PRIDOBILA VSAJ ENO NOVO ČLANICO, ČE NE V ODRASLI ODDELEK PA VSAJ V MLADINSKI, V KATEREGA SE SPREJEMAJO DEKLICE OD 4. LETA NAPREJ!** To ni veliko naročilo, in vsaka ima gotovo nekje svojo prijateljico, sosedo, sorodnico ali hčerkico, ki bi lahko pristopila. Pojdite do tiste prijateljice, sosede, sorodnice ali znanke, ki vam je mogoče že prej katerikrat obljubila, da pristopi in recite ji, da zdaj je tisti primerni čas, da pristopi. Ko gremo do osebe, katero bi rade nagovorile, da se nam pridruži, nikar ne bodimo mlačne agitatorice, ker pomnite, da ve spadate k najlepši organizaciji v Ameriki in ve kot dobre prijateljice, dobre sosede, ljubeče sorodnice, ve hočete, da je tudi med nami. Da bo tudi ona deležna tiste lepe družabnosti, medsebojne ljubezni in spoštovanja ter praktične izobrazbe, katero uživata ve same. Bodimo dobrosrčne in velike napram svojim poznanim ter privedimo jih v naš krog.

NAGRADE ZA POSAMEZNE AGITATORICE

Za vsakih 50 novih članic—\$25.00
Za vsakih 25 novih članic— 12.50
Za vsakih 5 novih članic— 2.00

Za vsake tri nove članice—Zvezina broška

ZA PODRUŽNICE

Prva nagrada: Obesek (Plaque) in deset dolarjev ali čarter in pet dolarjev.

Druga nagrada: Sedem in pol dolarjev ali čarter in dva dolarja in pol.

Tretja nagrada: Čarter ali pet dolarjev.

Nagrade se poklonijo tri mesece po zaključeni kampanji in se pošljejo na glavne odbornice v dotičnem distriktu ali pa na predsednice podružnic, katere iste razdele.

Pristopnina je prosta za oba oddelka.

V kampanji se bo štel dve članici mladinskega oddelka za eno v odrasli oddelek.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Zadnja seja je bila prav povoljno obiskana, posebno od strani naših spretnih kegljačic, ki se vrlo pripravljajo za turnir v Chicagu. Upamo, da se bo vse povoljno izvršilo.

Dobile smo zopet novo članico, Ann Golishnik, katera je iskreno dobrodošla. Da bi se število novih pomnožilo, je kar si želimo v tej kampanji.

V naši naselbini so se pobirali prispevki za sklad za sredstva proti boleznim rak in je tudi naša podružnica prispevala primerno svoto.

Tajnica mi je naročila, da naj članice opozorim, naj poravnajo za tikete za Materinsko proslavo; to lahko storite na dan proslave, ki se vrši drugo nedeljo v majniku. Vsaka članica je odgovorna za eno vstopnico.

Poročam vam dalje, da je naša sestra Mary Suscha otvorila lepotečni salon, druga vrata od mesnice. Kot članici Zveze, je prav, da smo naklonjeni svoji sestri, zato se vam priporoča za obisk in vam obljublja točno postrežbo. V imenu vseh članic želimo naši Mary največjo srečo v bodočnosti.

Pozdravljene!

Antonia Retell, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Na zadnji seji je bila precej dobra udeležba, najbolj nas pa veseli, ker je pristopilo nekaj novih članic, katerih smo prav veseli. Le tako naprej in pred zaključkom Zlate kampanje se pa pričakuje, da se boste še druge potrudile vpisati svojo znanko in prijateljico, da bo zares lep uspeh.

Na seji smo govorile o kegljaški tekmi, ki se vrši v naši naselbini 27. in 28. aprila ter ukrenile o vseh potrebnih predpripravah. Vljudno ste vabljeni na prihodnjo sejo, da slišite poročilo o izidu največje kegljaške tekme v zgodovini organizacije. Torej na svidenje 2. maja. Obenem opominjam vse tiste, ki dolgujete na mesečnici, da poravnate kakor hitro je mogoče.

Globoko sožalje izreka mo družini Mi-

kush nad izgubo blage Fanny Mikush, ki je bila naša zvesta članica. Bog ji daj večni mir in pokoj! Pozdrav!

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 3, Pueblo, Colo.—Drage sestre! Poteklo je že tri mesece, odkar se je pričela pomembna Zlata kampanja. Dobro vemo, da kadar želimo komu napraviti veselje, kako se potrudimo, da dosežemo uspeh in zdaj je tukaj pred nami velika dolžnost, da se izkažemo hvaležne naši vrli ustanoviteljici Zveze, Marie Priland ter za njen zlati jubilej ali 50-letnico rojstva jo razveselimo kot še nikdar prej. Zavzemimo se, da pridobimo kar največ mogoče novih članic, ker napredek Zveze je naši spoštovani glavni predsednici najbolj tesno pri srcu. Drage sestre, stopimo na delo, da država Colorado pokloni saj 100 novih članic v ta prelepi poklon.

V Pueblu imamo dve podružnici in mladinski oddelček in je torej dovolj prostora za nadaljni razvoj. In sestre v Denver, Leadville, Canon City in Crested Butte, kaj pravite ali bi začele tekmovati, kje bomo imele najlepši napredek? S tem bi bila kampanja še bolj živahna.

Me, Slovenke, bodimo ponosne na našo SZZ in pojdemo do svojih znank ter jim raztolmačimo o naši organizaciji, gotovo bodo pristopile, če gremo do njih. Imamo še mesta, kjer so Slovenke, kakor v Walsenburg in Trinidad ali Salajda, ali bi se ne dalo kaj napraviti po teh naselbinah? Nova podružnica bi se prav lahko ustanovila v enem ali drugem mestu, saj za začetek se ne pričakuje ogromno število članic, dobro je začeti počasi pa sigurno. Pristopnina je prosta in za 25 centov dobivamo zanimivo glasilo Zarja, ki je list vreden 25 centov in v Zvezi pa se dobi še sto dolarjev k pogrebnim stroškom v slučaju smrti. Kar je tudi velikega pomena, za vsako izmed nas je gotovost, da v slučaju smrti, bodo sestre prišle

molit in se tudi udeležile v lepem številu zadnjega spremljanja. Tudi v slučaju bolezni se čuti dobrobrčnost svojih sosester, ki je velike vrednosti v času, ko človek išče tolažilne besede. Kdor trdi, da je vseeno, če je pri društvu ali ne, tisti je v zmoti, ker nihče ne ve, kdaj pride zadnja ura ali bolezen v družino.

Torej, drage sestre, potrudimo se skupno, da bomo imele nad vse doseganje uspehe, lep napredek v tej Zlati kampanji. Pokažimo svoje vrlo zanimanje sedaj, ko se gleda na nas iz kampanjskega urada kakor tudi od strani naše spoštovane glavne predsednice, na katerem mestu bo država Colorado. Potrudimo se, da bomo v prvem delu poročila, kar je prav lahko, ako se bomo skupno zavzele. Pridnim agitatoricam bodo razdeljene prav lepe nagrade, tako, da bo tista, ki se bo pridno potrudila, imela dolgotrajni lep spomin za svoje delo.

Prav lep pozdrav in dober uspeh Zlati kampanji želim!

Margaret Kozjan, predsednica.

MATERI

V NAJLEPŠEM mesecu v letu, v maju, praznujemo v naši novi domovini Materinski dan. V mesecu maju, ki ga je samo življenje, cvetje in petje, se spominjamo nje, Matere, katera je sama takorekoč simbol življenja.

Materinski praznik se nam zdi vsako leto bolj ljubezniv, bolj prisrčen. Mati je bila že od nekdaj motiv umetniških del kiparjev, slikarjev in pesnikov. Vsi ti so čutili globoko spoštovanje do njenega poslanstva. Videli so v njej simbol življenja, zaklad ljubezni, morje požrtvovalnosti. Me ne bomo proslavljale praznik mater kot umetniki, ampak se jih spomnimo z otroško vdanostjo in ljubeznijo. Spominjali se bomo mater, ki so vzgojile svoje otroke ali jih še vzgajajo najsi bo že v revšči-

IZ GLAVNEGA URADA

Tajnicam, katerih podružnice delujejo v tej kampanji, prijazno svetujem, da si preskrbijo posebno knjigo v katero naj prepišejo vse podatke na prošnji za sprejem, predno odpošljejo na glavni urad ali prav gotovo predno izročijo certifikat novi članici. V to knjigo prepišite imena po abecedi, kakor tudi rojstni dan, kje stanuje, in certifikat številko. Take podatke je za vsako tajnico važno imeti na rokah in kadar se primeri, da se tajnica odpove svojemu uradu, naj to knjigo zagotovo izroči naslednici. Od časa do časa dobivam prošnje od tajnic, da naj pošljem podatke, oziroma certifikat številke, rojstne dneve in naslove. Ker je tako delo zamudno za glavni urad, posebno v času kampanje, zato toplo priporočam vsem tajnicam, da si vse to prepišete v posebno knjigo in boste imeli za vsako potrebo na rokah,

kar je tudi pravilno poslovanje.

Doba kampanje je čedalje bolj kratka, zato apeliram na vse odbornice in članice, da pospešite agitacijo v tej Zlati kampanji, kateri načeljuje naša urednica. Upam in želim, da bom našla mnogo prošenj novih članic v prihodnjih mesečnih poročilih, kjer vam ni mogoče dobiti večje število pa se potrudite saj nekoliko. Kampanja, kakor vam bo znano iz te izdaje se vrši v čast zlatega jubileja naše glavne predsednice Mrs. Priland. Torej drage sestre, nič se ne bojte, da mi naložite preveč dela ako mi pošljete veliko število novih prošenj, ker to je zame najljubše delo. Zato vas ponovno urgiram, da storite kar največ je mogoče za napredek in uspeh Zlate kampanje.

Pozdrav vsem novim članicam in njih agitatorkam! Josephine Erjavec, glavna tajnica.

ni ali v udobnosti. Vsem tem materam smo hvaležne, ker so izpolnile veliko nalogo trpljenja in žrtvovanja.

Mater si predstavljamo kot podobo poslanstva človeškega življenja. Vrnimo njeno trpljenje in žrtvovanje z ljubeznijo. Povrniti ji ne moremo vsega nikoli, kar je ona storila za nas, ne jo nagraditi za prečute noči. Ni ji mogoče z vsemi zakladi sveta nazaj vliati tistih solz, ki jih je v skrbeh za nas pretočila in katerih je bila pogosto kriva naša nehvaležnost.

A ne govorimo preveč o trpljenju matere in njenih bolečinah, ker bilo je vsega preveč in presveto. In materino trpljenje, ki se je pričelo s trpljenjem naše prve zemeljske matere Eve se bo nadaljevalo dokler bodo bila, čutila, ljubila in zato trpela materina srca.

V vseh jezikih se sliši njen lepi naslov, enako ljubeznivo, a najlepši zveni beseda v slovenskem jeziku: MATI! Naj je pokličem nešteto krat, je ta beseda tako topla. Ako izgovorim besedo MATI na njej posvečeni praznik se mi zdi in morda tudi vam, ki vam matere že dolgo v grobu spe, kot bi gledalo name dvoje skrbečih očeš tam iz večnosti, ki sta nekaj kot toplo sonce sijala v mojo mladost.

Tukaj blagrujem vas in srečne vas imenujem, ki vam še sveti sonce materinskih oči; ki vam še zveni govorica materina, ki je tako topla še celo, ko otroka svari ali kaznuje, a takrat boli njo bolj kot otroka.

Ona je soustvariteljica otrokovega življenja; ona ne računa na udobnosti, se ne ustraši trpljenja ob svojem otroku še enkrat doživlja svojo mladost. In če otrok zbolí, kako mati kot vidni angel varuh, stoji poleg postelje. Ob vsakem vzdihljaju ji zatrepeče srce, usta šepetajo vročo molitev: Oče nebeški, ohrani mi otroka! Kako takrat trpi srce matere!

Mati ljubeča, ti najblažji angel mojih mladostnih dni, koliko ljubezni si vredna. Mladost je bila polna idealov, brez tebe, mati, bi bilo življenje pusto in prazno. — Mati, nenadomestljiva si v tvoji ljubezni in nedosegljiva v tvojih žrtvah. Tvoja ljubezen je kakor sonce, ker skozi več oken ti v sobo posije, več svetlobe donese, enako je z ljubeznijo materino, na več otrok, ko je razdeljeno, močnejša je. Torej, kdo ti je enak v ljubezni, o mati!

Toda na svetu je vse minljivo in tako izginejo tudi telesne moči matere, ter jo vse prehitro odvede Božja dekla v njen zadnji dom. A v srcih otrok, mati vedno živi in v molitvi za njeno drago dušo se vedno dobi tolažbo za razboljeno srce.

Vi pa, ki ste tako srečni, da vam še krasi prsa rdeči nagelj na Materni dan, bodite dobri otroci njej, ki vam je dala vse, ki vam je dala življenje.

Anna Z. Gradišar, čl. št. 3.

Št. 5, Indianapolis, Ind.—Prosi se članice naše podružnice, da pridete na prihodnjo sejo 1. maja, ker imamo več važnih reči na programu glede igre na Materni dan. Malo smo pozne in vse prepočasne, dosegle pa bomo vseeno lep uspeh, če se bomo skupno zavzele z dobro voljo in pogumom. Ne bodite brezbrizne rekoč: "Bodo že brez mene

ISKRENO SOŽALJE

izrekam družini naše umrle sestre FANIE MIKUSH, članice podružnice št. 2 v Chicagu.

Sestra Mikush je bila ustanovna članica št. 2, in tako tudi ustanovna članica Zveze. Na prvi konvenciji, vršiči se 7. in 8. novembra, 1927. je bila tudi delegatinja. Rajna sosestra je bila prijaznega značaja in za Zvezo vedno vneta. Po svojih močeh je vsikdar radevolje pomagala k napredku svoje podružnice. Naj počiva v miru in večna luč ji naj sveti! Članicom jo priporočamo v molitev.

MARIE PRISLAND,
predsednica Zveze.

naresničile!" ker to ni tako. Udeležite se v polnem številu ter pomagajte z koristnimi nasveti, da dostojno proslavimo Materinski dan.

Dne 11. maja bo vprizorjena igra "Veriga." Vloge so v rokah dobro poznanih igralcev, ki nas vedno zadovoljijo in so prav dobro izvežbani pod vodstvom g. Franja Velikana. Na odru bodo nastopile članice mladinskega oddelka v narodnih nošah, kar bo nekaj novega. Želeli je, da bi pridobile kaj več novih članic, da bi se predstavile na odru, ker je Zlata kampanja. Mamice, vpišite svoje hčerke, ker mesečina je samo 10 centov in v slučaju smrti se ji izplača v isti svoti kot za odrasle.

Sklep zadnje seje je, da se pošlje cvetlice članicam, ki se nahajajo v bolnišnici ali porodu.

Nekaj članic je še vedno bolnih in te so Mary Hribernik, Frances Semenich in Mary Mafreda. Slednja se je močno pobila na glavo in še vedno toži, da ni ta prava glava. Upamo, da se boste vse pozdravile za proslavo Materinskega dne.

Štorklja se je tudi oglasila pri naši članici in pustila fantka pri Ludmilli Albin. S tem dogodkom je postala Mary Prihne stara mama. Naše čestitke s pripombo, da prihodnjč naročite deklico.

S prisrčnim pozdravom vsem mamico, ozlroma članicam SZZ!

Josephine Barbarič, zapisničarka.

Zahvala št. 5, SZZ.

Spodaj podpisana se srčno zahvalim podružnici št. 5 za cvetlice, katere so mi bile poslane v bolnišnico ob času moje bolezn. Srčna hvala gospej Mary Gačnik in gospej Uršula Rosenstein za krasne cvetlice. Zahvalim se tudi vsem, ki so mi poslali voščila k zdravju ter me obiskali v bolnišnici in na domu.

Bog vam povrni za vsako dobroto, ki ste mi jo izkazale. Vam ostanem hvaležna sosestra,

Mary Hribernik,
Indianapolis, Ind.

Št. 6, Barberton, O.—Na seji 7. aprila je bila prav lepa udeležba. Sprejele smo zopet par novih članic. Naša podružnica raste počasi, toda stalno in zdravo. Sedaj nas je že preko 200 in upamo za nadaljni napredek v tej

kampanji. Sestre, le pridno na delo!

Za pomoč ročni blagajni smo sklenile zopet začeti z nekako trgovino po hišah kakor že zadnji dve leti. Kar pričakujte nas, saj veste, da je ročna blagajna prazna. Kolikor plačujemo mesečnine, se odpošlje vse na glavni urad, podružnica pa ima vsak mesec svoje stroške, zdaj za eno stvar in zopet za drugo.

Čestitamo mladi mamice sestri Margaret Somerich na prvorojenčku.

Ne pozabite na ples, katerega priredijo naša dekleta 11. maja v dvorani Domovina na 14. cesti. Pozdravljene!

Frances Ošaben, tajnica.

Vandling, Pa.—Zima je bila mrzla letos kot menda povsod in kakor zgleđa, bo tudi pozna pomlad. Delavske razmere so zelo slabe, tisti, ki imajo delo, so zaposleni komaj polovico časa, a jih je več kot polovico, ki sploh ne delajo. Da bi pričakovali kaj boljšega, je brezupno, ker so rudniki že do kraja izčrpani v tej okolici.

Da se pa naša podružnica št. 7 postavi v eni reči, v kateri se nobena druga, je pa to, da imamo članico, ki je županja našega mesta Vandling, in to je naša ugledna sestra Mary Korošec, vdova po pokojnem Josipu Korošec, bivšemu županu, ki je preminul 19. februarja t. l. Vse članice ji čestitamo k novoimenovanem uradu, v katerem ji želimo kar največ uspeha, saj ona je tudi najbolj sposobna za ta urad. Obenem pa ji izražamo naše globoko sočutje nad izgubo soproga Josipa. Najlepše pozdrave!

Christina Glavich.

Poklon, gospa Korošec

Slovenska ženska zveza v Ameriki se čuti počasteno nad Vašim spretnim vodstvom pri mestni vladi v Vandling, Pa. Želimo Vam veselo bodočnost in največjo srečo v visokem uradu. Me smo zelo ponosne na Vas!

Št. 7, Forest City Pa.—Lepo pomladansko sonce nas zopet ogreva; trava zeleni in ptički veselo prepevajo že na vse zgodaj.

Za praznik vseh mater, ki se obhaja po vsej Ameriki meseca maja, bomo tudi pri naši podružnici priredile pomembno veselico z plesom dne 7. maja zvečer, to bo prvi terek v dvorani društva Naprej. Najprvo bo kratka seja, ki se prične ob sedmih in ob osmih se pa prične domača zabava in ples. Veselični odbor se pridno pripravlja, da bo dovolj zabave za vse. Igrala bo izvrstna godba. Vljudno vabimo vse moške in ženske, dekleta in fante; vabimo tudi sosedno podružnico št. 29. Vstopnina bo samo 15 centov. Pridite, da bomo imele nekaj ur skupnega razvedrila in pozabimo na vse skrbi na ta večer.

Pri družini Luckas so dobili luškano hčerko, na katero je naša tajnica Pauline Osolin zelo ponosna, ker je enkrat več stara mamica; pri družini Marinčič pa imajo brhkega fantka. Naše čestitke!

Zopet poročam žalostno vest, da sta sestri Mary Korošec in Elizabeth Čebular izgubili svoja mlada moža. Naše sožalje. Pokojnima pa naj Bog podeli večni mir in pokoj. Vsem našim bolnim članicam želimo ljubelega zdravja, ki je največje bogastvo sveta.

Nahajamo se v času kampanje, ki jo vodi naša urednica ter nam poslala še posebno pismo, v katerem apelira na članstvo, da bi vsaka pridobila saj eno novo članico in da bi bile nad vse pridne glavne odbornice in krajevne predsednice in podpredsednice in s tem počastile našo glavno predsednico, ki bo praznovala zlati jubilej. Biti će to za našo priljubljeno gospo Priland najdragocenejše darilo in najlepši šopek za njen rojstni dan. Potrudimo se, drage sestre, za uspeh Zlate kampanje.

Drage sestre, le vstanimo, kampanje zlate hiti čas, vse na agitacijo hitimo, da bosta Marie Priland in Albina veseli nas!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Drage sestre, pridite v lepšem številu na prihodnjo sejo kot zadnjič, mogoče je bilo slabo vreme vzrok, da niste prišle. Prebrano je bilo pismo od voditeljice Zlate kampanje, ki nas lepo nagovarja in bodri, naj dobimo vsaka saj eno novo članico v času Zlate kampanje. To ni težka ali prevelika naloga, ker pristopnina je prosta in med nami so še žene in dekleta, ki bi pristopile, ako gremo do njih. Prosim vas, da bi tudi pri naši podružnici napredovale v Zlati kampanji. Prosim vas tudi, da ste aktivne, kadar imamo prireditve, bodisi plesno veselico ali kart pardi, da bo boljši uspeh. Zdaj zborujemo vsak drugi četrtek v mesecu ob sedmih zvečer. Po seji se bomo prav dobro zabavale, ena izmed navzočih bo dobila 50 centov. Pričakuje se lep poset.

Prosim vas, da sporočite, ako je katera bolna. Prav lepo pozdravljam Dobropoljčane širom Amerike "Čejščanka" iz Dobropolja.

Angela Stupar, predsednica,
6428 Morse St., Detroit, Mich.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Zopet je tukaj prelepi pomladanski mesec maj; ptički veselo prepevajo; narava se vzbujata tako, da mora biti človek tudi vesel. Mesec maj je vzbudil še drugo zanimanje, namreč je prebudil srca, ki se v tem mesecu spominjajo naših mater ter s svojim zanimanjem povzročili, da je tudi vlada odločila, da se v maju praznuje v splošnem Materini dan. Takoj so se začele prirejat vsakovrstne proslave in med nami posvečajo največ pozornosti temu prazniku naše podružnice SZZ.

Tako bomo tudi pri naši podružnici praznovali ta dan kot smo tudi prejšnja leta. Ker je na drugo nedeljo v mesecu itak mnogo prireditev, smo sklenile, da se vrši naša proslava v počast materam v nedeljo, dne 5. maja.

Program naše proslave je bil že deloma poročan, toda da boste še bolj na jasnem, bom tem potom ponovila, kaj vse bomo imele. Program se začne točno ob sedmi uri in skušale bomo res biti, kar bo mogoče točne. Nastopile bodo naše nove članice mladinskega oddelka v svojih ljubkih narodnih oblekah. Podale bodo deklamacije, zaplele nekaj mičnih pesmic ter proizvajale naše narodne plesne. Deklice se pridno vadijo že več tednov in pričakujemo, da bodo imele kar najlepši nastop. Deklice same pravijo, da se bodo še bolj potrudile, ker hočejo izkazati svojo hvaležnost mamiciam, ker so jih

privedle do te lepe organizacije.

Nato bo podana krasna drama "Lurška pastirica" po Svetovidskem odru pod vodstvom č. g. Matija Jagra. Vsebinska igra je vsem dobro poznana zgodovinska pripovedka o Mariji, ki se je prikazovala mladi deklici Bernardki. V igri je več zelo resnih in podučnih prizorov, iz katerih se bo našel marsikateri lep nauk. Nastopilo bo okrog 50 oseb, ki bodo oblečene v pomenljivih kostumih in v narodnih nošah. Slišalo se bo izborna petje, ki nam bo ostalo dolgo časa v najlepšem spominu. S kratkoma rečeno: bolj pomenljive drame v počast Materi Mariji in v proslavo Materinskega dne si nismo mogle izbrati. Zato pričakujemo, da se boste odzvale v največjem številu ter napolnile dvorano do zadnjega sedeža. Odbornice se trudijo na vse načine, da bi bil čim lepši uspeh in sedaj je ležeče na vas, drage sestre, kako se bo izšlo. Če boste prišle v lepem številu, nam boste dale najlepše priznanje za ves trud kakor tudi dokazale igrovodju, da upoštevamo veliko žrtev igralcev. Po igri bo domača zabava v gornji dvorani.

Kakor vam je mnogim znano, se nahajamo v dobi Zlate kampanje. Glejmo, da se bo naša podružnica zopet odlikovala z napredkom. Vse vaše prijateljice so dobrodošle med nas; torej jih povabite na prihodnjo sejo, da se nam pridružijo.

Več naših članic se je udeležilo izleta v Washington, D. C., zadnji mesec. Vse smo imele bogat užitek in lepo zabavo tako, da smo se vsele in zadovoljne vrnile nazaj v Cleveland. Zatorej naj bo na tem mestu izrečena prisrčna zahvala naši vestni voditeljici tega izleta, ki je bila naša Albina Novak, urednica Zarje. Hvala lepa za vso naklonjenost in postržbo. Se enkrat prav lepa hvala od nas vseh, Albina. (Bilo mi je v čast voditi izlet, ka terega so se udeležile prijazne in vljudne izletnice kot ste bile vse sestere. A. N.)

Vsem bolnim sestram, med katerimi je naša aktivna sestra tajnica, želim skorajšno svidenje pri sejah ter popolno zdravje, posebno tajnici Frances Sušel.

Ponovno ste vabljeni na veliko udeležbo k proslavi dne 5. maja. Vabljeni ste tudi sestere od drugih podružnic in ob priliki vam tudi me povrnemo z obiskom.

Pozdrav in obilo uspeha kampanji!

Frances Tomsich, predsednica.

VABILO

Že več mesecev se pridno pripravljamo za proslavo Materinskega dne 5. maja, 1940, ki se vrši v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Vljudno vabimo vse clevelandske podružnice, kakor tudi iz bližnjih sosednjih mest in vse članice št. 10, da posetite to velepomembno proslavo. Vstopnina je samo 50 centov za program, igro in domačo zabavo. Za predstavo imamo nekaj vrst spredaj rezerviranih po 75 centov, kdor želi sedeti spredaj, mu bo to na razpolago. Lepšega programa za Materini dan kot bo ta, niste še videli v preteklosti. Torej vljudno vabimo na obilen poset. Začetek točno ob sedmih zvečer.

Za veselilni odbor:

Frances Sušel, tajnica.

MATERAM!

Mamica draga
mila in blaga,
daj da pogledam ti
v Tvoje oči.
Kako si trudna
mamica ljuba,
ker si prečula—zame
toliko noči.

Kaj bi jaz dala—tebi
v zahvalo za vse prečute
noči, ko pa ne morem
z zlatom plačati, vse tvoje skrbi.
Zato pa poklanjam tebi, o mati,
te skromne vrstice za god!

Jennie Koželj, članica št. 10.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Prihodnja seja 2. maja se prične točno ob pol osmih zvečer, na katero vabimo prav vse članice, s tem mislim tudi tiste, ki pridete tako poredkoma. Na programu bodo točke v počast mamiciam in tudi godbe ne bo manjkalo. Program je v oskrbi naše bivše predsednice Louise Stariha s pomočjo naših mladih članic. Tudi za okrepčila bo preskrbljeno. Pridite v največjem številu na to sejo.

Dolžnost vsake članice je, da pazi, da ima plačan pravočasno svoj assessment, da ima v slučaju nezgode vse poravnano. Na rokah imam tudi regalijske, katere lahko dobite na seji ali pa na mojem domu. Vsem članicam, ki obhajate god ali rojstni dan v maju, želim vse najboljše! Pozdravljene!

Mary Schimentz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal.—Mi Slovenci in Hrvatje v San Franciscu se imamo zahvaliti posebni sreči, da smo dobili v našo sredo tako modernega in inteligentnega duhovnega pastirja č. g. V. Voduseka. Da ga vsi visoko cenimo in spoštujemo je dokaz, da je naša cerkev vedno polna pobožnega ljudstva. Dušno življenje kakor tudi naš narodni čut se je vzbudil v nas iz trdega sna. Veliko je že doslej ustvaril med nami: pevski zbor, ki prepeva slovenske, hrvatske, latinske in angleške pesmi. Ko je prvič zadonela naša pesem, so marsikomu solzile oči, saj jih niso slišali že leta in leta, odkar so zapustili domovino naših pesmi.

Krasne so bile božične pesmice, žalostno so donele kitice križavega pota v postu, neizmerno lep je bil v berilu tudi križev pot, katerega je prevel sam g. Vodusek, ki je ganil najbolj zanikerni kotichek človeškega srca, ker je nad vse preprosto in čudovito zbran. Veličastno in krasno je donelo s kora na velikonč "Iz groba vstal je ves čistit . . ." Zato z veseljem hitimo vsi v naš božji hram kot ena velika družina. Č. g. Vodusek govori več jezikov, piše in prevaja v poljudnem slogu. Je tudi izvrsten pevovodja in glasbenik. Skratkoma rečeno; on je visoko naobražen in prvovrsten vodnik.

Č. g. Vital Vodusek, sin ugledne ljubljanske rodbe je delj časa misijonaril po vsej Ameriki in Kanadi. Veliko je videl, mnogo ve iz izkušenj in se tudi v domovini mnogo učil. Mi vsi pa upamo in želimo, da ostane med nami za vedno in žaupno molimo k Bogu, da nam ohrani našega duhovnega pastirja. Naj Bog blagoslovi njegovo veliko delo, da bo tudi ameriški narod videl, da smo vestni ameriški državljani, ki spoštujemo svojo novo deželo in delamo

čas svoji novi domovini kot stari domovini s tem, da ostanemo zvesti Bogu in narodu.

Pred kratkim je umrla naša blagajničarka Terezija Šterbenk, ki je bila rodna sestra naše predsednice Mary Slanec. V imenu podružnice ji izrekamo globoko sočutje nad izgubo drage sestre. Pravično in umestno je, da se v javnosti omeni o velikih zaslugah sestre Slanec, ker ona deluje neumorno pri vseh organizacijah. Sestra Slanec je ena najbolj agilnih društvenih delavk v našem mestu. Naš narod se lahko postavi s ženami kot je naša predsednica gospa Mary Slanec.

O Marija, kraljica maja,
najlepša sanja mojih dni,
mladosti svilega obzorja
vso dušo razsvetila si.

O Marija cvet ljubezni
deva šmarnic, mamica nebes
v mladih dneh njih rožni zarji
donele pesmi k Tebi majniške.

Marija pesem, pesmi čar,
prelest spominčič kot biser
v duhu srca spi, budi se v maju
poje
pesem, pesmi vseh najlepših,
Marijino.

Poldica Podgornik.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Mesec majnik je najlepši v letu, vse se prebuja iz dolgega spanja, kmalu bodo ozeleneli vrtovi in polja ter cvetlice se pokazale v bujnem cvetju. Lepi praznik Materni dan, katerega obhajamo v majniku nam tudi vzbuja misli na spomine od svojih mater.

Naša podružnica si je izbrala nedeljo, 5. majnika za proslavo v počast materam. Prosim vas, cenjene članice, da ste saj enkrat na leto prav vse navzoče pri naši prireditvi. Treba je žrtvovati mnogo truda, dela in časa, da se pripravi lep program v naše razvedrilo in le eno prosimo od vas in to je, da se prav gotovo udeležite, ter nam napolnite novega poguma za prihodnjic. Predstavljena bo kratka igra, katere vsebina je primerna za to proslavo kakor tudi druge lepe točke. Po programu se nadaljuje s plesno veselico. Torej pripeljite svoje sinove in hčerke kakor tudi prijatelje, da bo lep poset, kar končno pomeni tudi lep uspeh naši ročni blagajni.

Naša zvesta sestra Mary Novinc in soproj bosta obhajala 11. maja, 1940 zlato poroko v cerkvi sv. Kristine pri sv. maši ob pol devetih. Takrat bo poteklo ravno 50 let, odkar sta se poročila v nemški cerkvi sv. Petra na Superior Ave., kajti takrat še ni bilo slovenske. V srečnem zakonu sta imela 12 otrok, od katerih jih živi še osem ter 13 vnukov in vnukinj in dva pravnuka. Zakočica Novinc sta dobro poznana v naši naselbini, kjer uživata lep ugled in sta lep zgled drugim družinam, da se v zakonu lahko dočaka visoko starost v sreči in zadovoljstvu. Počutita se prav vesela med svojo družino in sta pri najboljšem zdravju, čeravno je vsak star preko 70 let. Gospa Novinc je naša članica že od ustanovitve podružnice kakor tudi hčerka Anna Rozman ter štiri sinove: Mary, Mary, Mary in Anna Novinc in sorodnica Amalija Novinc, kakor tudi vnukinja Fay Kaplan. Naše iskrene čestitke in prisrčne želje,

da bi Vaju Bog ohranil še za več let, da dočakala biserne poroke v lepi družinski sreči, zdravju in veselju. Živele!

Frances Medved, tajnica.

MRS. MARY NOVINC

Iskrene čestitke g. in ge. Novinc, ki bosta 11. maja slavila zlato poroko. Želim, da bi bila Vajina bodoča leta obsuta z božjim blagoslovom, ki bo Vama prinesel vse, kar si najsrčneje želite.

V imenu vseh članic št. 14:

Frances Rupert, predsednica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Seja 14. aprila je bila prav živahna. Sprejete so bile tri nove članice. Dobrodošle. Potrudimo se, da bo zopet nekaj novih za majnik.

Za sporočiti imam žalostno vest, da sta preminuli dve sestri Cerar in Ermen. Naj jima sveti večna luč. Preostalim naše iskreno sočutje.

Najlepša hvala sestri Cerar za lepo darilo, ki je bilo v korist ročne blagajne. Sestre, ne pozabite na veselico 4. maja, ki se vrši v Kraljevi dvorani, začetek ob osmih zvečer. Vstopnina je 25 centov. Vabimo tudi članice sosednjih podružnic ter rojake in rojakinje iz okolice. Ob enaki priliki vam bomo povrnile. Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu. Na svidenje 4. maja!

Štefania Miklaučič, poročevalka.

ISKRENO VOŠČILO!

V majniku bosta praznovali rojstni dan dve naši glavni odbornici. Gospa Mary Tomažin, predsednica nadzornege odbora bo praznovala svoj dan 15. maja; gospa Mary Coghe, druga glavna podpredsednica bo pa obhajala svoj rojstni dan 20. maja.

Želimo jima vse najboljše ter še na mnogo let zdravja, zadovoljstva in veselja pri neumornem delovanju v blagor naše Zveze. Živele!

Št. 18, Cleveland (Collingwood), O.—Menda bodo misli vseh dopisovalk osredočene sedaj na cvetoči mesec majnik ter Materinski dan, katerega se praznuje v tem času. Čuda ni, saj krasota narave se harmonično vjema z lepoto materinskih src, ki nežno kot pomladansko brstje klije le v ljubezen do svoje dece. Kdo še ni z nepopisno radostjo občudoval prebujenje narave? Kdo še ni nikdar tiho oboževal mater mučenicu, ki prestaja tolikanj žrtev za obstoj človeštva? In njej, ki zasluži

vsa priznanja, naj sinje stvarstvo kloni najlepši kras prirode, garlande cvetja! Najzvestejšemu bitju na svetu, kličem iz dna srca:

O Bog Ti čuvaj mammo mojo,
obvaruj jo težav, nesreč!
Za vse trpljenje zame dano
ji kloni blagor, tisoč sreč!

Oblakom sinjim tu izročam
pozdrav iskren, poljubek vroč;
vse hrepenenje njej velja le,
ko zvezdni broj ožarja noč.

Ko šcip srebne lune plava,
nemoteno v domači kraj,
zavidam srečo mu—premišljam
li zrem obličje nje še kdaj?

Bolesti val srce objame,
vsaj zagonetka je ta svet—
Zdravstvu mi mamica in piši!
To zame lek je, vesne cvet.

Cenjene sestre! Tem potom ste vlijudno vabljeni na prijateljski sestanek 11. maja, ko bomo praznovali Materni dan in 12. letnico obstoja št. 18. Pomembno slavnost naj ne ovira izgovor; pokažite, da se zanimate za društveni življenj. Zabava je vsestransko zagotovljena vsakemu posebej! Ponovno prosim, sezite po vstopnicah, za kar toplja zahvala.

Poročati imam tužno vest, da je 3. aprila po kratki boleznj preminula Mary Cevka. Zapušča žalujočega soprojga, sina in hčer, katerim izrekamo iskreno sožalje. V Fontana, Cal., se je pripetila avto nesreča sestri Frances Turk (naši pionirki), ki je morala vsled težkih poškodb ostati par tednov v bolnišnici. Sedaj se ji zdravje polagoma vrača, kar ji pač srčno želimo. Naši agilni sestri Jennie Sodja se obrača na boljše, kar je gotovo vesela vest za vse!

Upam, da se prijateljsko odzovete vse članice s svojimi znanci in sorodniki ter posetite našo prireditev 11. maja zvečer. Udana vam.

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—Vabim vas vse, da pridete na sejo 2. maja, da ukrenemo vse potrebno za proslavo Maternega dne, ki se vrši en teden pozneje. Vsaka naj pove svoje, kaj bi bilo boljše in lepše v prid nas vseh. Mlajše članice se že trudijo, da bodo nastopile v narodni noži.

K uspehu Zlate kampanje se pridružujem tudi jaz in poudarjam, da bo nam vsem v veliko čast, če bo lep zaključek. Drage sestre in matere, vpišite svoje hčerke, ker je tudi zlatega pomena, da spadajo hčerke k ravno isti organizaciji kot njih mamicice pod okrilje SZZ. Potrudimo se vsaka posamezno ter obenem tudi pomagajmo našim agitatoricam, da bo mogoče podati lep šopek naši vrli glavni predsednici. Zadnji mesec smo sprejele lepo število novih članic v mladinski oddelek, kakor tudi v odrasli. Matere so se marljivo oglaševale; pa še mojo vpišite, in še moja itd. Srce se mi je smejalo od veselja, ko sem videla lepo zanimanje za Zlato kampanjo v počast zlatemu jubileju glavne predsednice.

Lep pozdrav vsem materam in članicam SZZ. Živele!

Rose Jerome, tajnica.

Št. 20, Joliet, Ill.—Ko sem bila pred nekaj meseci izvoljena za blagajničarko, sem obljubila storiti vse v svoji moči za napredek št. 20. Kmalu me je doletela druga važna naloga, ko sem bila imenovana za predsednico veselilnega odbora za velikonočni ples. Zavedala sem se, da me čaka veliko dela in skrbi, ker naša podružnica je bila vedno med prvimi pri uspešnih veseljih. Nekaj časa sem ugibala, ali bo mogoče vse izvršiti, ker sem že delj časa rahlega zdravja. Toda ni bilo časa za razmišljanje, delo je moralo biti izgotovljeno, kajti predpust je bil kratek.

V resnici je bilo mnogo dela, toda danes, ko gledam na zaključek, sem vesela in ponosna nad nepričakovanim uspehom. Stejem si v prijetno dolžnost izreči zahvalo vsem, ki so pripomogle do tega.

V prvi vrsti najlepša zahvala moji sotrudnici (co-chairman), predsednici gospej Emmie Planinšek ter odbornicam Josephine Muster, Anna Korevec in Josephine Erjavec. Dalje onim, ki ste delali pri bari, bili so Anna Makovec, Mary Zdravljevich, Frank Muster, Frank Ramuta in Anna Stukel. Nadalje hvala Anna Stukel, Clara Buchar, Helen Todorovich, Anna Jerisha, Irene in Marion Korevec ter gospej F. E. Terlep, Bill Todorovich, Jos. Bucar in E. Planinšek, ki so okrasili dvorano.

Vstopnice sta pa pridno pobirala pri vratih Luke Benedik in Joseph Erjavec. Srečo sta pa pridno prodajali Jennie Benedik in Mary Kunstek. Pri garderobi so pa bile pridne Theresa Koletko, Elizabeth Kostelec in Josephine Ramuta. Za okusen prigrizek sta pa preskrbeli Jennie Muster in Catherine Dragovan.

Hvaležne smo tudi za vso dobrosrčnost naših političnih kandidatov, ki so prispevali lepe svote v gotovini in druga

darila. Ti so bili g. Burke, g. Gospodarich, ki je bil ravnatelj volilne kampa-nje za kandidate ter g. Allen in g. Laughrin, kakor tudi našemu zvestemu prijatelju g. Wm. McCabe. Gospa E. Planinšek nam je preskrbela veliko šunko brezplačno; gospa Jennie Muster je pa spekla in darovala potico kakor tudi gospa Kožuh; gospa Benedik in J. Erjavec sta pa prinesli lepe kejke.

Najlepša hvala vsem posetnikom, med katerimi so se velikodušno izkazali g. Josip Zalar, g. Gospodarich in gospa Jean Tezak kakor tudi vsem odbornicam in odbornikom lokalnih društev. Tudi naše kadetke so se odzvale v lepem številu. Zvesta naklonjenost naših dobrih prijateljev nam bo vedno v najlepšem spominu, ker isti večer je bilo več velikih prireditev.

Ponosna sem bila na mladino, ki nas je obiskala ta večer in pripomogla k mnogobrojnemu posetu. Bilo nam je vsem v veliko veselje, da se je veselica iztekla tako povoljno in da so se vsi posetniki dobro zabavali v živahni družbi.

Hvala tudi odbornicam št. 30 iz Aurora, ki se vsak pot odzovejo našemu vabilu. Ko smo ukrepali za to veselico, smo imele ves čas v mislih, kako bi zadovoljili vse plesateljice in sedaj z veseljem poročamo, da je Deuchman-Perush orkester izborni igral ameri-kanske kot slovenske komade in s tem ustregel mladim in starejšim posetnikom.

Lepa hvala vsem članicam in vašim soprogom in domačim, ker so se odzvali ter sploh vsem, ki ste bili prijazno naklonjeni.

V tej iskreni zahvali sem skušala omeniti vse, ki ste zvesto sodelovali. Ako sem kaj izpustila, mi oprostite, ker moj namen je bil, da se prav vsakemu zahvalim, če ne poimensko, pa prav

gotovo vseeno posamezno.

Bog vam povrni za vso prijaznost in velikomerno sodelovanje.

Mrs. Marie Terlep,
predsednica veselilnega odbora za ples
25. marca, 1940.

Poročilo tajnice št. 20

Tem potom prijazno prosim vse članice, ki niste še poravnale za vstopnice od zadnje veselice, da to storite takoj, ker drugače je nemogoče zaključiti račune. Veselica je lepo uspela, za kar vsa pohvala vsem sotrudnicam.

Na sejah bomo pogrčale našo zvesto sestro Louise Mlakar, ki je preminula. Naj v miru počiva. Preostalih naše globoko sožalje. Umrl je Louis Branich, star 47 let, bratranec sosesestre Anna Ferlin. Naše sožalje. Naj mu svetli večna luč.

Ne pozabite pripeljati novo članico na prihodnjo sejo. Kot vsako leto, tako bomo imele tudi letos po seji v maju prav lep program v počast mamicam. Saj smo kot ena velika družina, vse naše matere in hčerkice. Kolikor večja bo naša družina, toliko več ljubezni bo med nami. Največje veselje za vsako tajnico je, ko ima nekaj prošenj za pristop novih članic za priložiti k mesečnemu poročilu. Torej storite to veselje svojih tajnici, ter jo veselo presenčite v prihodnjem mesecu.

Na svidenje na seji!

Josephine Muster, tajnica.

VABILO ZA 4. MAJA

Gotovo vam je znano, da bomo kadetke št. 20 priredile plesno veselico 4. maja, ki se imenuje "Maytime Dance," v farni dvorani sv. Jožefa na North Chicago cesti. Ker je to prvi ples sezone za nas dekleta in ker bo čisti dobitek porabljen za stroške pri vežbanju krožka, vas najprijaznejše vabimo na naš ples. Lepo prosimo vse članice in njih soproge kakor tudi naše prijateljice od blizu in daleč, da se oglasite vsaj za par ur ter se povesele z nami. Da bo mnogo zabave za vse, ste brez skrbi, kajti me bomo že skrbele, da ne bo niti ena minuta minila v dolgočasu.

Torej, drage sestre št. 20, obiščite nas ta večer za kar vam bomo vedno hvaležne.

Veselilni odbor kadetk, št. 20.

Nekoliko o veselici št. 20

Odkar je bila št. 20 ustanovljena pred 13. leti, smo vsako leto priredile plesne veselice na velikonočni ponedeljek, ki je vselej najlepše uspela in bila vsem v zadovoljstvo. Velikonočni ples je posebnega pomena za našo podružnico, kajti to je edini vir dohodkov med letom, ker od ustanovitve ni bilo nikake doklade za podružnico kakor tudi ne posebnih mesečnih prispevkov v ročno blagajno za kritje uradnih stroškov, za dvorano, avtomobile za pogrebe, sv. maše in za posebne darove, kateri pridejo med letom na vrsto.

Članice plačajo le 25 centov mesečno za assesment. Menda je naša podružnica edino društvo v naselbini, kjer se ne plačuje posebnih mesečnih dokladov za uradne stroške. Radi tega se članice leto za letom odzovejo in storijo svojo dolžnost, da pokupijo poslano vstopnico, ker s tem pomagajo k uspehu veselice.

Vsako leto je izbran veselilni odbor, kateremu načeljuje predsednica veselilnega odbora. Katere so bile skozi

Izlet za mladino

ZADNJE ČASE je med nami veliko zanimanja za izlete po raznih znamenitih mestih in državah. To se je posebno pokazalo zadnje čase v Clevelandu, kjer ima Zveza največje število članic. Nedavno se je peljala lepa skupina v prestolno mesto države Ohio in si tam ogledala prestolico, potem razna državna poslopja in urade kakor tudi kaznilnico. To je edin način za praktično izobrazbo do katere ima vsaka izmed nas dostop. Zadnji mesec se je pa podalo lepo število članic v Washington, D. C., kjer so videle več v treh dneh kot bi brale mesece in mesece v časopisih ali knjigah. In kar človek vidi na svoje oči, tisto tudi ostane v spominu. Tako je bil tudi ta izlet velikega izobraževalnega pomena za vsako izletnico in upati je, da bo ta prvi izlet v spodbudo drugim državam, da se bo tudi po drugod ogrela misel na kaj enakega.

Pred par tedni pride do mene tajnica št. 14, gospa Frances Medved, in me vpraša ali bi bilo umestno povzeti korake za izlet naše mladine med počitnicami bodisi v državno prestolico ali kam drugam, kjer bi bilo kaj lepega in zanimivega za učenke. Ideja se mi je zdela zelo na mestu in priporočljiva za vsako podružnico. Mladina, ki pohaja v šolo, ve samo tisto, kar bere v knjigah in kar sliši od učiteljic, kar je vse pravilno, toda če bi imele učenke priliko iti do važnih krajev in se na svoje lastne oči prepričati, kaj prav za prav je v tem kar se učijo v šoli, potemtakem bi to bilo za njih učenje pomembne vrednosti. To bi bilo za našo organizacijo korak, ki bi zbudil pozornost od vseh zdravomislečih ljudi ter žel njih odobranje.

Seveda, pri tem pride vprašanje: kje dobiti sredstva za vožnje stroške? Res je to velike važnosti, toda kjer je dobra volja in zanimanje se tudi najde pot za sredstva. Če bi se matere zavzele in priredile kart pardije ali kakšno drugo igro ali pa kaj drugega, bi se kmalu dobila skupaj potrebna svota. In tudi podružnica bi k temu pomagala, saj bolj važnega vzroka za denarno pomoč sploh ni kot bi bil storiti nekaj za naše mlade članice, ker to bi bila tista vez, ki bi nas tesneje vezala z mladino ter zbudila v njih mladih srcih spoštovanje do svojih mamic in Zveze, kar končno pomeni lep ugled celotnemu narodu.

Priporočam, da bi o tem razpravljale na svojih sejah.

Predsednica odbora za Mladino in razvedrilo.

ta leta izbrane kot predsednice tega odbora, dobro vedo, kaj pomeni imeti to nalogo. Koliko truda, koliko žrtovanja, letanja in skrbi, kajti vsaka želi napraviti kar največ dobička na letni veselici za ročno blagajno podružnice.

Letos je bil ta ples 12-letni in se je imenoval "Leap Year" ples. Za predsednico veselice odbora je bila imenovana blagajničarka gospa Marie Terlep. Dobro smo se zavedale, ko je gospa Terlep sprejela imenovanje, da bo ples v dobrih rokah. Vedele smo, da se bo potrudila za uspeh veselice. In nismo se motile, kajti gospa Terlep je v resnici mnogo storila, imela mnogo skrbi in dela in le tista, ki je bila že v tej poziciji, bo potrdila, da je resnica.

Njena vestna pomočnica je bila predsednica podružnice gospa Emma Planinšek, ki je kot podpredsednica veselice odbora nudila razumno in neutrudljivo pomoč. Pisati in razposlati vabila uglednim državljanom in višjim uradnikom je pa bila naloga tajnice Josephine Muster, ki je vse spretno uredila. Podpredsednica Anna Korevec, ki je bila lansko leto načelnica plesa, se je tudi letos trudila, da je vse izteklo nepričakovano lepo.

Pravijo, da v sili spoznava prijatelja in to je čista resnica, ker lepa udeležba je značila, da imamo mnogo prijateljev, ki so se odzvali vabilu, za kar smo prav vsem hvaležne. Isti večer se je vršila velika veselica v korist "Free Milk Fund," katere dobiček se porabi za mleko, katerega se razdeli po šolah brezplačno šolskim otrokom. Veseli smo bili vsi skupaj, da sta njih veselica kot naša izpadli tako izvrstno, in da se je občinstvo odzvalo vabilu v sijajnem številu. Tudi naša podružnica je prispevala primerno svoto v ta sklad za mleko. Tako smo obe stranke prav zadovoljne s uspešnim izdom.

V imenu vseh članic želim izreči najlepšo zahvalo predsednici veselice odbora gospe Marie Terlep za neumorno delovanje kakor tudi vsem veselici odboru in odbornicam podružnice za hvalevredno sodelovanje. Bog vam plačaj, drage sestre in odbornice. Pozdravljene!

Josephine Erjavce.

"Bog stotero povrni!"

V tem momentu ne najdem besed, da bi izrazila svoja vesela čustva za vso izkazano ljubezen za moj rojstni dan. Priserena hvala vsem članicam, glavnim odbornicam in urednici za lepa voščila, darove in lepe spomine. Prizadevala si bom, da bom vredna vaše naklonjenosti. Ostajam iskreno hvaležna.

Emma Planinšek,
št. 20, Joliet, Ill.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Našim mamam za god! Ni ga lepšega imena kakor je mati. Amerika je visoko povzdignila svoj ugled, ko je proglasila en dan v letu v ta namen. Noben ne ve, kaj je mati, dokler jo imaš, potem, ko je izgubiš, pa pridejo vzdihljaji: mati, oh, ko bi imela mater! Materina ljubezen vidi že pred rojstvom otroka. Njena skrb in ljubezen je že takrat posvečena za otroka. Pride rojstvo in potem pa spremembe povsod. Mati vse odpusti ter živi skromno v tišini, samo da varuje za svoje otroke, katerim privoščiti vsem najboljše kot dobra mati.

Žal, da mi posamezniki ne moremo zadostno ceniti in pojmovati te besede, stalne, velike ljubezni matere do svojih otrok. Naj veljajo vsem materam pesnikove besede: "Če bi mogla cvetk najlepših vsega sveta nabrati, šopek velik bi naredila in ga vam poklonila, draga mati."

Naše mlade članice vežbalnega krožka bodo priredile krasno igro, dramo "Materinska ljubezen," katere vsebina je kakor nalašč zbrana za ta dan. Fantje in dekleta se marljivo učijo pod vodstvom naše izkušene igrovođkinje Cecilije Brodnik. Igralci in igralki si ne želijo drugega priznanja za svojo skrb, kot če bi napolnili dvorano do zadnjega kotička na ta lepi praznik dne 12. maja ob pol sedmih zvečer v našem S. D. Domu. Po igri bo ples in prav domača zabava za vse.

Popolne točno ob dveh bo pa za otroke, da bodo tudi otroci imeli priliko videti prekrasno igro. Vstopnina za otroke popoldne bo samo 25 centov in za odrasle skupno s plesom 35 centov. Cena vstopnicam je torej prav vabiliva, da se vsak lahko udeleži. Popoldne greste lahko matere in zvečer pa se lahko udeležite tudi mlajše članice, ker bo res zabava prve vrste. Pridite od blizu in od daleč, ker bo vam žal, če zamudite. Pridite tudi od drugih podružnic, saj bomo radi ob priliki povrnile. Vljudno se vas vabi.

Zadnja seja je bila prav dobro obiskana. Najlepša hvala članicam za krasna darila sestram Mary Galic, Karolina Hitij in Rose Kovač. Bog vam povrni stotero za vsa dobra dela v prid SZZ. Ustanovile smo gospodinjki klub za Narodni Dom, saj veste, da je treba povsod ženske roke, da se pride prej do uspeha.

Čestitke mladi mamici Frances Cimperman, kateri je štoklja prinesla zalo deklico. Čez štiri leta bo gotovo naša članica.

Srčen pozdrav in prav gotovo svidenje 12. maja!

Anna Pelčić, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Naša seja v aprilu se je vršila v lepem redu. Med sejo je bilo tudi veselo presenečenje, ko je prošila za besedo podpredsednica in v lepih besedah izrekla zahvalo vsem, ki so se najbolj potrudile v zadnji mladinski kampanji in mi nato izročila nakaznico za tri dolarje in tajnici Barbari Rosandič pa Zvezino broško. Hvala lepa glavnemu uradu za nagrade kakor tudi sestri Mary Jerič za lepo iznenadenje.

Zdaj smo pa zopet v dobri kampanji za pridobivanje novih članic, ki se imenuje Zlata kampanja. Nekaj novih smo že dobile in upam, da se bo število pomnožilo pred zaključkom. Tudi iz Eveletha in iz Aurore se sliši, da so pridno na delu. Želim in upam, da se boste vse podružnice v Minnesoti dobro obnesle, saj je še dosti dobrih delavk in dobre agitatorice pojdite na delo in poiščite še vse tiste, ki niso še pri dični organizaciji. Vsaka članica naj pripelje eno novo članico in pogledjte, kako bi se število pomnožilo! Gotovo imate prijateljice, ki niso še pri Zvezli, nikar jih ne pozabite, pripeljite jih k naši Zvezli. Ve, drage matere, dajte svoje hčerke vpisat v SZZ, sprejemajo se od 4 do 14 let let starosti in plačujejo samo 10 centov na mesec. Pristopnina je prosta. Jaz vem, da je za ma-

tere težko, če morajo plačevati za več oseb v družini, pa če pomislimo, da to je za lastno korist vsake družine, potem moramo priznati, da je zelo poceni biti pri Zvezli, kjer se dobijo mnoge koristi. V boleznih se dobi tolažba od članic, potem v slučaju smrti dobi družina lepo svoto k pogrebni stroškom in potem družabnost in razvedrilo, katerega dobi v svojem krogu. Nudi se tudi lepa izobraževalna prilika z mladino potom raznih izobraževalnih klubov, kakor dramatika, petje in skupni nastopi kot katoličanke. Jaz vem, da vsako zanima ena ali druga stvar.

Zatorej članice in posebno še odbornice tukaj v Minnesoti prav lepo prosim, pojdite na delo, ker Minnesota mora biti na vrhu! Berite v Zarji, kako lepe nagrade bodo razdeljene med pridne delavke! Torej od vas je odvisno, koliko bo napredka in tej kampanji, namreč če bomo šle skupno na delo, ni drugega izhoda kot uspeh, če pa bomo čakale na druge, bo pa ostalo po starem.

Naznanjam vam sklep zadnje seje, da se udeležimo skupnega sv. obhajila 12. maja, to je na Materni dan. Lepo vas prosim, da se prav vse udeležite te sv. maše. Pridite od najstarejše do najmlajše v odraslem oddelku, kakor tudi v mladinskem vse deklice, ki ste že opravile prvo sv. obhajilo. Pridite in pokažimo skupno ljubezen do mater, katere dan se proslavlja. Srečne ste tiste, ki imate živo mater in ji podaste darilce iz rok v roke. Moja mama že v grobu spi osem let in ga ni dneva, da se ne spomnim na njo in kako bi jo pozabila na ta dan, Materni dan. Takih misli vem, da ste tudi druge, katere ste že izgubile svoje matere. Spomnimo se jih na ta dan in v darilo jim poklonimo duševni šopek, sv. obhajilo. Zbrale se bomo pred cerkvijo in skupno korakale v cerkev k drugi sv. maši, tri četrt na osem. Pripnite si svoje znake, in katera ga še nima, naj se zglaš pri tajnici za znak.

Vabljeni ste tudi na lep poset prihodnje seje. Po seji bomo imele domačo zabavo kakor tudi prigrizek. Naša tajnica posebno želi, da bi prišle vse tiste k seji, katere ste malo zaostale z prispevki, ta dan na sejo in poravnale ter se prijazno zabavale. Nekateri članice vse prerade pozabijo, kaj so obljubile pri vstopu v SZZ, namreč delovati za napredek in ugled Zveze in podružnice, ker se večkrat katera izgovarja, da ne bo prispevala in to so precejšnje težkoče za našo tajnico.

Hej, Francka iz Colorade, fejt se postaviš na sliki kot fant; zgledaš kot da se dobro počutiš. Jaz sama se obračam po vremenu, če je vreme fejt, sem tudi jaz, če se pa vreme kisló drži, se pa tudi jaz. Drugače je vse postarem.

Pozdrav!

Mary Shepel, predsednica.

Št. 24, La Salle, Ill.—Zopet je posegla smrt v našo sredo in si izbrala sestro Agnes Kupšek. Bila je rojena v vasi Št. Jur pod Kumom. Stara je bila 76 let. Tukaj je bivala 30 let in bila zvesta članica SZZ. Bolehala je samo tri tedne. Danes me je obiskal njen soprog in je rekel, da bo naročnik za Zarjo, ker se mu zelo dopade. V njegovem imenu se lepo zahvaljujem članicam, ki so prišle moliti rožni venec in ji darovale krasne cvetlice in za sv. maše Hvala lepa

vsem skupaj! Poleg soproga, zapuščena enega sina in dve hčeri, v Jugoslaviji pa brata in sestro.

Preminul je tudi Joseph Frkol, star 49 let, rojen v Mihovem pri Št. Jerneju. Poleg žalujoče soproge, naše sestre Mary Frkol, zapuščena enega sina in hčer v Clevelandu ter dva brata in sestro v Jugoslaviji.

Smrt je vzela tudi sestro Jero Piletič, rojena na Selih pri Št. Jerneju, v starosti 64 let. Tuka je bivala 35 let in zapuščena soproga, štiri sinove in dve hčerkici. Vsem pokojnim želimo večni mir in pokoj, preostalim pa izrekamo globoko sožalje.

Iskreno se zahvaljujem sosestram za krasne cvetlice, katere so mi delale veselje v boleznih. Lepa hvala predsednici Emi Shimkus za darilo ter sestram Furar, Kastigar, Ahčin, Gorišek, Puyška, Anzlevar, Zupančič, Dornik in Knzirska za vso prijaznost. Ni mogoče vse imenovati poimensko, toda uverjeni bodite, da ste zapisani v mojem srcu. Torej še enkrat najlepša zahvala vsem skupaj! Pozdravi!

Mary Furar.

NAŠA PRIDNA MAMICA

Zgodaj zjutraj, pozno zvečer dela ljuba mamica.

Za otroke vedno dela naša dobra mamica.

Kavo kuha, kruhek reže, močnik suče, žgance beli, srajčke šiva, hlačke celj: naša skrbna mamica.

Za vso skrb in vse nje delo prav nič plače ne dobi. Če smo pridni in poslušni, jo to najbolj veseli.

Št. 32, Euclid, O.—Na zadnji seji je bilo prav živahno, ker nas je bilo precejšno število. Da bi bilo vedno tako, ker se veliko lažje ukrepa zadeve v korist podružnice. Med nami je bila urednica Albina Novak, ki je častno sprejela nove članice in raztolmačila pomen kampanje ter v njenemu lepemu govorjenju povedala več zanimivih stvari. Najlepša hvala, Albina! (Tudi vam lepa hvala za vso prijaznost, A. N.)

Torej prosim vse sestre, da bi se zavzele in pripeljale na prihodnjo sejo saj eno novo članico, naj si bo mlajša ali starejša, ker sprejemajo se od 4. leta naprej do 55. leta. Kako bi bilo lepo, da vsaj pokažemo, da ne spimo, temveč se zanimamo za napredek podružnice in Zveze.

Pregovor pravi, da pravi prijatelj se pokaže v potrebi! Tako se tudi društva ali klubi. Kakor vam je znano, je glavni namen organizacije pomagati druga drugi ali žalibog, da se tega bolj malo zavedamo; storilo bi se pa lahko mnogo v pomoč bolnim članicam. Ker Zveza ne plačuje bolniške podpore v denarju, ni rečeno, da se ne brigamo za bolne članice, ker za malenkostno svoto, ki plačujemo mesečno, ne moremo zahtevati več, ampak so še drugi načini, ki so še več vredni kot denar, namreč dejansko pomagati sestram v boleznih. Povem vam idejo, ki bi se lahko izpeljala pri vsaki podružnici, s katero bi pokazale, da se res ljubimo med seboj. In to bi bilo potem bolniških obiskovalk. Pride veliko slučajev, ko nimajo denar na rokah, dobiti pomoč v hiši, ni

ga tudi, da bi se dobilo perico ali žensko, ki bi skuhala malo dobre juhe za bolnico ali pa pripravila druge stvari kot narezance (nudeljne) ali kakšno pecivo itd. Mnogo je družin, kjer sploh nimajo sredstev si dobiti pomoč in so tudi slučajni, kjer so sredstva, toda ni nikogar, ki bi kaj oskrbel. V tem oziru bi se morale pa me pokazati, da skrbimo za sestro ter nudimo vso potrebno pomoč. Saj to bi ne bilo velikokrat za ponavljati, ker bi se članice vrstile, namreč tajnica lahko upelje poseben imenik vseh članic in potem se odberejo po vrsti vsak mesec, kakor tudi določijo, kateri teden in kam se bo šlo, da takorekoč pride vrsta sčasoma na vse. Potem lahko rečemo, da se izvršuje namen sestroke ljubezni.

Sklenile smo, da bomo imele šivalni klub ter se snidle vsak četrtek. Vabimo mlajše in starejše članice na sestanke, noben izgovor ne velja, da ne znate delati ročna dela, ker bomo skrbele, da se kaj novega naučimo od tistih, ki znajo in tako druga drugi pokazale nove vzorce, kakor tudi, kako se naredi.

Majnik je posvečen Nebeški Materi, kakor tudi našim materam; zato smo sklenile, da imamo po prihodnji seji lep program ter se prosimo vsako članico, da vzame tiket za 25 centov (nove članice so proste). Prosim, da pridete prav vse, ker boste videli nekaj prav lepega kakor tudi dale priznanje tistim, ki se trudijo v naš blagor. Ne pozabite plačat asesment!

K. Filipič, predsednica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Naše seje so prav prijetne, da je lahko tistim žal, ki se ne udeležujejo, pa tudi nekaj novih članic pristopi pri vsaki seji, kar nas prav veseli.

Sporočam, da je naša tajnica sestra Kaplenk ročno izdelala krasno preprogo, katere dobiček bo za našo blagajno. Torej sežite po tiketih. Ne pozabite, sestre, da ima naša podružnica svojo posodo za kuhat kavo po vsaki seji.

Priljubljena Zanja nam prinaša slikovrstne slike. Kako sem bila ginjena, ko sem zagledala sliko od žiri in naše staro delo čipke. Pozdravljene vse Žirovke in ideja Žirovke od št. 10 je izvrstna; torej če bo prišlo do skupnega piknika, se jaz tudi pridružim.

Še malo odgovora članici št. 90. O da, da, Partionkova Marjana, tudi takrat so že imeli tisto marejno tam pri Bohaču in Ti bi bila morala naročiti golaž, pa bi imela župo in meso za grož za marejno. Včasih je lušno blo, zdaj pa ni več tako! Pred kratkim sem dobila pismo iz starega kraja, da je tam na stotine vojakov in da noč in dan delajo strelske jarke in ceste v hribe kot predpriprave za vojno. Bog daj, da ne pride do tega!

Še se oglasite Žirovke, nekje po Ameriki jih je še nekaj, ki smo skupaj v šolo hodile takrat, ko je bil za nadočelnika Pavel Šile, stric naše urednice. Šola je bila takrat prav blizu tam, kjer je hodila članica od št. 10 lintverja čakati. Pravijo, da je lintver v hribu, in da ima sedem glav, ker v sedmih krajih teče voda iz hriba.

Pozdravljene vse članice!

Mary Shubit,

518—99th Ave. W., New Duluth, Minn.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Velikonočni prazniki so minili in približal se je lepi

mesec maj, v katerem se takorekoč vsa narava prebuja in pride čas zelenja in cvetja. Majnik je posvečen Mariji, katero vsak zavedni kristjan globoko časti. Kako nas vse razveseli vesela pomlad, ter prebudi, kar upam, da se bo posebno poznalo na naši seji prvega maja. Mislim, da vam je nekoliko znano, da bomo ta dan tudi me priredile domačo zabavo in razvedrilo v počast našim materam. Prošene ste, da pridete vse članice in pripeljate s seboj tudi svoje domače in prijatelje kakor tudi prijateljice. Vrši se v Recreation poslopju. Obeta se vam prav lep program, da boste gotovo zadovoljni.

Prosim vse tiste članice, ki dolgujete že delj časa na mesečnini, da poravnate pri tajnici v najkrajšem času. Ni lepšega značaja kot biti točna pri svojih odplačilih. Pozdravljene in na svidenje 1. maja!

Mary Knaus, predsednica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Hvala Bogu, pomlad se nam že počasi razvija. Prišel je tudi mesec maj, v katerem se začne oživljati vse, kar leze in kar gre, kakor tudi okińca vso naravo tako, da bomo kar hitro pozabili na vse križe in težave, katere smo preživeli v tej hudi in dolgi zimi.

In z lepo naravo se bomo okińčali tudi mi vsi, posebno pa članice SZZ od št. 41 in to bo na 12. maja, ker bomo obhajale takorekoč Materinski dan, obenem pa našo desetletnico obstanka v Collinwoodu. Predstavljen bo lepo izbran program v počast vsem materam na odru Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd., ki se prične ob štiri uri popoldne. Po programu sledi banket, ki bo serviran ob štiri uri zvečer. Zagotavljamo vam, da kdor se bo udeležil, mu gotovo ne bo žal. K vsemu temu je vstopnina 75 centov; samo za ples bo pa 25 centov. Kuharice se že pripravljajo, kako bodo vsega dobrega kuhale in spekle. Naše brhke kadetke so tudi obljubile, da vam bodo prav lepo postregle.

Naša zadnja redna seja je bila še precej dobro obiskana. Hvala lepa vsem sestram, katere so se odzvale, da bodo pomagale pri banketu ob naši proslavi.

Žalibog, težko pogrešamo našo marljivo predsednico Mary Lusin. Radi boleznih se že dvakrat ni mogla udeležiti seje. Njeno mesto je nadomestovala naša pridna podpredsednica Anna Prisel. Želimo, da bi sestra Lušin kmalu bila med nami in da bo prav gotovo okrevala do časa proslave. Ona je že 10 leto v uradu predsednice in v tem času si je iztekla mnogo lepih zaslug. Vsa čast in čestitke gospa Lušin za Vaše vrlo delovanje!

Kar se tiče programa za ta dan, je skrb prevzela naša nadvse skrbna urednica Albina Novak. Vsem je že dobro znano, kadar se ona zavzame za nekaj, je še vedno bil vsak zadovoljen z njeno besedo in z delom. (Mi bo glava zrasla nad vso pohvalo. Naj dodam, da z vami je lušno delati, A. N.)

Torej članice št. 41, zavedajte se, da to je v resnici vsake dolžnost, da se udeležijo naše proslave "ob desetletnici." Vabimo tudi članice od drugih podružnic, ker ob enaki priliki vam povrnemo. Pripeljite tudi svoje domače in prijatelje, da nas bo večje število. Igral bo Johnny Pecon orkester, potem že vsaki

ve, da se bo vse vrtelo. Torej na svidenje 12. maja. Za veselilni odbor:

Mary Jane.

Pregovor pravi: človek obrača, Bog pa obrne! Tako se je meni zgodilo. Imela sem vse preračunano, pa me je bolezen prehitela, da mi ni mogoče iti na delo v tej pomenljivi Zlati kampanji, kakor bi rada šla, boste pa druge bolj pridne. Hvala Bogu, počasi se mi zdravje vrača! Zahvalim se č. g. Čelensniku za obiske in za sv. zakramente. Iskreno sem hvaležna glavnim odbornikom in vsem članicam za obiske, darila in cvetlice in posebno sestri Koželj, ki mi je v veliko tolažbo. Bog naj vam bo plačnik!

Čas hitro beži in v majniku bomo že praznovali 10-letnico, odkar je bila ustanovljena naša podružnica z 39 članicami za drugo konvencijo, ki se je vršila leta 1930 v Sheyboganu, Wis. Sedaj šteje podružnica 336 članic in upam, da se bo število znatno pomnožilo v tej kampanji. V 10 letih je umrlo 13 članic. Naj v miru počivajo. Ob tem času želim, da bi nas Bog blagoslovil ter nam dodelil ljubo zdravje, da bi dočakale še mnogo obletnic. Članice pa lepo prosim, da se vse udeležite lepe proslave 12. maja. Pozdravljene!

Mary Lušin, predsednica.

Št. 42, Cleveland (Maple Heights), O.—Moja iskrena želja je, da bi se članice v večjem številu zanimale za mesečne seje, da bi prišle skupaj in se malo razgovorile. Zatorej prosim, da gotovo pridete na prihodnjo sejo, da se pogovorimo, kako naj bi praznovali 10-letnico obstoja naše podružnice. Kakor vam je znano, bi morale praznovati jubilej dne 30. maja, ker pa je toliko drugih veselje v tem času, zato smo preložile slavnost do jeseni, oziroma za 28. septembra. Vljudno ste vabljene, da pridete na sejo v juniju, ker same veste, da je precej dela s predpripravami za tako pomembno slavnost, kot bo ta dan. Upam, da ne bo ta klic zastonj in da se boste vse odzvale.

Sestra Mary Gregorič se je morala podati v bolnišnico v svrhu operacije. Želimo je skorajšen zdrav povratek med nas. Članice ste prošene, da jo obiščete.

Znano vam je vsem, da se vrši Zlata kampanja za nove članice v mladinski kot v odrasli oddelek. Kaj pravite, sestre, ali bi se moglo dobiti še kaj novih članic v naši naselbini? Po mojem mnenju vsaj kakšnih 20 bi se lahko dobilo, če bi šle skupno na delo. Zatorej prosim, da bi sodelovale v tem oziru ter gotovo nagovorile svojo prijateljico, da se nam pridruži. Kampanja traja do 30. junija. Požurite se takoj, kajti nagrade so prav mične, za tri nove članice dobite krasno zlato vezavno broško. Pristopnina je prosta za oba oddelka.

Na svidenje na seji 4. junija. Pozdravljene!

Theresa Glavič, tajnica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Kakor je bilo že poročano, obhaja naša podružnica desetletnico obstanka 19. maja. Torej hočem navesti nekaj podatkov iz zgodovine.

Št. 43 je bila ustanovljena 4. junija, 1930 s 13 članicami, bile so: Gertrude Delopst, Antonija Velkovar, Agnes Ver-

bnik, Cecilija Gorshek, Theresa Verhovnik, Josephine Kollar, Josephine Tomišek, Helen Zunter, Mary Lenovšek, Theresa Zortz, Christine Reberniksek, Frances Stibler in Mary Bvztz. Ustanovila jo je gospa Barbara Kramer iz Californije, nakar je zaprisegla odbor za leto 1930, ki je bil sledeči: Predsednica Gertrude Delopst, podpredsednica Agnes Verbnik, blagajničarka Cecilija Gorshek, tajnica Antonija Velkovar, zapisničarica Mary Bvztz; Theresa Verhovnik in Josephine Kollar, nadzornici. Predsednica Gertrude Delopst je še vedno prva predsednica, za kar ji gre vsa čast in priznanje od strani članstva.

Med tem časom smo izgubile pet zvestih sosester, ki so bile Jennie Jager, umrla 28. februarja, 1934; Anna Kollentz, umrla 9. februarja, 1935; Rose Bayer, umrla 23. septembra, 1935; Kathie Starich, umrla 22. aprila, 1937; Antonija Cherveznik, umrla 13. decembra, 1937. Preselile so se tam, kjer ni ne solz, ne trpljenja. Res, vse prerano ste se preselile ter morale ukloniti volji Najvišje oblasti. Počivajte v miru v t. hem grobu, me pa se bomo vas spomnile v molitvah.

Ob času desetletnice šteje podružnica 95 članic.

Drage sestre, prosim vas, da vrnete vse listke najkasneje do 12. maja kakor tudi denar, ker jaz moram vse to izročiti naši blagajničarki do naše proslave. Nadalje prosim, da se zagotovo udeležite prireditve, kajti to je dolžnost nas vseh. Pričetek bo ob treh popoldne. Vstopnina je 25 centov za osebo.

Nadalje vljudno vabimo sosedne podružnice št. 1, 12 in 17, da nas posetite. Ob priliki vam povrnemo. Vabimo tudi našo urednico Albino, da nas počasti s svojo navzočnostjo! (Prav rada, samo ste precej daleč od Clevelanda. Hvala lepa za misel na povabilo. A. N.)

Na seji je bilo sklenjeno, da se polnoštevno udeležimo veselice št. 17 v West Allis, ki se vrši 4. maja zvečer v Kraljevi dvorani.

S sestrskim pozdravom.

Mary Bvztz, tajnica.

Št. 45, Portland, Ore.—Aprilova seja je bila dobro obiskana. Predsednica sestra Mirkovich je podarila krasno darilo v korist blagajne. Dar je dobila sestra Bogdanovich. Prav lepa hvala, sestra Mirkovich. Sklenjeno je bilo, da se skupno udeležimo sv. maše na Materin dan v St. Patrick cerkvi, kjer se bo darovala sv. maša za žive in umrle članice naše podružnice.

Letos 10. junija praznuje naša podružnica desetletnico obstanka. Na zadnji seji je bil osvojen sklep, da priredimo piknik na eno nedeljo v juniju in tako praznujemo pomembni jubilej. Datum bo poročan pozneje. Mogoče nam ta prireditev pripomore do boljše agitacije za nove članice. Zadnjič je bila sprejeta gospa A. Vidak, ki je iskreno dobrodošla med nas. Upati je, da bo sprejetih še več novih na prihodnji seji. Pozdrav!

Louise Struznik, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Prihodnja seja se vrši 11. maja, to je na soboto večer pred Maternim dnevom. Na zadnji seji smo sklenile, da

bomo priredile med seboj malo zabave, kar po seji, ker je bilo nemogoče dobiti dvorano.

Drage sestre, matere in hčerke! Pridite prav vse, da bomo bolj vesele. Vstopnina je prosta, vesele zabave bo pa mnogo, katero bo do odbornice poskrbele.

Pri družini dr. Perkota so dobili založo živo daliko. Naše iskrene čestitke. Hčerka pa naj lepo in zdravo raste, da bo enkrat tudi članica SZZ kot njena mamica.

Izletnice v Washington, D. C., so se prav vesele in zadovoljne povrnile. Kot so povedale, so videle mnogo lepega in zanimivega, kar verujemo posebno tiste, ki bi šle rade z njimi ter smo morale iz enega ali drugega vzroka opustiti. Sestra Zidanič se je že od novega leta trčila ter vse ugodno preskrbela za potovanje in za obiske, za kar se ji izletnice pristrčno zahvaljujejo. Ena mlajša članica mi je povedala, da so jo v Washingtonu okrancjale z lepimi vrtnicami, starejše so ji kupile pa lep spomin, kip Presvetega Srca Jezusovega. Pridite na prihodnjo sejo, kjer boste slišale mnogo zanimivega o izletu. Upamo tudi, da se dotlej vrne iz zlate Kalifornije naša podpredsednica sestra Železnik, kjer se mudi že par mesecev na obisku pri svoji hčerki. Vsaj smo ji kar malo nevoščljive, ker nas v Cleve-landu zebe, ona se pa greje pod toplim zapadnim soncem.

Do svidenja pristrčno pozdravljene, kakor tudi vsi bralci Zarje, katera je vedno bolj zanimiva za izobrazbo in našo bodočnost. Opis naše glavne tajnice je prav zanimiv. Čudim se, kdaj more sestra Erjavec njeno obilo delo vse tako lepo urediti in zraven še toliko napisati. Kolikor sem imela doslej opraviti z glavnim uradom, moram priznati, da je zelo točna postrežba, za kar zasluži vso pohvalo in priznanje.

Pozdrav!

Helen Tomazič, tajnica.

MATERI

○ MATI, pogledj v duše svojih otrok: čustva naša kot sveče gorijo na oltarju Ljubezni strmijo v rože — žrtve, ki si darovala jih za nas, s svojo srčno krvjo si jih zalivala: vse dni in noči, ko si se trudila za nas; in trpela in vneto molila. In v mislih spremila si nas povsod: v življenju gladila nam trnjevo pot.

Čuj nas, o mati: "Tisočkrat hvala, hvala za vse ti, kar si nam dala!"

Radi vsaj malo bi ti povrnili tvojo dobroto: radi ogrnili bi te v lepoto zarje blesteče . . . Vanjo Bog dahne odsev rajске sreče.

Št. 49, Noble, O.—Cenjenim članicam sporočam, da bomo imele prav kratko sejo dne 6. maja zvečer v dvorani sv. Kristine. Po seji bo prosta zabava. Za članice bo tudi prost prigrizek in darilce za vsako mater v spomin Maternega dne. Za druge bo pa vstopnina 10 centov za ples. Igral bo Vic Intihar na harmonike. Naše pridne članice so izgotovile krasno kvačkano posteljno pregrinjalo, katero bo dobil tisti, komur bo gospa sreča naklonjena. Pridite zagotovo in se bomo skupno pozabavale

kakor tudi videle krasno darilo in mogoče čaka ravno na vas.

Med našimi dekletki je že več časa vrlo zanimanje za vežbalni krožek že zaradi častne straže ob krstji umrle sosesre in ob sprevoču. Sejo bo posečila tudi urednica Albina Novak, ki je bila med nami že enkrat prej v ta namen, sedaj je pa že čas tukaj, da sledimo lepim priporočilom, ako hočemo imeti tudi pri nas lep uspeh. Tudi se pričakuje več zanimanja od članic, da bi bolj redno hodile na seje. Včasih smo kar samo odbornice navzoče in če ne boste izkazale več zanimanja, bo tudi odbornice minilo veselje. Vseeno me pa veseli, da grede tiketi dobro izpod rok, saj članice so dobre, posebno daljne so se lepo odzvale. Saj katera ne more sama vzeti, naj pa ponudi svoji prijateljici, ker tako lepega ročnega dela ni lahko dobiti za 10 centov kakor tukaj.

Zimo smo imeli hudo letos in bolnih je bilo več članic. Upamo, da se na pomlad boljše počutimo. Sestra Koster je resignirala od predsedniškega urada radi rahlega zdravlja. Podpredsednica Mary Drobnič je mlada Slovenka, ki je prestopila k nam od št. 50, ko se je preselilo v naš Euclid. Ona se prav vneto zanima za društveni napredek in če bomo druge sodelovale in prišle na seje, potem lahko pričakujemo lep uspeh. Na svidenje na seji!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 51, Akron, O.—Obveščam cenjene sosesre naše podružnice, da imamo dve bolni sestri, Albina Obreza in Margaret Petrich. Želimo jima skorajšno okrevanje. Naša dolžnost je, da obiščemo bolni sestri, ker sta že delj časa pod zdravniško oskrbo.

Naša podružnica šteje 22 članic, toda udeležba na mesečnih sejah je vse drugo kot povoljna. Drage sestre, seje so nam potrebne kakor dnevna hrana, ker le potom sej se lahko marsikaj koristnega ukrene, kakor tudi redno poravnava mesečnino, ker iz društvene blagajne se ne more zalagati, tajnica pa tudi ne iz svojega žepa. Vljudno vas vabim na sejo 5. maja ob navadnem času in prosim vas, da pripeljete tudi vsaka po eno novo kandidatino za spremembo. Pozdravljene!

Frances Zakely, predsednica.

Št. 54, Warren, O.—Po dolgem času nam je zopet prisijala zaželjena pomlad in z njo krasni mesec maj, posvečen Kraljici Mariji. Tudi praznik materam je bil izbran v tem pomenljivem mesecu, katerega slavi vsa Amerika. Spoštovanje do svoje matere je nekaj, kar čuti vsak zemljan. Koliko mora vsaka mati pretrpeti, koliko noči prečuti, predno otrok doraste in še potem, koliko skrbi in bolečin, ko se ločijo od nje in si ustanove svoje domove, pa naj si bo doma ali v tujini.

Mojo mater, žal že 10 let krije črna zemlja, vendar si ne morem kaj, da ne bi solze zalile oči, ko se spomnim ločitve pred 19 leti. Kako težko je bilo slovo od drage mi matere. Ko je bilo treba usodno jutro zgodaj vstati in ko se zbudim, vidim svojo mater sklonjeno nad menoj v bridkem joku. Vedeli so, da je to zadnjič, da se vidiva. V družini je bilo 10 otrok, pa je samo sin Lojze ostal doma. Šest jih je umrlo, jaz

sem bila tretja, ki sem se odpravljala v Ameriko, sestra Karolina je šla 11 let pred menoj, brat France pa še dosti let pred tem, on je nekje v Nemčiji; sedem let za menoj je prišel pa še brat v Ameriko, tako so bili mati ob vse.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

PODRUŽNICA ŠT. 2, Mrs. Frances Mikush, 2629 N. Drake Ave., Chicago, Ill., rojena 13. junija 1885, pristopila januarja 1927, umrla 18. marca 1940. (Ustanoviteljica podr. št. 2.)

PODRUŽNICA ŠT. 10, Mrs. Caroline Malnar, 1213 E. 167th St., Cleveland, O., rojena 2. februarja 1877, pristopila 2. maja 1929, umrla 1. marca 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 15, Mrs. Agnes Lucas, 9907 Prince Ave., Cleveland, O., rojena 15. septembra 1885, pristopila 13. aprila 1938, umrla 27. marca 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 15, Mrs. Mary Sustersic, 7718 Issler Ct., Cleveland, O., rojena 31. januarja 1884, pristopila 7. novembra 1927, umrla 29. februarja 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 20, Mrs. Louise Mlakar, 544 Bluff St., Joliet, Ill., rojena 21. junija 1881, pristopila 18. marca 1934, umrla 14. marca 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 24, Mrs. Agnes Kupsek, 1117 St. Louise St., Peru, Ill., rojena 1. januarja 1864, pristopila 17. februarja 1930, umrla 17. marca 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Mrs. Rose Tekavec, 6809 Bayliss Ave., Cleveland, O., rojena 7. aprila 1885, pristopila 10. avgusta 1936, umrla 3. marca 1940.

PODRUŽNICA ŠT. 74, Mrs. Josephine Rosenberger, 139 Merchant St., Ambridge, Pa., rojena 17. januarja 1890, pristopila 17. aprila 1936, umrla 3. marca 1940.

Naj duše umrlih soseser počivajo v miru!

Sreča je, da so imeli dobro sinaho in tri vnuke, ki so mater radi imeli in ji stregli, za kar sem jim še danes hvaležna. Moja mati so bili vneto častilka Matere Božje, ki jih je gotovo vzela v svoje varstvo, kjer so našli zaželjeni mir in plačilo. Naj jim sveti večna luč!

Na naši prihodnji seji bomo nekoliko počastile Materni dan, zato vabimo vse članice na poset 7. maja. Ker smo v dobi Zlate kampanje, bi vas prosila, da pripeljete vsaka po eno novo članico, kot nam iskreno priporočila naša sestra urednica. Na zadnji seji bi bila srečna Mary Petrovich, pa je ni bilo. Na predzadnji seji smo sprejele dve novi članici, in sicer Ana Dolgan in Ana Justin. Dobrodošli med nas!

Sestri Antonija Dolgan in Katarina Music sta še vedno bolni. Upajmo, da jima Bog povrne ljubo zdravje.

Najlepše pozdrave!

Rose Racher, tajnica.

MAMICAM, KI SO ODŠLE . . .

O mamice, pozdravljene!
Tu vam pišemo
s teh zemeljskih globin,
ko obhajamo
slovesa svetega spomin!

O mamice,
ki ste odšle
iz naše srede po plačilo,
da božje sonce bo svetilo
vam vekomaj
privoščimo
vam sladki raj!

Št. 71, Strabane, Pa.—Najlepša zahvala vsem članicam in občinstvu za poset veselice 30. marca. Navzlic dežju, je bila udeležba precej povoljna in tudi blagajna se je malo povečala. Posebna hvala sobratom društva sv. Jeromija, št. 153 KSKJ, ki so nam dali dvorano brezplačno. Dne 16. junija pa priredimo piknik v Drenik parku. Priporočamo se že sedaj za obilen obisk.

Prosila bi, da bi se članice bolj številno udeleževale sej. Ni prav, da rečete, da se brez vas lahko naredi, ker če bi vse tako reklo, potem bodo navzoče samo odbornice. Vsaka ima besedo za korist podružnice kakor tudi dolžnost pomagati, saj enkrat na mesec se lahko vsaka odtrga od dela.

Vreme imamo kaj muhasto, enkrat gorko, drugič mraz, zato imamo vsak mesec po par članic bolnih. Ta mesec so se javile M. Tomšič, M. Bostjančič in Blažekovič. Mogoče jih je še več, pa se ne prijavijo. Kadar katera zbolí, naj naznani blagajničarki ali tajnici, da dobi, kar je določeno za bolne sestre.

V teku je Zlata kampanja, katero vodi naša urednica. Potrudimo se, da bi vsaka pridobila vsaj eno novo članico tekom prihodnjih dveh mesecih. Zadnje seje sem bila veselo presenečena, ko sem sprejela kar šest novih članic obenem. Upam, da vas bo prihodnje seje še več. Razveselimo našo glavno tajnico in pa Urno Nežiko s tem, da pošljemo nekaj prošenj za pristop novih članic. Sedaj smo veseli, da je prišla Nežika nazaj. Nežika, povabimo te na piknik 16. junija, boš videla, kako so pri nas fejš fantje in kako krasen je naš Drenik park. Voda teče tik pri parku, se boš še lahko kovala ali pa vozila po vodi.

Pozdrav vsem skupaj kakor tudi sestri Šajn iz Warren, O.

Anna Sterle, tajnica.

Št. 72, Pullman, Ill.—Leto 1940 nam je prineslo obilo sreče in zadovoljstva, ker smo dobile veliko novih članic v mladinski oddelek in eno tudi v odrasli oddelek, namreč gđc. Matko. Tudi ta mesec ne bomo zaostale, ker čas kampanje se umika proti koncu. Potrudimo se, da bo naša podružnica na lepem mestu v kampanjskem poročilu. Sestre in matere, vpišite svoje mlade hčere pod okrilje naše SZZ. V veselje mi je poročati, da naše članice rade sodelujejo in so aktivne v vseh ozirih, kar pokažejo naše mesečne seje, ki so velikoštevilno obiskane, da je veselje priti na sejo. Jaz komaj čakam dneva seje, da se zopet snidemo in se malo razveselimo in pokramljamo med seboj. Po vsaki seji imamo domačo zabavo.

Zadnji mesec je obhajala svoj rojstni dan gospa Knaus in ta mesec gospa Dreshar. Prinesli sta nam potice in Kranjski želedec in tudi za suha grla ni manjkalo. Vsem sestram, ki bodo obhajale svoj rojstni dan v maju, želimo vse najboljše, posebno pa zdravje.

Še nekaj veselega. Teta Štorklja se je oglasila pri sestri J. Brljavac in ji pustila krepkega sinčka. Čestitamo!

Ne pozabite seje v maju, ker bo zopet zanimiva. Pozdrav!

Jennie Oražem, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Udeležba na aprilovi seji je bila povoljna, za kar se vsem lepo zahvaljujem. Pristopilo je par novih članic, katere smo z veseljem sprejele. Prosim vas vse, da se zanimate za novo članstvo in jih še več pripeljete na prihodnjo sejo tako, da bomo tudi me pokazale, da želimo izpolniti željo voditeljice kampanje, ki nas je z lepim pismom pozdravila in prosila k sodelovanju v pomembni kampanji. Saj je še mnogo žen in deklet, ki niso še v Zvezi, samo treba je stopiti do njih ter jih vzpodbuditi k pristopu k naši podružnici. Kako lepo je biti članica naše podružnice, se vsaka hitro prepriča, ko se vsak mesec snidemo v prijateljskem krogu na seji in se lepo zabavamo, zraven pa razmotrivamo kaj storiti, da je nam v veselje in blagajni v korist.

Na aprilovi seji smo zaključile, da bomo priredile "igro" pardi za našo četrto obletnico. (Oprostite, toda poštna postava ne dovoljuje omeniti Bingo, Ured.) Imele bomo lepe nagrade, za lačne in žejne bo pa okusen prigrizek in najboljša pijača na razpolago. Prosim vse članice, da pridete, ker je pač dolžnost vsake zavedne članice pomagati k uspehu. Katera se ne udeleži, plača 25 centov globe. Torej pridite vse in pripeljite seboj tudi svoje prijateljice in domače. Vabimo tudi sosedne podružnice. Vrši se 7. maja v Svabian dvorani, 912 Chestnut St.

Držimo skupaj, drage žene in dekleta ter podpirajmo svojo organizacijo, ker s tem podpremo ugled svojemu slovenskemu narodu.

Vsem bolnim sestram želimo skorajšno okrevanje s željo, da se vse zdrave in vesele snidemo na 7. maja.

Pozdravljene!

Rose Murslack, predsednica.

Št. 79, Enumelaw, Wash.—Seja v aprilu se je vršila pri sestri Antoniji Mlinar v Auburnu. Sestra Mlinar je bolna že delj časa in je precej oddaljena od našega mesta, zato je bilo sklenjeno na seji v marcu, da se v aprilu zberemo na njenem domu in jo bomo na ta način vse obiskale. Prav iz srca hvala vsem članicam, ki ste se udeležile. Sestra Mlinar je bila zelo vesela, da je med nami prebila nekoliko ur. Seja je bila prav živahna. Sestre so obljubile, da bodo poskusile agitirati za nove članice. Prihodnja seja se vrši na Black Diamond pri sestri Agnes Richter. Prijazno ste vabljeni, da se vse udeležite, ker imamo več važnih točk za rešiti v korist podružnice.

V februarju me je doletela nesreča, padla sem namreč tako nesrečno, da sem bila šest tednov pod zdravniško oskrbo. Sedaj že lahko hodim, bolj po polzevo, pa bo že po božji volji. Stejem si v dolžnost, da se vsem sestram pristréno zahvalim za mnogobrojne obiske, darila in cvetlice. Posebna hvala sestri Mary Potočnik za zdravlja, katerih mi je poslala za celo lekarno in za sladšičice in pomaranče, samo pečlarji so se bali priti mazati, kakor je ona naročila, da tisti liniment ne pomaga drugače, kot če ga namaže pečlar. Ha, ha, vseeno hvala, Mary, da me nisi v boleznih pozabila. Bom že poskusila povrniti.

Zato vas prosim sestre, da obiskujete bolne sestre. Zdrav človek ne ve, kako je žalostno biti bolan in sam, brez obiskov. Zato je naša podružnica, da si pomagamo druga drugi v boleznih in nesrečah. Torej še enkrat pristréna hvala vsem skupaj!

Ponovno vas opominjam, da pripeljete vsaka saj eno novo članico na prihodnjo sejo, katera jih bo vpisala največ, dobi še posebno nagrado od podružnice. Pozdravljene!

Josephine Richter, predsednica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Cenjene sestre! Na aprilovi seji je bila veliko večja udeležba kot na preteklih dveh sejah. Prihodnjic pa pridite še v večjem številu, ker zdaj je bolj ugodno za vas, ko so seje zvečer in gospodinje ste bolj brez skrbi, ker je doma že vse v redu pospravljeno.

Ponovno vas opominjam na Zlato kampanjo, ki je sedaj v teku ter vas lepo prosim, da bi vsaka pridobila saj eno novo članico. Sedaj je prosta pristopnina za mladinski in odrasli oddelek. Zlata kampanja je velikega pomena in naša dolžnost je, da pokažemo svojo ljubezen do naše ustanoviteljice Zveze.

Na zadnji seji smo sklenile, da si naročimo znake z napisom SZZ, da si jih pripnemo, kadar sprejmemo mrtvo sestro k večnemu počitku, namesto rož.

Prijazno vas opominjam na pomembno veselico 4. maja, o kateri sem poročala v aprilovi izdaji. Vsaka članica mora kupiti en tiket, če se udeleži veselice ali ne, ker je vseh dolžnost sodelovati za korist svoje podružnice.

Pozdrav!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 89, Oglesby, Ill.—Kako hitro se pomika čas, še nekaj tednov in tukaj bo pomembni dan za našo naselbino, ko se bodo kazale slike iz Jugoslavije. Na

programu bo tudi nekaj druge zabave, s petjem in glasbo. Celotni program bo obširen in zanimiv, torej ne pozabite na dan 12. maja.

Naša zadnja seja je bila dobro obiskana. Poročano je bilo, da so naše pridne članice prodale že mnogo vstopnic. Lepo bi bilo, če bi vsaka članica kupila dve vstopnici. Obenem vas prosim, da se v polnem številu udeležite prihodnje seje, ker imamo važne stvari za razpravljati. V tej kampanji smo sprejele pet novih članic v našo podružnico. Potrudimo se, da pred zaključkom Zlate kampanje pridobimo še nekaj več novih članic. Ključemo vam: dobrodošle vse Slovenke!

Bolni se nahajati sestri Mary Dornik in Mary Mišjak. Prva se zdravi v St. Mary bolnišnici in druga na domu. Želimo, da bi Bog kmalu povrnil ljubo zdravlje. Sestre ste pa prošene, da jih obiščete.

Veseli nas, da se je vrnila Urna Nežika, nekaj zares in nekaj zasmeh ne škoduje nikomur, temveč zadovolji vse čitatelje in članstvo.

Članice prosim, da redno plačujete mesečnino, da mi ne bo treba pošiljati posebne opomine, ker se bojim, da se s tem kateri zamerim. Pozdrav!

Mary Meglich, tajnica.

Št. 90, Bridgeville, Pa.—Tem potom podpiram sugestijo Žirovke od št. 10, da bi imele enkrat skupni piknik vseh Žirovk z dodatkom, da se vrši "medeni piknik," da bi gotovo potegnili skupaj Žirovke iz vse Amerike. Partisinkova Marjana bi bila gotovo tam. Da bo pa še več zabave, povabimo tudi našo Urno Nežiko, ki ga bije vseeno brez marele. Nežika, ne vem, zakaj se ne daš vsa kontrofirat, menda ja ni tako ustvarjena kot morska deklica? Da ne bomo imeli vsakovrstnih domišljij o tebi, Nežika, bi bilo najboljšje, da se daš "cela kontrofirat." Kar se pa tiče ljubezni, pa dvomim, da je bila Nežika še kdaj zaljubljena in menda tudi nikdar ne bo. Saj tako izgleda. Pozdrav!

M. Ušeničnik.

Št. 95, South Chicago, Ill.—Drage sestre! Pozivam vas, da dojdete na buduču s jednico, koja će biti 5. maja, 1940, po običaju v crkvenoj dvorani na 96. i Exchange Ave., u 2. sata poslije podne.

Članice su u dogovoru, da budemo išle sve skupno na isповјed i sv. pričesti na 12. maja to je Mothers Day.

Prošla s jednica ni bila dobro posječena radi slabog vremena, pa ipak je pristopilo 10 novih članica. Ja se nadjam, da će nam drugi mjesec, to jest maj, donesti više. Dojdite sve na s jednicu, pozivam i ove, koje su dužne i molim, da podmiridu svoju zaostalu dugovinu, jer ćemo morat delati po pravilima.

Sa štovanjem vas pozdravljam,

Mary Markezich, predsjednica.

URA TEČE—NIČ NE REČE

Kot blisk so potekli prvi trije meseci kampanje. Zdaj je samo še maj in junij, ali takorekoč, samo še dve seji pred zaključkom kampanje. V prvih treh mesecih je pristopilo precej lepo število novih članic, toda smo še daleč od cilja . . .

Drage sestre! Te vrstice prihajajo k vam prav iz globočine prostorčka, kjer

hranim svoje najiskrenejše želje in upe: "Prinesite saj majhen del k skupnemu uspehu Zlate kampanje, saj en majhen košček dobre volje izkažite napram celoti, katere smoter je usmerjen proti lepemu zaključku. Ne recite, da boste prihodnjic ali drugi mesec ali drugi teden ali jutri, ampak danes, takoj danes pojdite do svoje znanke ter jo privedite v naš krog, v katerem bodo tudi vaše znanke našle tisto notranjo zadovoljstvo, da so članice ene najlepših organizacij v Ameriki. Kdor tega ne vidi, je pomilovanja vreden revež, in je naša sveta dolžnost, da s svojim lepim vzgledom privedemo med nas vse tiste, ki jim je dovoljen vstop."

Ali boste to storile? Bog da!

VAŠA HVALEŽNA VODITELJICA
KAMPANJE.

"Brooklyn, N. Y.

"Pre draga in precartana Nežika!

"Že smo se bale, da si jo v Sibirijo pobrisala, ko te tako dolgo ni bilo na izpregled. Vesele smo, da te spet vidimo, ker vsak človek ima rad nekaj špasa, tako tudi me, pri naši podružnici. Svetujemo ti pa, da se daš na novo kontrafrat, ker v ruti nisi tako zavber kot v klobuku.

"Pridi enkrat v New York, te vabijo naše članice. Najlepše pozdrave, Tvoja
"Helena Corell."

"Kitzville, Minn.

"Draga urna Nežika!

"Lepo se Ti zahvalimo, ker si se spet prikakala. Zarja brez Tvoje kolone je kot ohcet brez muzike. Svetujem Ti, da si letos vendar enega dobiš, ko je prestopno leto, kaj boš na tistega pritikavega Marka čakala. Pa klobuk si kupi; ruta ni zate!

Lepo Te pozdravlja Tvoja prijateljica,

"D. B. M.,

"Atres: Na Hruški."

"Warren, Ohio.

"Ljuba Nežika!

"Dobrodošla med nas! Že smo se bale, da si se zares skujala, pa Te vendar spet vidimo. Tvoj pikčer nam pa

ne ugaja. Nekam postarala si se. Pa ne da bi za Markom skrbela? Nežika, kar k nam pridi! Kakoršnega hočeš, boš dobila, Marka pa pusti, ker sem slišala, da je takrat, ko si Ti bila v stari kontri, za drugimi gledal. Če Ti še dva meseca ne more biti zvest, kaj šele bo, ko se vzameta.

"Članice podružnice št. 54 Te lepo pozdravljajo, kakor tudi jaz, Tvoja prijateljica,

"Ivana Šajn."

"Pomladnacesta v Koloradi.

"Draga Nežika!

"Morda še ne veš, da imaš sorodnico v Ameriki. Vpraševala in poizvedovala sem, če si Ti ta in ta, ki sem Te v domovini poznala in zvedela sem, da si prava. Torej jaz sem Tvoja teta v drugem kolenu ali ta-mala teta. Ime mi je Minka.

"Še sem devica, čeprav hudobni ljudje pravijo, da zato, ker ga nisem mogla dobiti, kar pa ni res. Sto sem jih na en prst imela, Ti rečem, pa nobenega nisem marala. Tudi sedaj še vsak rad za menoj pogleda, ker sem res fejš, pa več Nežika, dedcem ni za verjeti. Vsi so glih nezanesljivi. Lepo Ti govorijo, dokler druge ne vidijo. Tisti Tvoj Marko ni nič boljši, presladkih besed je. Cvetko se mi zdi bolj iskren, ampak se bo že videlo iz kake moke je.

"Naj bo za danes dovolj, pa še drugič kaj, če hočeš. Morda Ti ob priliki pošljem svojo sliko.

"Te lepo pozdravlja Tvoja teta,

"MINKA JEZIČNIK."

Drage bralke:

Ker se vse nad mojih pikčerjem pritožujete, celo Marko se nekaj kapricira, in ker imam zdaj dva snubca, sem rekla: "Nežika, pa se enkrat po modri obleci!"

V Zarji je bilo zadnji dve izdaji toliko oglasov, da se mi ne zdi več kot prav, da naše kostimarje nekoliko podprem. Pisala sem Josephine Ramuta v Joliet, ki klobuke dela, naj mi enega napravi. Res mi ga je poslala, pa na uho vam povem, da se mi je premalo okrancan zdel, pa sem vajz zataknila še par fedrov od našega racmana, ki smo ga za Velikonoč zaklali.

Pri J. S. Smithu v Barbertonu sem naročila električne škarje, da sem si lase skravžlala. Od Silby's Dry Goods v Clevelandu sem perštelega nov žeket, šnirmoderc, od Ladies Style Shoppe v Barbertonu, pri slovenskem drugistu Andy Princu v Pueblu pa pavder in ruž. Ker je za zdravje potrebna pomladanska tonika, sem pisala Dr. Zavertniku v Chicago, naj mi pošlje kaj, da se malo pomladim. Dobila sem take arcnije, da se kar smejem kot vidite.

Novo taško mi je Mrs. Ivanka Zakrajšek iz New Yorka poslala, ringelne sem od Francke Medved, tajnice podružnice št. 14 dobila; marela je pa še vedno ta stara.

Ko sem se tako odrihtala in oblekla, sem šla h kontrafistu in mu rekla, naj me še enkrat počni in če pikčer ne bo tak, da bi našim članicam ugajal, ne dobi nobenega ficka za svoje delo. Zdjaj pa ve govorite!

Draga teta Minka:-

Pozdravljena! To je pa imenitno, da ima Nežika žlahto in da ni sama v Ameriki. Le oglasi se še in pošlji svojo

sliko, ki bo gotovo zanimiva, ker, kar pride iz Kolorade, je vse fejš.

Dragi Marko:-

Pravzaprav bi Ti ne bilo treba tegale javno povedati, ker dedci si itak vedno domišljujete, da vas imamo ženske rade in da brez vas ne moremo živeti, pa ker si me za besedo prijel, moram ziniti.

Torej, Tvoje pismo se mi je jako dopadlo. Si moral biti dobre volje, ko si ga študiral. Kje si takrat bil? Morda si na kakem vogalu muhe odganjal ali si bil pri bari, kamor policmani tako radi greste, ker vam ni treba za pijačo plačati. Tvoje pismo bo tudi prav zvesto brano od mojih "prijateljic." Prav dobro namreč vem, da niso zahtevale moje kolone nazaj radi mene, ampak radi Tebe. Saj vidiš, kako Te obrajtajo! V vsakem dopisu si na talerju. Seveda, toliko so vendar galantne, da kar naravnost ne povedo, kam pes tace moli, ugane se pa lahko.

Ti bi torej rad pravdasko besedo od mene. Predno zinem kaj več, hočem znati, koliko imaš pod palcem. Veš, sedaj imam čenč dobiti enega, ki ima penzijo, za Tebe pa ne vem ali si na relifu ali se kar na starostno pokojnino zanašaš. Piši, kako si prištiman, da se lahko pogovorimo, ker čas beži.

Velecenjeni g. Cvetko:-

Vaše pismo me je presenetilo. Nisem pričakovala, da bi se kdo onstran luže za mene zanimal. In kako lepo pišete! Kot bi rožice sadil. Ja, v stari kontri so pač idealisti doma...

O Vaši ponudbi ne vem, kaj bi rekla, ker vas premalo poznam. Sicer imam tukaj enega, ki mi dvori in ki bi za silo že bil dober, če bi se pa skazalo, da ste Vi boljše situirani kot Marko, bi se pa morda dalo govoriti. Boste rekli: "Materialistka!" Veste, človek mora biti dandanes previden, ko nihče ne ve, kaj ga čaka. Delam ne rada, zato hočem dobiti takšnega, ki me bo na stara leta preskrbel, kar mi pač ne morete zamiriti.

Oglasite se še kaj in pošljite mi svojo cenjeno fotografijo.

Vse skupaj najlepše pozdravlja,
NEŽIKA.

NARODNI PESMI

KAJ NE BILA BI VESELA!

Kaj ne bila bi vesela,
svojih pomladanskih dni!
Kaj bi pesmice ne pela,
enkrat le mladost živi.

Kaj jaz vprašam po zakladih,
ki jih bogatin ima!
Rajši pojem v letih mladih
srečno pesem iz srca.

KRALJ KRALJICO VPRAŠA

Kralj kraljico vpraša:
kje bo jutri maša?
Gori na planinci,
pri sveti Katarinci!
Katarinca moko seje,
Jakob se čez okno smeje.
Skrinj'ca naložena,
nevesta napletena.
Pridi, pridí vandrovček,
pelji si jo, kamor češ.

ZENA IN DOM

Frances Ponikvar:

MATI SE MORA ŽRTVOVATI

NA mali celici družine in sicer dobre katoliške družine, se gradi sreča, občine, dežele, države in sploh vsega človeštva. V današnjih razburjenih časih je pač premnogo domov, ki se ne morejo prištejati srečnim, vzrokov za to je veliko, največji so sebičnost in nespoštovanje drug do drugega, temu sledijo prepiri in razkroj družine.

Ako naj se bolno človeštvo ozdravi je treba, da se v prvi vrsti začne z zdravljenjem družine. Treba je, da si pridobimo vsi pravilno razumevanje družinskih dolžnosti in pravic. Naj bi še posebno žene, matere in gospodinje uporabile vse svoje zmožnosti za srečo svoje družine in se zato vadile v čednostih kot premagovanje, obzirnost, miroljubnost in varčnost, to vse mnogo pripomore za dvig in zadovoljstvo družine. Potrebno je tudi, da se bojujemo proti sebičnosti, ki jo je deležen več ali manj vsakdo. Le ljudje, ki stalno vodijo boj s svojimi napakami, bodo mogli za družino započeti tisto delo, ki je za vso bodočnost potrebno.

Neprijetne so sicer res žrtve in premagovanje; stokrat je treba molčati, ko bi človek rad govoril in dokazal svojo pravico. Samo dobra moraš biti pa bi rada, da se uveljaviš pri dnevni teži dela, moraš za plačilo vzeti premnogokrat le trpko besedo. Toda ker gre za družino in ne za posameznika, je najbolje da se opisane teže življenja yolino prenašajo.

Lep in dober dom blažilno vpliva na vse člane družine. Zato pa, matere in gospodinje, borimo se za srečo naših domov.

Milena:

MATERINSTVO JE ŠELE IZPOPOLNJENO ŽIVLJENJE

KOLIKO "neutešnega hrepenenja po otroku" je na svetu! To je najžalostnejša bolezen, žalostna zato, ker se loti lahko tudi telesa. Zdravniki so dognali dejstvo, da je 90 odstotkov vseh histeričnih žensk hote ali nehote brez otrok ali pa si jih je toliko zapisalo sistemu enega otroka. Zavodi za živčne bolezni imajo v tem najbolj žalostne dokaze. Zakaj bolezen, ki se imenuje "neutešno hrepenenje po otroku," je bolezen, ki skrivaj gloda na duši in na organizmu. Če se o pravem času opazi in je tudi dobra volja za popoljšanje, se vsaka ženska lahko ogne duševnemu propadu. Predvsem mora spoznati, da je zadnja in najboljša izpolnitev njenega življenja materinstvo, in da je vse drugo neznanost v primeri s tem.

Njeno življenje, njena ljubezen do moža, do vsega sveta, njeno hrepenenje in upanje, njeno delo in skrb resnično izpolni šele otrok. Žena se s tem zave resnice globoke besede, da je dajanje več ko jemanje. Njeni dnevi so vsi svetli in jasni od zavesti, da živi bitje, ki je čisto navezano nanjo in ki nenehoma zahteva njeno skrb. Njena največja sreča pa je pač v tem, da se

smoje udeleževati njene duševne sile, da stopa majhna dušica ob njeni roki v svet, majhen človek, ki potrebuje skrbno vodstvo in ljubezen.

In tako stoji v življenju mati, vedno dajajoča, skrbeča in vodeča, pri tem pa pozablja vse svoje lastne male vsakdanje skrbi. Kaj so te skrbi v primeri s tem, da izpolnjuje svoje življenje z otrokom. Mati raste notranje z otrokom, raste preko valov vsakdanjosti. Njeno dušo krepi bolj in bolj zdravo materinstvo.

In kdor stoji vedno tako dajajoč v večnem krogotoku življenja, ni brezpomemben, zakaj v zvezi je z višjimi in boljšimi silami, s stvarnikom vseh stvari.

Zbira Frances Sušel:

DOMAČA KUHINJA

Krompirjevi emoki ali klobasice za juho

Skuhaj tri olupljene in osoljene krompirje, kuhane ocedi in pretlači skozi sito, potem razgrej za eno žlico masla, vrzi notri drobno zrezanega zelenega petršilja in krompir, pa ga malo prepraži, potem notri vbij eno jajce, čobro premešaj in deni na dobro z moko potreseno dilo, naredi knedeljce, kot drobne orehe, ali pa napravi klobasice ali kifeljce; potem jih v jajcu povaljaj, spohaj, pa daj na juho.

Klobasice in kifeljce lahko daš tudi na prikuho, ali pa okoli kake testane reči.

Močnati nokrli

Vmešaj eno žlico masla, dva rumenjaka, od dveh beljakov sneg, tri žlice moke in malo soli rahlo zraven primešaj; enega poskusi; če se ti razkuha, prideni še malo moke; če se vkup drži, je dober.

Zdaj pa razmoči krožnik (talar), ki je gladek, narobe z mrzlo vodo, deni pol testa nanj in razravnaj ga za prst debelo po njem, potem ga zreži z mokrim nožem na palce; široke ploščice po dolgem in ravno tako široke pokriži, pa jih v vrelo juho zakuhaj; ravno tako stori z drugo polovico testa, potem so enakomerni nokrli.

Mulprata (tenderloin) s smetano

Potegni kožo s mulprate, našpikaj in nasoli in peči kakor drugo pečenko, polivati jo moraš z maslom. Ko je že lepo rumena, potresi po njej eno žlico moke, in ko se še ta zarumeni, deni na njo štiri žlice kisle smetane, če je pregosto, zlij še par žlic juhe, da lepo prevre; ko daš na mizo, polivko čez precedi.

Jabolčen hren

Olupi tri jabolka in zribaj jih na krušnem ribežnu, peške seveda pusti v sredi; obrubaj pet majhnih koščkov cukra ob pomarančo, deni ga v skledico k jabolkom ter ene pomaranče in pol limone sok in dve žlici ribanega hrena. Dobro premešaj; če je pregosto, deni še malo vina ali mrzle juhe, če je kislo pa še malo cukra, pa daj mrzlo z mesom na mizo.

Kako naj se pečenka peče?

Pri pečenkah je pomniti, da mora biti od začetka enakomerna in ne prehuda gorkota; šele potem, ko postaja pečenka mehka, se mora vročina pomnožiti, da postane pečenka lepo ru-

mena. Da se pečenka lepo speče, jo polivaj z razbeljenim maslom, žoft se ne sme nikoli posušiti, pazi, da je vedno nekoliko mokrote in s tem, kar se od pečenke odteče, jo večkrat polivaj. Proti koncu odlij mast in ostali žoft precedi čez sito na pečenko. Ako pečeš debelo kuretino ali prašičevo pečenko, ko se ti veliko masti nateče, jo proč odlij.

Mesa nikar prezgodaj ne osoli, ker sol potegne najboljši žoft iz njega. Vse, kar ima kožo, šele potem osoli, ko je že v pečini in je že vroče, ker takrat se najbolj osoli. Posebno kuretino osoli od znotraj.

Zbira Anna Petrič:

TRAVA JE BOGATA ZALOGA VITAMINOV

NEDAVNO je zborovala zbrana družba vodilnih kemistov v Cincinnati, Ohio, odkjer prihajajo čudovite novice med svet. Trije kemisti, W. R. Graham, G. O. Kohler in C. F. Schnabel, iz Kansas City, Mo., so izjavili, da je v travi več vitaminov kakor pa jih je v zelenjavi in sadju skupaj. V dvanajstih funtih naglo posušene trave je več vitaminov kakor v 340 funtih zelenjave in sadja. To je pa več kakor človek rabi za celo leto. Sveža trava ima vse vitamine, razun vitamina D. Tega vitamina nima in med sušenjem trave se del vitaminov tudi uniči. Ti kemisti imajo poseben način, da posušijo travo tako naglo, da se nič vitaminov ne izgubi in v posebnih spravah traja moč vitaminov skoro dve leti. Gotovo bomo še to dočakali, da bodo poleg soli in popra tudi zdobljeni vitamini na mizi. Mešali jih bomo med našo navadno, vsakdanjo hrano in se bomo prav dobro počutili.

V travi je tudi tisti vitamin, ki prepreči osivelost. Kadar bodo ta vitamin izločili, potem bomo lahko do konca ohranili prvotno barvo las.

Druga trojica kemistov, Dr. Supplee, Bender in Kahlenberg, ki so zaposleni v laboratorijih Bordenove družbe v Bainbridge, N. Y., so pa sporočili, da so našli vitamin, ki je vir življenja. Zaznamovali so ga z "Vitality Vitamin." Skupina živalic, ki jih rabijo za poskuse, je poginila, kakor hitro jim je zmanjkalo tega vitamina. Ta važen vitamin so našli v riževih luskincih. Predno pride riž na trg, ga tako predelajo, da je zrno vabljivo belo. Vrhno luskino odstranijo in ž njo tudi take snovi, ki so za naše zdravje več vredne, kakor ostali riž. Za tiste ljudi, ki hočejo vso vrednost iz riža, so začeli prodajati takozvani rujavi riž. Ni tako lepo bel in malo delj se namaka in kuha, ampak, če je za naše zdravje koristnejši, zakaj bi tega ne kupovali?

Na tem zborovanju kemistov je prejela zlato medaljo (Garvan medal) kemičarka Dr. Mary E. Pennington iz New Yorka. Ona proučuje živež in refrigeracijo.

Na programu imajo ti znanstveniki še več drugih, velikih presenečenj, ki nam bodo življenje podaljšali in olajšali.—Prispevala Mrs. T. K.

MIKLOVA ZALA

Povest iz turških časov
(Nadaljevanje)

Tekom časa se je izbrisala iz Mirkove duše tudi ne-ljuba slutnja in sum o Almirini osveti in izdajstvu. Mirko se ni več izogibal deklice, in dekle je zopet iskalo njegovo družbo. Razmerje med njima je postajalo čim ožje od dne do dne. Večkrat sta govorila med seboj in se tudi kakor nekdanj shajala na vrtu.

Nekateri so že menili, da bosta lep par. Drugi so zopet trdili, da ne more nikdar nič dobrega priti od take zveze. Osobito Davorin in Mirkov prijatelj Štefan se nista mogla sprijazniti z mislijo, da bi postala kdaj Almira — Mirkova žena.

Najbolj pa se je tej zvezi protivil oče Serajnik sam. "Dokler živim jaz," je rekel starec dostikrat, "ne pride mi Almira, židovsko dekcle, za snaho v hišo."

A sivolasemu možu so bili dnevi že šteti. Vedno bolj in bolj je bolehal in slabel. Naposled se ga je bila lotila bolezen in ta ga je tudi hitro položila v grob.

Z očetom Serajnikom se je podrl zadnji zid, ki je še edini, tako so mislili vsaj ljudje, branil Almiri v Mirkovo hišo.

Toda temu ni bilo tako; zakaj Mirkova žena in nevesta, Miklova Zala, je še živela. Ali živela je nesrečno, tužno življenje globoko doli v Turčiji, v stolici turškega cesarstva, v glavnem mestu Carigradu.

Turški poveljnik Iskender je bil po mnogih težavah, po raznih bojih in velikih zaprekah srečno privedel Mirkovo ženo do svojega carja. Z majhno četo, a še manjšim številom ujetnikov, brez plena in ropa, je bil došel v cesarsko mesto. Podariti je imel le eno lepo sužnico svojemu sultanu v dokaz in znamenje velike pokornosti.

In res, sultan je bil vesel tega daru. Zala, njegova nova služabnica, je bila najlepša med vsemi. Turški car ji je odločil posebne, z zlatom in srebrom ozaljšane sobane in dvorane. Oblačiti jo je dal v najlepšo svilnato obleko, kakor so jo nosile najbogatejše žene v velikem turškem mestu. Zala je imela vsega dovolj. Deklice so ji stregle, strežaji doprinašali, kar je hotela. Bila je bogata in čislana.

Ali pa mislite, da je bila naša Zalika v tem bogastvu in v tej krasoti tudi srečna in vesela?

Ne! Temveč Zala je bila sedaj nesrečna, kakor še nikdar ne poprej v svojem življenju. Kakor ti umira najlepša cvetlica, če jo iz domače zemlje izruješ in presadiš v tujo, še tako rodovitno zemljo, in ti naposled celo usahne in ovne: tako je hirala in venela tudi Zalika, odkar je živela kot nesrečna sužnica na Turškem ter morala sleči preprosto domačo, slovensko obleko.

Cele noči je pomilovalna žena kleče prejkotala in pre-molila. S solzami je močila svilnato in z zlatom obšito obleko. Ni preteklo dneva, ne noči, ne ure, niti minute, da bi ne bila nesrečna Zalika mislila na svojega Mirka, na očeta Serajnika in na ubogo mater. Na glas je molila in govoril sama s seboj, da ne bi pozabila svojega materinega jezika. In podoba Matere božje, ki jo je vedno nosila na prsih pri sebi, ji je bila ob enem cerkev in oltar, kamor je poklekala po noči in kjer je klicala na glas blaženo Marijo Devico na pomoč.

Ta tuga in žalost je seveda razjedala Zaliki zdravje. Postala je bleda in slaba. Vidno so pojemale njene moči.

Tako je teklo leto za letom. Bili so to tužni in žalostni časi. Od vsega sveta ločena, je vzdihovala Zala vedno sama v svoji sobici. Edina tolažba ji je bila le molitev in pogled nasliko Matere božje, katero ji je bil dal oče Serajnik v spomin njene zaroče.

Prišlo je bilo že sedmo leto Zaline sužnosti. A v vsem tem času ni mogla nesrečna žena okrevati in pozabiti na svojo vero, na svoj dom in na svojega dragega Mirka in očeta Serajnika. Ker je pa videla, da ji nikdar več ne zasvetijo žarki zlate svobode, je postajala še otožnejša in naposled je celo nevarno zbolela. A grenka kupa našega

življenja ni nikdar tako polna, da bi se ji ne mogla več priliti še kapljica grenkejšega trpljenja. In tako je bilo tudi z nesrečno Zaliko.

Ni še bilo dovolj, da je umiralo njeno življenje v sužnosti od dne do dne; ni še bilo dovolj, da je živela nesrečna žena zapuščena od vsega sveta, ločena od kristjanov, sredi med neverniki; to vse je še bilo premalo trpljenja za nesrečnico. Naposled so jo začeli nadlegovati zavoljo njene vere. Zahtevali so od nje, da mora javno prestopiti k turški veri. Nikdar več ne sme moliti k edino pravemu Bogu, nikdar več se priporočiti Materi božji. Tudi svetinjo, ki jo je shranjevala in čuvala kot največji zaklad na svetu, naj bi izročila neusmiljenim rokam turškim!

Strašna je bila ta zapoved, a neovržna. Kdor se ustavlja sultanovemu povelju, tistega zadene grozovita smrt, polna muk in groze.

Zalika se je kar stresla na životu, ko so ji sporočili strašno zapoved. Ali bila je dobra in stanovitna kristjanka. Ni se strašila grozne smrti, niti bolečih muk. Odločno je odvrnila sultanovim služabnikom, da pretrpi rajše nasilno smrt, nego da bi odstopila od svoje vere.

Ta odločnost je razsrdila turškega carja. Tri dni ji je dal še pomisleka; potem življenje — ali smrt. S štirimi konji jo hoče dati živo raztrgati, ako ne izpolni njegove želje. Toda Zalika je bila trdna v svoji veri, neomahljiva v svojih sklepih. Niti ene minute ni premišljala, kaj naj stori, temveč prvi njen sklep je bil ostal odločen.

Pri vsem tem si je bila Zala še zmeraj svesta pregovora: Pomagaj si sam in Bog ti pomore! Dostikrat je tedaj v zadnjem času premišljala, ali bi ji bilo še mogoče uiti iz sužnosti. Toda vsak poizkus se ji je zdel brez uspeha. Okna so bila trdno zamrežena. Po hodnikih in mostovžih so vedno hodile straže po dnevu in po noči.

Na rešitev ni bilo tedaj misliti pri njej. Zatorej se je pripravljala na gotovo smrt. Iskreno je molila vsako noč in klicala v svojem ljubem materinem jeziku Marijo Devico na pomoč: Ona se je naj usmili! Reši jo naj strašne sužnosti, ali pa ji naj podeli ono stanovitnost in srčnost, da more mirno, kakor mučeniki, prenašati grozno smrt za svojo vero.

V teh ponočnih molitvah jo je še vselej le proti jutru prevzel trud in spanec. Obnemogla je zaspala Zalika kleče na tleh, sliko Matere božje v rokah držeč. Zlati jutranji žarki so tužno obsevali blede lice nesrečne kristjanke, ki je edino v blagodejnem spanju našla mir in pokoj.

Med tem pa so enakomerno hodile turške straže po hodnikih. Marsikateri stražnik je obstal pri sobi, kjer je molila nesrečna žena. Njen glas in ihtenje je odmevalo v tih noči po visokem mostovžu. Radovedno so poslušali sivolasi stražniki mile prošnje ženske, toda molitve njene niso razumeli. Čuli so le glasove, a njih pomen jim je bil neumeven.

Le enemu izmed stražnikov so bili mili ti glasovi. Le eden izmed vseh je razumel njih globoki pomen. Srce mu je radosti vzkipelo. Samega veselja se je jel tresti na životu, začuvši te glasove. Padel je na kolena in molil tiho k svojemu krščanskemu Bogu in Materi božji.

Spomini na svojo vero, na svoj materin jezik, na svojo daljno domovino so ga zopet oživili, okrepili in povzdignili. Vsa muka blizu tridesetletne sužnosti mu je stopila znova pred oči. Živo se je še spominjal, kako se je nekdanj vjaskoval s Serajnikom in svojim bratom v Kapistranovi vojski proti Turkom pri Belgradu. A tam se je moral tudi ločiti od njih. V najhujši bitki z janičarji so ga ranili in ujeli. Nato je prišel v Carigrad, kjer je ozdravel in naposled postal služabnik na turškem dvoru.

Ko pa je slišal to noč prvokrat v tridesetih letih znano molitev, ki jo je tudi sam molil z materjo doma v svoji mladosti, in ko je čul glasove, ki so ga spominjali na domovino slovensko daleč tam v Rožu, tedaj se je vzdramil nesrečni mož k novemu življenju. Vzbudilo se mu je neskončno hrepenenje po svojih prijateljih in znancih. Obnovila se mu je v njegovih prsih presrečna želja, videti zopet svojo domovino ter počivati v zemlji domači.

Globoko v srce se mu je usmilila usoda neznane, a nesrečne žene. Čutil je njeno trpljenje, poznal težo njene sužnosti. Tolažiti jo hoče in govoriti z njo v domačih slovenskih glasovih.

Skrivši napiše majhen listič in ga vtakne zvitega skozi ključavnico v sobo, odkoder je slišal prošnje in jok . . .

Solnce je že zlatilo visoke kupole carigrajskih mošej,

ko se je Zala prebudila iz spanja. Sliko Matere božje je še držala v roki. Vsa omamljena se je ozirala po sobi. Misliła je, da je še noč. Ali njena soba je bila svetla, kakor beli dan.

"Kaj pa je to?" vzklikne naenkrat začudena in pobere beli listič, ki je ležal na tleh.

"Ta jezik mi je znan. Ali ni to slovenski? Da, to je moj jezik, kakor ga govorijo ljudje v Rožni dolini na Koroškem. Sam Bog mi je poslal to pisemce. Sam Bog in Marija Devica me hočeta rešiti iz grozne sužnosti."

In Zalika jame radostno poljubovati pismo. Samega veselja se joče, videč, da je Bog uslišal njeno molitev.

Več nego stokrat je prebrala žena te vrstice. Ves dan je premišljala o skrivnostnem pomenu tega, od Boga ji poslanega pisma. Čuvala ga je, kakor zlat zaklad, na svojih prsih; saj ji je bil z njimi prisvetil prvi žarek svobode v grozno temo strašne sužnosti.

SEDEMNAJSTO POGlavJE

Teško je Zalika pričakovala večera. O polnoči, si je misliła, bo potrkal nekdo na njena vrata in ona mu naj odpre; zakaj človek, ki je poslal pismo, pride k njej. Tako je vsaj čitala na listu.

Polna upa in strahu je sedela Zala zvečer v svoji sobi. Zdaj je dvomila nad besedami v pismu, zdaj jim zopet verjela in zaupala.

"Kaj naj storim?" je govorila sama s seboj. "Ali bo res kdo o polnoči potrkal na moja vrata? In — ali ga naj potem spustim sama v sobo? Bog ve, kdo je? Bog ve, kaj mi hoče storiti?! — Toda on piše v mojem jeziku, on govori moj materin jezik; kot tak mi gotovo ne stori nič zalega!"

O polnoči potrka res nekdo na vrata. Zalika se strese od samega strahu. Trepeče kakor šiba na vodi. Kaj naj stori? — Nov žarek upa ji zasveti v glavi; opogumi se in — odpre.

V sobo stopi upognjen, sivolas mož z dolgo sulico v roki. Zalika se te prikazni prestraši in stopi nazaj. Od samega strahu se potisne v kotič svoje slabo razsvetljene sobice.

A starček, videč ženo vso prestrašeno, jame govoriti v slovenskem jeziku:

"Ne boj se me, nesrečna žena! Slišal sem sinoči tvojo gorko molitev. Spoznal sem znane mi glasove iz svoje domovine ter razumel njih pomen.

Zatorej pridem, da te tolažim. Vedi, tudi mene tlači dolga sužnost; tudi jaz sem tuj v tem mestu. Z nikomer ne molim skupaj rožnega venca, z nikomer ne govorim svojega jezika, z nikomer ne hodim k sv. maši in v cerkev. S teboj delim vso tugo in žalost.

Zatorej govori, nesrečna žena: Odkod si in kdo si! Svetuj mi, kako ti morem pomagati. Storití hočem vse, da ti olajšam pezo tvoje življenja."

Te besede so opogumile ubogo Zaliko. Ona jame pripovedovati, koliko mora trpeti v svoji sužnosti. Naposled mu naznani, da so šteti dnevi njenega življenja; zakaj ona rajši umre, nego da se odreče svoji veri.

"Rešite me, blagi mož!" konča svojo pripoved. "Vas je poslal moj rešilni angel. Bog je uslišal mojo molitev. Vi, le vi me še utegnete oteti grozne smrti, le vi rešiti muke in trpljenja, ki mi je namenjeno."

Solza se utrne starčku iz oči. V srce se mu zasmili nesrečna žena. Ali rešiti jo, to je bila drzna misel, a drznejša še nje izvršitev. Zatorej se starček obotavlja, rekoč:

"Rešiti te pač ne bo mogoče, uboga žena. Jaz poznam strogosti naših zapovedi. Ako bi hotel rešiti tebe, uiti bi moral sam s teboj. Ali kam naj grem jaz, sivolas mož?! Le kratki so še dnevi mojega življenja."

"Vi pojedete z menoj med Slovence. Tam visoko gori v planinah, ob deroči Dravi in Savi stanuje moj rod, ki govori jezik slovenski. Tja gori na Koroško greva skupaj oba. Tam v Rožni dolini je moj dom. Tam je tekla moja zibel. Tam so moja mati, tam moj ženin in mož, tam je moj — Mirko doma!"

Tu Zalika umolkne. Solze ji zalijejo oči. Ihtela je kakor dete, ki je izgubilo v nepoznani deželi očeta in mater.

Starček pa strmi in se čudi. Neverjetne se mu dozdevajo govorjene besede. Vstane, same radosti se trese, kolena se mu šibe. Čuti se srečnega, presrečnega. Tedaj pa raztegne roke, pade pred nesrečno ženo in objame njena kolena, govoreč s tresočim glasom:

"Ali si ti, zlati biser moj, iz Rožne doline, iz moje do-

movine? Ali poznaš mojega brata Mikla, ali veš za Serajnika? Ali še živita? Govori, mila žena!"

Začudena pogleda Zala nemirnega starčka, ki kleči pred njo. Nerazumljive se ji zde njegove besede. A v trenutku se ji zasvita v glavi. Se enkrat se ozre ostro v njegove oči ter vzklikne:

"Kdo ste vi, nesrečni mož? Ali ste — ali ste —"

"Jaz sem — Marko, Miklov brat," ji odgovori žalostno starček.

"Vi ste brat — mojega — nesrečnega očeta?! Vi ste moj stric, stric še bolj nesrečne Miklove Zale!"

Govoreč, se oklene sivolasega moža ter ga goreče poljubuje v lice. Uganila je, da je on njen stric Marko, o katerem ji je mnogokrat pripovedoval oče Serajnik. Misliła je vedno, da se njegova duša že veseli v nebesih, ali glej, zdaj je prišel naenkrat tu pred njo, kakor da bi bil vstal od mrtvih.

Dolgo sta govorila potem Zala in Marko o nezgodah svojega življenja. Z živimi barvami je slikal sivolas mož krvave boje s Turki pred Belgradom. Opisoval je pogumnost svojega brata Mikla in prijatelja Serajnika. Iskreno je govoril o pobožnem menihu Kapistranu in o čudotvorni njegovih podobi Matere božje.

Sedaj je pokazala Zalika svojemu stricu Kapistranovo svetinjo. On jo je spoznal za tisto, katero je nosil sveti mož v boju in jo pozneje podaril njegovemu bratu Miklu, zato ker mu je bil rešil življenje.

Marko se ni mogel prečuditi nad tem, kako Bog vodi pota človeška. Z navdušenostjo je prijel za znano sliko in jo pritisnil v božjem strahu na gorke prsi.

Zdaj je bil ves oživiljen, navdušen in ognjen. Novo življenje mu je zdahnila ta slika v ovenelo truplo. Nova nada mu je prešinila dušo in srce. V temni sužnosti se je bil postaral, bil osivel. Njegovo življenje je bilo podobno cvetlici, ki usahne in ovne, ako ji odvzameš luč in gorkoto svetlega solnca.

A zdaj se je starček zopet pomladil, njegove kite so postajale krepke. V sebi je čutil novo moč, novo življenje. Čutil se je čvrstega in čilega mladeniča, kakor takrat, ko je še pestoval nežno Zaliko doma v Rožni dolini.

"S solzami v očeh sva se ločila tvoj nesrečni oče in jaz od tebe v zibelki in od tvoje uboge matere. Tedaj sva šla neustrašena gotovi smrti naproti.

S solzami v očeh pa te najdem zopet, draga Zalika, ali sam brez tvojega očeta, in povrh še v tuji, nepoznani deželi. Sedaj grem k novemu, boljšemu življenju.

Na teh-le rokah sem te pestoval mlado dete. Ljubil sem te, kakor svojo kri, kakor svoje telo.

A ta ljubezen še ni zamrla v mojem srcu, ni se zadržala v temni sužnosti. Ne, ona še živi, a tem močnejše, čim dalje te gledam, ljuba moja Zalika. Rešiti te moram, moje dete. Za te hočem žrtvovati svojo kri. Poskusiti hočem, da te spravim iz teh zadužljivih zidov. Iztrgati te hočem iz mehkužnih, poželjivih rok nečloveških Turkov. Privesti te hočem v naročje tvojemu dragemu Mirku!"

Zalika se je čudila nad to izpremembo sivolasega moža. Ali zaupala mu je. Iz njegovih oči je žarela goreča ljubezen, pogum in mladostna navdušenost. Njegovo največje hrepenenje, njegova največja želja je bila sedaj, da reši svojo ljubo Zaliko sužnosti in mučeniške smrti.

Dolgo sta se pogovarjala naša prijatelja. Zalika je s solzami v očeh tožila, kako jo je zvijačno izdala njena nekdanja prijateljica Almira in da je to gotovo storila le zaradi tega, da si prisvoji njenega ženina Mirka. A zdaj se najbrž sama ponaša, da je le ona rešila Mirka in njegove tovariše, in ljudje ji menda to tudi verjamejo.

Marsikaj sta si še povedala drug drugemu, a naposled se tudi dogovorila, kako in kdaj hočeta poskusiti, da utečeta.

Čas Markove straže je dotekel in on se je ločil, navdušen in oživiljen, od svoje drage bratične.

Drugi dan sta se skrivši, vsak po svoje, pripravljala na tajni ponočni beg. Marko sam je vse priskrbel, kar je bilo potrebno, da se rešita.

Pozno v noči tistega dne je prišla zopet vrsta na Marka, da je stražil po hodnikih in mostovžu. Mrtva tišina je kraljevala v starem zidovju sultanove palače. Le njegove stopinje so skrivnostno odmevale, naznanjajoč, da vestno čuva stražnikovo oko. Ali naenkrat se je ustavil čuvaj in potrkal tiho na vrata Zaline sobe.

(Dalje prihodnjič)

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board

DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania

DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois

DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota

DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado

DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

My Trip Through Europe

By Evelyn L. Fabian

YES, I must really say good-bye to Italy, much as I hate to.

Italy certainly does something to elevate you, and you can never be the same as you were before you knew her. Everything in life seems so much more important and interesting. Writers, painters, sculptors, musicians, and architects go to Italy to study. When they go from there, they nearly always do things much better than they did before. This isn't because they haven't teachers at home who can teach them as well as anybody, but because they can understand and appreciate so much better when they are living right there where most of the beautiful, wonderful things we know, originated. It is very wonderful to have been there.

Hotel Union, where many of our ladies stopped while in Ljubljana. Up to the time of our tour, this was the most exclusive Hotel in Ljubljana. When I showed this picture to some of my friends in the States, they were thrilled to see it because it brought back memories of the many entertainments they experienced either while traveling in Europe or from the times long ago, before their departure to USA. The grand ball room has been turned into a Theatre where they show the best movies. We had a lot of fun dining in the Garden, likewise having our last nip in the Kavarna.

We reached Ljubljana at 11:50 P. M. on August 9th, and because it was late and I was terribly exhausted, I stayed with Alice at the Union Hotel over night. The following morning I left at 6 o'clock and arrived in Dvor at 8 o'clock. A number of my relatives were there to meet me, and because they saw so little of me, they all insisted I stay with them. Having thought things over I decided I better spend the remaining few days with Grandfather in Sadinja Vas. Since he is well on in age, I knew I probably would never have the opportunity of being with him again. His eyes brightened up when I told him I had decided to stay with him. It was only for three more days, and then I would be on my way towards home, stopping in Vienna, Prague, Berlin, Brussels and London.

You can well imagine how busy and occupied I was during my remaining three days. My relatives didn't know what to do to please me, while Grandfather was always near, watching every move I made, especially while I was packing. Every now and then big tears would trickle down his cheeks—for he knew this would be the last time he would see me. It was well that I had packed the previous day before my departure, because that very last day—visitors came from far, early in the morning (6 A. M.) before I was up, to bid me farewell and brought messages for me to take to their loved ones back in America.

In the early afternoon I was surprised when all my relatives came, each bringing some food for a joint farewell dinner. Strange—with all that food on the table, no one was hungry. There was a big lump in my throat—I just couldn't eat. The only thing I would do was look from one to another when all of a sudden I gave way to tears. Those faces that showed lines of hard work and strife—yet were so sweet—looked at me with sadness in their hearts. How I wished I could have spent a little more time with them.

Later the young fellows and girls from the village came to make merry, while Mirko Repar, (who is the post-man) played the accordion. Just before it was time to depart I took a picture of all my relatives together—this picture is very dear to me and I wouldn't part with it for anything. It always brings back fond memories that I shall cherish forevermore.

MY RELATIVES AND FRIENDS IN DVOR

All of my baggage was then put on the wagon. Standing for the last time before the house where my mother was born and surrounded by her father, brothers and sisters, made me wish my mother was here with me. I can imagine how difficult it would be for her to tear apart from them. Then they sang a song of departure before the house and turning toward the road we left it far behind. I held Grandfather under the arm and we walked toward Dvor where I was to get my bus for Ljubljana. The rest followed sadly singing such songs of farewell that I had not heard before. I tried to join in with them but the pain in my heart was too great. We reached Dvor about fifteen minutes before the bus and found to my surprise a great number of people waiting to see me off. The bus did arrive and I hurriedly embraced and kissed them for the last time. You have no idea how difficult it was to leave them. I can still see those white handkerchiefs waving and Grandfather right up in front, wiping away his tears. That was my last glimpse of my relatives in Europe.

I was still in a daze when I reached Ljubljana. Having intentions of going directly to Vienna and joining Mrs. Prislund, Hermine, Alice Zeleznik, Mrs. Novak and Mathew Ferjancic, who had left the day before—Mr. Zakrajsek advised me to rest first and start out the following afternoon. I took his advice and the following day the young lady at the French office took care of my baggage and tickets and saw me off on the 1:10 train. I had a compartment on the train all to myself, so I pulled down the curtains and reclined on the seat and must have dozed off, when I was suddenly startled by a hard knock on the door. It was the custom inspector. He commanded me to open all my bags while he went thoroughly through them messing everything. I had three books in one case and he fingered every page, then asked where I obtained them and what its contents were. He was going to take them—but I insisted they contained only stories and poetry, so he threw them back on the seat and left mumbling something. After having packed in all my belongings, another one came along and insisted on going through my bags again. I was thoroughly disgusted and tried to argue, but it was all in vain. He spoke only German and I didn't comprehend a word—so I had to give in again. He just opened the bags and looked without upsetting anything, so that was a relief.

I reached Vienna at 11 P. M. all alone and in a down-pour of rain. I didn't know where to turn. There were several hotels nearby but they were all filled to capacity, except for a more exclusive one, the Park Hotel—so I checked in there.

The following morning I hired a cab and drove to the address that was given me, in hopes of finding the rest of the group. Upon arrival, I was informed that the family living there had gone on a vacation. Then of course, I knew

our group had gone to some hotel—but which one? There were so many of them. Just how could I get in touch with them? I asked the cab driver to drive me to the police station, and when I got there no one spoke or understood English. I had quite a time trying to make them understand what I wanted, but somehow I succeeded. They called up several hotels and finally located them. They refused to take any money for their services. I then got in touch with them and made arrangements to leave Vienna the following day for Prague. I returned to my hotel and decided to see Vienna alone.

To me Vienna was a bit disappointing probably because it rained continually during the two days I was there, and for the reason that I was all alone having no one to talk to. I took a streetcar and rode along Mariahilferstrasse which leads into the Ring. The plan of Vienna is rather difficult to describe. Perhaps it would be intelligent to say that the city has no plan but that like Topsy in "Uncle Tom's Cabin" she just grew. There are no great arteries or radical centers as in Paris or other countries. The Viennese get their bearings by means of two great circular streets which intersect their town. The inner Ring is the Ringstrasse, and the outer ring is called the Gurtel. The Mariahilferstrasse debouches then on the Ring. I got off at this point and on the left was a huge building, the Kunsthistorische Museum which is visited by all those who love art, as it contains very great works of art in painting and sculpture. Opposite this museum is the Natural History Museum, and between the two is a monument to the Empress Maria Theresa. Nearby is the home of the Kaisers. Here are located most of the buildings and institutions which are of interest to all visitors.

(To be continued.)

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — The discussion of the Mother's Day program to be given May 12, comprised the greater part of our last meeting.

Each member is requested to purchase one ticket for herself and try to see others for the Mother's Day event. The committees in charge have been working hard to make it a success and it is proper that each and every one does her part. The secretary, Mrs. Mary Krainz, wishes to remind everyone who has tickets to please settle with her the night of the presentation, so that a report can be made as soon as possible.

An invitation was also extended to the members by the Queen of May Society, No. 157 KSKJ, to participate in the 25th anniversary celebration sponsored by the latter lodge, by attending the 10 o'clock High Mass in the SS. Cyril and Methodius church and to partake of the banquet dinner and program in the church hall at noon on May 26. It is urged that all S. W. U. members co-operate to their utmost by attending the silver jubilee event.

A two-dollar donation was given to the local Cancer Research Bureau to aid in the work for lessening cancer deaths. It is a most noble gesture and more organizations should aid in one way or another to help control this dreaded disease.

Mrs. Anna Golichnik was initiated as a new member. Welcome!

Best of luck to Miss Mary Suscha who opened the Modern Beauty Salon, 927 Indiana Ave. Her mother, sister and many relatives are members of our Branch. It'll be her aim to please the ladies, therefore, we highly recommend her establishment.

PAULINE RUPAR.

No. 6, Barberton, O. — This being the spring season, things are growing quite fast, as are the plans for our Balloon Dance on Saturday, May 11th instead of 12th, as previously stated. The dance will be held at Domovina Hall on 14th St. The boys are promising to be on hand to greet the girls from out of town, so you out-of-towners, please take note. Bring your friends and let's have fun like one big happy family. We are having an acquaintance committee, who will see that you are properly introduced and assured a good time.

Cadets Agnes Virant, Jennie Zupec, Tillie and Jennie Hiti, and myself (all the noisy ones, girls!), made up the crowd that went bowling because there was no drill practice last time on account of heavy rains. Aggie was high with a score of 161 single game. Oh, well, at least we are satisfied.

Starting the first week in May, drill practice will be held on Wednesday evening, so we can have Molly Luke-zic back with us. That means we have

MOTHER

There's a beautiful flower in God's garden

That grows apart from the rest
With a heart that is ready to pardon,
And grant my every request.

Her eyes are as soft as the starlight
Her lips are as sweet as a rose,
The touch of her hand is delightful,
She's the purest flower that grows.

There's a beautiful flow'r in God's garden

That can not be compared to another,
A flower that is radiant to look upon,
The name?—Ah! it is Mother!

the three Luke-zic sisters with us. Wonder if Molly had that tooth pulled yet? We miss Jennie Gerbeck (Klan-car). Why not come to watch us drill?

Important cadets: Do not forget the promise to bring in at least one new member each! Remember your mother on Mother's Day!

ANNA WADNJAK.

No. 9, Detroit, Mich. — Ho-hum, hello, folks! I'm just waking up to the idea that spring is actually here! How about you? Are you all enjoying the invigorating spring air and thanking the lucky stars that the cold, dreary, long winter is over? Bet you are!

Members and some of the cadets received Holy Communion in a body on Palm Sunday. By the time this report is published, our play and dance will be a thing of the past. At present, the players are working overtime rehearsing. Vivian, the star, who plays the part of "begunka," says she knows her part so well that she plays it in her dreams at night. That's knowing her script, I'd say! By the way, Mary, accept my apologies, sorry you took my cast report to heart.

Happy birthday to Vivian and my "kid sister" who celebrate their big day this month.

Last meeting was devoted to the final plans and detail work on the play and dance. The success or failure of the event means everything to the cadets. So we're hoping it is the former. Adieu!

ROSAMUND D. INTIHAR,
Recording Secretary.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O. —First a correction. In last month's issue, yours truly stated that our for-

mer cadet Josephine Hribar was to say "I do" in May 26. The correct date is June 1. Sorry, Josephine.

Flash!!! Last announcement about Mother's Day program! The date is May 5, at the Slovenian Hall on Holmes Avenue. This is to be the best program thus far. Our junior members are to perform on this occasion and are earnestly practicing every Monday night. Thanks to Mrs. Novak for her help. The group is appearing in Slovenian costumes and boy, oh boy, are they pretty! The main event of the program is a beautiful play "Lurška pastirica" (The Shepherdess of Lourdes). It will be presented by the St. Vitus Guild under the direction of Rev. Mathias Jager with a cast of 50 players. It's a play you cannot afford to miss. The reserved seats are only 75 cents and all others 50 cents. Dancing with music by a popular band will follow the stage performance. The admission for dancing will be 25 cents. Please attend!

Our April Fool party on April 2nd was a gala event. Food and refreshments of all kinds. Joking, singing, games and dancing to the tunes of a popular recorded orchestra. We had one grand time!

New members are invited. Each cadet, please make an effort to get at least one new member. Girls, do your share!

Before closing I must remind you to take a look at the attractive sign when you pass the hall for our Mother's Day program. It's a beauty, the one and only hand sewn sign anywhere, made by the three cadets, Ann, and Jo Sustarsic and Frances Susel.

Barborton, please note. We'll be looking forward to seeing you all at our May 5th event! Don't disappoint us, remember what you said! Well, here it is!

Good luck to all!

ROSE MARY ROSSA, Reporter.

BOWLING NEWS

No. 15, Cleveland (Newburgh), O. — The bowling season is over and it sure did pass quickly. We bowled almost eight months and we are hoping for the best of results before the final games of the season.

Congratulations to our former bowlerette Mary Perko who recently gave birth to another son. (We'd like a girl next time!)

The bowlerettes express deepest sympathy to the Mauer family who mourn the loss of their beloved mother and mother-in-law.

We will report on the good time in Chicago in the next issue. Our team standing by April 1st is as follows:

	Won	Lost
Dr. Perko D.D.	52	23
Manhattan Cafe	36	39
Park Heights Cleaners	32	43
Councilman Lucak	30	45

AL. ARKO.

DRILL TEAM NEWS

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Our drill team is sponsoring a May-time dace on May 11, 1940 at the Slovenian National Home on East 80th St. off Union Ave. The music will be

furnished by Louis Trebar and his orchestra, whose ability to please both the young and old has made him very popular as an orchestra leader.

We extend a cordial invitation to all the SWUA members and their friends. Come one, come all, plenty of fun in store for all. Someone will get something very nice. The admission is 35 cents. Dancing will begin at 8 p. m.

Please come to our meeting on May 2 for some last minute details on our dance. Oh yes, also remember to pay your dues.

ALTA YELTZ and
DOROTHY BLATNIK, Reporters.

No. 17, West Allis, Wis. — Our Branch is sponsoring a May Dance on May 4, 1940 at Frank Kralj's Hall, 6001 West Madison St. It's on a Saturday night which gives all the members a chance to attend. The music will be good and fine refreshments will be served.

The quilt our sewing club is working on is really a beautiful piece of work. You'll see it at the dance on May 4. Please give us your 100% co-operation. Some members seem to think that by paying the 25 cents monthly dues their duty is done; they don't realize that there are many expenses to defray to keep the Branch going. We really do not press for very much, therefore, we urge the ladies to do your bit this time, and we'll have a grand time together and thereby meet with success. Will be seeing you on May 4.

FRANCES HAGEN.

No. 18, Cleveland (Collinwood), O. — With crocuses in bloom, we know that we are saying adios to the tire-some winter. Again we are ready to do things. Our Branch has decided to start the new season with a roast pork supper. This will be on May 11, so let's give mother a day off and bring her down to Kunchik's Hall and also the entire family for a good old-fashioned supper and dance to follow. This will be our way of celebrating Mother's Day. Bring all your good friends and make it a big turnout.

Next meeting is on May 7, come and join us in a regular "fest" and bring some of your best ideas and suggestions for a jolly good time.

J. M. YELITZ.

No. 20, Joliet, Ill. — The cadets extend a cordial invitation to all neighboring branches to attend the "May-time Dance," Saturday, May 4th, in St. Joseph's Parish Hall on North Chicago Street. Dancing will be from 9 p. m. till 1 a. m., and music will be furnished by Roy Gordon's orchestra. Admission only 25 cents.

Just a little reminder to the cadets—the success of the dance depends upon the hard work and untiring effort of each cadet. So-o-o-o, please, play your role well.

Our sympathy to Rita Stukel, cadet, whose grandfather, Mr. Steven Stanfel, passed away in March. He was co-organizer of the KSKJ and the

organization's first treasurer. He was one of the pioneers of St. Joseph's Parish in Joliet. May he rest in peace!

Reports stat that Virginia Heintz's brother is quite ill. The cadets hope that he'll soon be well, so that he may again play the part of a healthy and helpful big brother to Virginia.

I'm hoping to see you all at the dance, and I remain, as ever, your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

No. 21, Cleveland (West Park), O. — A play called "Mother's Love" will be given on Mother's Day. Cadets Mary Stevens, Rose Kozuh, Frances Komacar and Marge Janco are taking part. Dancing will follow the play with music by Frank Kozuh and orchestra.

The cadets were asked to attend the National Home's twentieth anniversary which will be held on May 26.

Congratulations to Frances Cimperman on the birth of a baby girl. Speedy recovery to Mrs. Augustine, Jurca, Lach, Cimperman and Josephine Weiss. Cadets, please attend drill practice.

Reporter, DORT

No. 23, Ely, Minn.—The Dawn club, social club of No. 23 held the regular meeting in the cafeteria of the Community Center on March 27, at 7 p.m. 55 members were present. Mrs. George Velcheff was selected chairman of the dance committee. Plans are now being arranged for a dance in May. Many of the members are in favor of giving a Bake Sale as a means of raising money. This will take place later on in the year.

Mrs. Frances Marenscheck, member of the Supreme Youth and Recreation Board gave a report on the obtaining of an instructor for the drill team.

Several new members were welcomed into the club. They are: Mrs. J. Buccowich, Miss M. Sustersich and Mrs. L. Lunka. Miss Mary Steubler was appointed chairman of the lunch and entertainment committee for April. After the meeting several members attended the concert given by the Duquesne Tamburitzka orchestra. Matija Gouze, the director, is "an Ely boy."

Members who remained held a Gingham and Calico Party after the meeting. Games, dances and songs were the entertainment of the party. Miss Leona Pecha accompanied on the piano. A delicious lunch was served after the party by the committee with Mrs. A. Pechek as chairman.

MRS. J. MILKOVICH, reporter.

No. 25, Cleveland, O.—The St. Vitus Cadets wish to express sincere appreciation to all those who helped to make our dance a great success. We were very proud of the fine attendance and are especially thankful to those who came from afar. It was decided that we celebrate because of the wonderful outcome on May 18th at the Alpine Village.

Let's say "How do you do!" to two new members who joined our ranks recently, namely—Misses Jean Trhlen and Anne Tomazin. Jeannie, if your high spirit remains with you as on the

evening of March 30, we'd say: you're all right! As for Ann, all we say is just follow your mom's footsteps and we're sure to have a perfect cadet.

By this time Frances Nemgar is having a grand old time back in Minnesota, her home town where she'll become the bride of Mr. Anton Zamec. We wish you success and happiness, always! Frances, do hurry back for the 18th, huh?

EMILYN MAHNE.

No. 28, Calumet, Mich.—We are very happy to announce that we have organized a new drill team of SWUA by No. 28. The officers for this unit were elected and installed. They are: Theresa Burich, captain; Ann Lukezich, lieutenant; Dorothy Plautz, president; Dorothy Sotlich, financial secretary; Mae Stefancich, rec. sec'y; Margaret Sedlar, treasurer; Dorothy Geshel, reporter.

A popularity contest will be held and the most popular cadet will be crowned queen. A radio will be given out at a later date.

The cadets have chosen slacks for their uniforms. The color decided on is cream and red. This combination makes a very neat and attractive appearance.

An instructor has been obtained for the group and regular sessions will be started very soon.

DOROTHY GESHEL, reporter.

Welcome, New Drill Team!

When news reached my office about the new drill team of No. 28, I was over-thrilled with joy. Being one of the early advocators for drill teams, it makes me feel very proud whenever I hear of a new group being organized. I can fortell by your report that you are on the right course for a successful outcome. In behalf of all the SWUA drill teams, I salute Calumet and wish the new drill team the very best of results and a happy group!

ALBINA NOVAK.

No. 32, Euclid, O.—On Easter Sunday, the St. Christine Cadets received Holy Communion in a body.

It gives me great pleasure to convey to the members that our April meeting was exceptionally entertaining. Everybody was happy and wore a big smile from beginning to end. The main discussion of the evening was a program for Mother's Day and the Golden Campaign. There were also m[i]n[o]r discussions. We wish all Branches a lot of success in the present campaign.

We are very grateful to Mrs. Albina Novak for being with us at the last meeting and initiating our new members. She explained to us the meaning of the Golden campaign and urged us to try our best to get more new members. We sincerely hope to grant her hearty wish.

After our meeting, refreshments were served. Thanks to all who helped to make a very enjoyable evening.

Our sewing club is progressing splendidly. The last sewing bee was held at the home of Mrs. Filipic.

Regular drill team practice will be held every other Wednesday, 7:30 p.m. sharp. Please be present for we have just a few more months before we make our debut before the public in our new uniforms on the Annual Field Day program. Also come to the Branch meeting every first Tuesday of the month. Very important: each cadet should try her best to bring at least one new member during the Golden campaign. Station No. 32 signing off till next time.

ELEANORE BREZEC, reporter.

No. 38, Chisholm, Minn.—Everyone is rejoiced in the merry Springtime when mother nature covers our fields with a new color of green and the flowers begin to blossom in beautiful colors. The beautiful month of May is also here, the month dedicated to our blessed Mother, and in which we celebrate Mother's Day. Our Branch will have its celebration on May first at the Rec and we cordially invite all the members and friends to attend.

Our secretary wishes to remind all members in arrears with the dues to please pay up soon as possible. Greetings,

MARY KNAUS, president.

No. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Here is the news everybody has been waiting for. The news about the celebration of our tenth anniversary to be held on Sunday, May 12. The program for the day will begin at 4 p. m. with variety acts on the stage. This will be followed by a banquet and last but not least, dancing to the ever-popular Pecon orchestra. The admission for the entire afternoon and evening including the banquet is 75 cents. You will also witness a fine demonstration by the drill team. So come one, come all and enjoy yourself. Don't forget to bring along mother for it is to be her day of days. We assure everyone a glorious time.

President Mrs. Lusin has been confined to her bed for some time. We all wish her a speedy recovery and hope to see her at the doings on May 12.

The attendance at the meetings has been improved. Let's see if we can keep it up!

New members are always welcome. Little girls from 4 years on may also join. They receive the same benefits as the adult members and pay only ten cents monthly dues. I'll b-c-ing you Sunday, May 12. IRMA GOLOP

No. 49, Euclid, O.—I wish to remind our members to attend the next meeting on Monday, May 6. It will be very important, followed by a party to celebrate Mother's Day. Victor Intihar will furnish the music. Refreshments will also be served. Our members were very ambitious and kind for they crocheted a beautiful bedspread which will be given to someone that evening. It would be very interesting to see all of our members at this dance and social. So do come for a good time.

We wish to take this opportunity to thank all our members who so willing-

ly gave up their time in making this bedspread. Special thanks to our hard-working secretary, Mrs. Intihar, at whose home we met every Monday and for serving us such delicious lunch.

MARY DROBNICK, vice-president.

No. 57, Niles, O.—Our meetings are not attended as well as they should be. "What's wrong?"! Let's all try to be at the May meeting. Our Mother's Day party will be held on May 12, in the Slovenian Home on State Street in Girard. Each member planning to attend is requested to bring 40 cents to the May meeting or notify some member, so the committee in charge will know just for how many to prepare. A grand time is assured to all who attend.

The drill team is getting along fine and we have performed for KSKJ in Girard on April 14th.

Birthday greetings to all who will celebrate it in May.

ELIZABETH LOGAR, reporter.

No. 66, Canon City, Colo.—Our meeting on April 7 was well attended. We hope the interest will keep up or be increased during the summer months. Frances Lukeman of Rainbow Park was initiated. Welcome, Frances.

I enjoy working with the junior members of our Branch very much. It is indeed a pleasure to work with girls, who are loyal and willing to co-operate.

The social after the meeting was a big treat to all. Mrs. Jekovec carried home the bed lamp. Cake, cookies and coffee were served by the junior members and enjoyed by all.

We wish to make a good showing during our campaign. If every member brings in one new member, we shall have very good results.

CHRISTINE KONTE.

No. 73, Warrensville, O.—We expected every member to be present at our 4th anniversary when receiving Holy Communion in a body April 7, but such was not the case. Just think of the good dinner you'll be missing April 25, at the Maple Heights Tavern! It wouldn't cost you a cent as the club is doing this to show appreciation for our work during the entire year.

Don't forget our next meeting on May 19, and hear the report of our Leap Year dance.

MARY TURK, reporter.

No. 80, Moon Run.—The last meeting was poorly attended. Please come to the next meeting. Also pay more attention about the monthly dues, to pay them on time. Our deepest sympathy to the bereaved family of our late Mrs. Andresich who passed away April 1, 1940. At the next meeting we'll have some very important topics to discuss, hoping to see you all present. A light lunch will be served after the meeting. Meeting begins at 7:30 p.m. prompt.

A MEMBER.

No. 87, Pueblo, Colo.—The cadets seem to be the only ones to attend the regular monthly meeting. Everyone should come and offer some sound ad-

vice and good suggestions for the welfare of the Branch.

In the near future, we are to start a glee club which should be of great interest to all. Come girls, this is the thing you've been waiting for!

Last month eight new girls joined our Branch. We extend them a most cordial welcome. Let's surprise our president by each girl bringing one new member to our next meeting! (A very good suggestion, Ann. I second the motion. Ed.)

February found the St. Mary's Cadets very active. They participated in the Americanism week program which was sponsored by the Elks and presented at the City Auditorium. Thanks, girls, for your grand performance at the American Legion Annual Ball.

Our Slovenian polkas are getting to be popular with everyone. When an occasion such as this arises, Mr. Pechek, father of two of the Cadets, is always willing to accompany the girls with his accordion. (Hvala lepa, g. Pechek.)

Final arrangements have been made for our dance on May 5, at St. Joseph's hall where

There'll be noise and joys galore,
let's see your smiling faces
in their proper places
beaming at the door!

Last but not least, a final reminder to the members who are in arrears with the dues: please pay up at the next meeting.

ANN OGULINE, rec. sec'y.

No. 88, Johnstown, Pa. — It was a pleasure to see so many new members at the meeting. Nine new members were initiated and we hope to have more in the next month. Final plans were made for our dance on May 4. We must get busy and sell the admission tickets we have on hand. Every member is kindly requested to buy a ticket if they attend the dance or not.

On March 10, I had the honor of being present at the instituting of No. 97, at Cainbrook, Pa. Wishing you a lot of luck and success in the future.

Our deepest sympathy to the Hitti family on the sudden death of their beloved daughter Jennie who passed away in March. She was also our member for a short time. May the perpetual light shine upon her.

Congratulations to Ann Tomkowski who was married recently. The best of luck and happiness. Come to the next meeting to receive your gift.

Hoping to see you all at the dance on May 4.

MARY KUMSE, president.

No. 91, Verona, Pa.—I have a correction to make: our dance will not be held on May 11th but on May 25th in Oakmont at the American Legion Hall. This will mark our second anniversary.

We wish to extend our deepest sympathy to Mrs. Rose Kirn who mourns the loss of her beloved husband who died on April 2. May his soul rest in peace! Mrs. Kirn has been confined in bed for the past weeks. We wish her a speedy recovery.

In behalf of Mrs. Kirn, I wish to thank all the members for their kindness of coming to the home and offering prayers for the soul of the deceased and also for the beautiful flowers sent to the home.

We extend a hearty invitation to all our friends and neighboring lodges to attend our dance on May 25. We assure everyone a good time. We'll have excellent music for dancing.

Please attend our monthly meetings and pay the dues! Thank you!

MARY CENK, rec. sec'y

TO

MOTHER!

by

Frances Bogovich

WHILE cruising the Caribbean Sea a few years ago, I had the pleasure of making acquaintance with a very brilliant French gentleman, with numerous college degrees, among them that of Doctor of Philosophy. We spent many hours together on deck discussing our American way of living and our various ways of appreciating the "Nice things of life" as he termed them. It was during the course of one of these chats that he spoke to me about his mother.

"You know," he said, "my mother was the guiding star in my life. Oft-times during my youth I would be tempted to do this or that, which I knew would be against my principles and religion—but the mere thought of mother made me change my mind. Although the Good Lord had already called her to her eternal reward still while talking to you about her I can see her so clearly sitting amongst us children—a queen on her throne, and we her little servants gathered around her, listening to her beautiful words of instructions and encouragement, which filled our hearts and minds with peace, happiness and contentment."

He had ended our chat that afternoon with the quotation of the following paragraph, which to me was one of the nicest things I have ever heard:

"It is a wonderful thing—a Mother! Other people may love you but only your Mother understands you. She works for you; pardons you anything you may do—really loves you—and the only fault she commits is to die and leave you alone . . . all alone in a cold and bleak world, where nobody really loves you and understands you."

Yes, Mother is our most precious gift, and one that is very rare too, for we can have only one. It is therefore to this Mother that we dedicate the second Sunday of May—and in her honor call it "Mother's Day."

This year let us do something special

for her on this day! Let's remember her in some way which would please her the most—either by a gift, flowers, or perhaps a prayer.

I had rather looked forward to this month's article feeling that it would give me an opportunity to pay a small tribute to all of our Mothers on this "their day." So much could indeed be written, and yet, I find myself lost—what shall I write about?

Shall it be about Mother's love? That's so deep; so strong; so true and great that I couldn't find words which could do it justice.

Shall it be about Mother's patience, tolerance and wisdom?

Shall it be about Mother's beauty—but isn't she to us the most beautiful person in the world?

Mother, it shall be thy child's sincere prayer to God that He keep you and bless you, and fill your days with many joys and happinesses.

And on that day I shall ask the birds and the May flowers to give forth their very best songs and blossoms, in honor of that faithful, loyal band—the queens upon the humble thrones—the mothers of our land.

A TOAST TO MOTHER

I will drink this toast to the woman I love:

To the woman who has been the beacon light of my life; it matters not where I may be tossed upon life's perilous waves, when the storms rage about me and the wild billows roll high, she stands as a lighthouse signaling to me a port of safety and ever welcome refuge.

To the woman whose tender words fell upon my ears as music sweeter than melodies played by an angel upon harp strings of gold.

To the noble woman who pressed the first kiss upon my brow, and who first suffered that I might live; whose tender hand rocked the cradle of my infancy; whose ever watching eye safely guarded me through the primrose days of childhood; who weathered me through the storms of youth and whose unselfish life is ever ready to sacrifice, if such sacrifice will but pay the price of my liberty, welfare or success.

To the woman who has been to me a shelter from the rain, a fortress in danger, and an inspiration in defeat; who is the first to smile and applaud me when success crowns my efforts, and the first to weep and console me when the clouds of sorrow hover close about me.

To the woman who was my first love in life's rosy springtime, and the only true sweetheart I have ever had; who is my only true and certain friend; who, when all others have deserted me, and when life seems on cold and barren peak, will be with me and near me till the last, and, who, with one kind word, can bring out the sunlight hidden behind the heaviest cloud.

To the woman who has been to me what the diamond is to the gold; to me what the fragrance is to the rose; to me what the sunlight is to the day.

To the woman whose purity is un-

surpassed by the snow that crowns the hilltops or the spotless lily of the field, and whose life has been that of an angel, though on earth, and that of a queen though uncrowned.

To the woman whom God in His goodness gave to me as a friend; whom I may trust without fear of treason; upon whom I can depend without fear of desertion and that I may love her and know her as my own Dear Mother.
(Anon.)

THE OHIO TOURNAMENT

The annual bowling tournament of the Ohio district took place April 13 and 14, 1940 at Slovenian Recreation on Waterloo Road in Cleveland, Ohio. Everyone seemed satisfied with the outcome. The tournament was conducted very orderly and I wish to express my hearty thanks to Mrs. Mary Perdan who rendered such able assistance as was needed or wanted. Thanks also to Mr. Anton Skufca, manager of the alleys for his co-operation and good assistance. Likewise thanks to the ladies committee of the Slovenian Workingmen's Home for preparing the delicious dinner which was enjoyed by everyone.

It was a happy privilege to entertain the two Pittsburgh teams and their escorts. It is visits such as this, that make us realize how much we benefit through mutual co-operation and understanding. Sincere thanks to the Pittsburgh members and gentlemen in the party and especially to Miss Molly Sumic for the fine sportsmanship.

The outcome of the tournament is as follows:

No. 10		No. 14	
F. Sedey 328	S. Poljanec 486	F. Tomsic 341	V. Kuhar 367
F. Paulich 367	L. Banko 347	A. Nagode 311	A. Skufca 432
J. Marolt 297	J. Skufca 379	Handicap 816	Handicap 606
2460		2617	
No. 14		No. 14	
H. Mestek 401	C. Kebe 410	A. Kausek 418	R. Korosec 474
E. Nemeec 488	A. Kumec 347	M. Skufca 387	M. Kastelic 285
M. Perdan 383	F. Potokar 406	Handicap 510	Handicap 603
2587		2525	
No. 15		No. 15	
T. Jeric 297	A. Arko 319	E. Urbancic 371	A. Zeletal 268
A. Peskar 328	S. Hocesvar 304	F. Globokar .. 354	F. Maver 364
R. Urbancic 508	J. Turk 397	Handicap 680	Handicap 745
2538		2352	
No. 15		No. 15	
V. Skufca 241	J. Zupancic 410	J. Dupley 358	J. Gorshy 301
A. Glavich 371	A. Trattar 299	F. Kovach 370	M. Wolf 300
M. Novak 438	Al. Arko 372	Handicap 752	Handicap 757
2530		2439	

No. 25		No. 26	
A. Burdelich .. 478	B. Potetz 310	A. Novak 348	M. Balkovec .. 267
M. Klaus 421	M. Widina 239	A. Pozelnik ... 460	Mrs. Knauss .. 255
A. Meglich 355	Mrs. Rogina .. 209	Handicap 600	Handicap 846
2662		2126	
No. 26		No. 40	
F. Sumic 217	F. Russ 260	Mrs. Skerlong 199	P. Strong 395
Mrs. Gritz .. 266	A. Urbas 380	Mrs. Plantan .. 288	J. Debevec 294
M. Sumic 322	F. Bresak 236	Handicap 846	Handicap 810
2138		2375	
No. 50		No. 41	
A. Tanko 506	A. Kuhar 377	O. Slapnik 332	M. Raddell 341
A. Slapnik 421	A. Snider 403	R. Kosir 448	A. Metlika 298
F. Milavec 479	A. Karlinger .. 379	Handicap 456	Handicap 720
2642		2518	

Prizes were awarded to the following:

Branch	Teams	Score	Award
25	2662		\$12.50
50	2642		10.00
14	2617		7.50
14	2587		5.00
Other 10 teams, \$2.50 each.....			25.00

Total to teams\$60.00

Doubles

No. 15 M. Novak, F. Kovach (1106).....	\$ 5.00
No. 50 A. Tanko, F. Milavec (1067).....	4.00
No. 14 H. Mestek, R. Korosec (1058).....	3.00
No. 15 A. Peskar, F. Globokar (1041).....	2.00
Total to doubles\$14.00	

Singles

No. 15 J. Dupley (596)	\$ 3.00
No. 15 T. Jeric (589)	2.00
No. 14 M. Perdan (567)	1.50
No. 14 R. Korosec (566)	1.50
Total to singles\$ 8.00	

All Events

No. 14 R. Korosec (1720)	\$ 4.00
* * *	

Receipts on entry fees\$110.00

Paid out:

Prizes	\$86.00
Other expenses	24.00— 110.00

—0—

All money was received and paid out by secretary Mary Perdan. She tried her very best to do things right and make everybody as near satisfied as was possible under the circumstances. In behalf of the bowlerettes, I thank Mrs. Perdan for the excellent handling of the tournament.

No. 25 team, as first prize winners of the tournament was presented the traveling trophy and each lady on the team received an individual trophy with engraving which will be a lasting remembrance.

Before closing this report, I must

express praise to the No. 15 (Newburgh) four teams. Truthfully speaking, they are the best organized group in the city. They have been bowling most regularly and submitted their scores for regular publication. Furthermore, they have alike dresses with the lettering "SZZ 15" plainly visible on the backs. The teams have a backer but the bulk of the money for their expenses has been derived through socials sponsored by the teams. This season they have set aside enough money to go to Chicago to the Midwest tournament and still have some left to divide among the girls. A group that is organized and kept together as successfully as they have been, deserves an honorary mention in this column. I only hope that the interest and co-operation displayed by these girls would be copied by other groups in the city. Nothing is impossible, where there's a will, there's also a way!

In grateful appreciation for all the co-operation and assistance and with hopes for a bigger and better league next year, I am fraternally and sincerely yours,

ALBINA NOVAK.

—0—

Anne Petrich:

HOW LEAP YEARS ARE FIGURED

A YEAR is the length of time required by the earth to travel once around its path around the sun. For convenience we say that this trip takes 365 days, and our calendars are made accordingly. In point of fact, tho, the time required for the journey—the true year—is 365 days, 6 hours, 48 minutes and 46 seconds, which is invariable. For every year of 365 day, therefore, there are six hours left over. If we allowed those hours to accumulate, they would gradually shove the calendar around until the time would come that we would observe New Year's Day in the summer and Independence day in the winter.

Instead, we add another day to our calendar every fourth year, and this gives our years an average length of 365 days and 6 hours. That's, however, is about 11 minutes and 14 seconds too long, and this would accumulate in 400 years to about three days. So we have another balance for our calendar, and it provides that at the beginning of every century (except when the year is exactly divisible by 400) we omit one leap year a day. Thus 1900 was not a leap year but 2000 will be. This still leaves our civil calendar a little bit at odds with the true calendar of the astronomers, but the difference will amount to only one day in 2,000 years, so there is plenty of time to correct it.

—0—

"What's that piece of string tied around your finger for, Bill?"

"That's a knot. Forget me not is a flower. With flour you make bread and with bread you have cheese. And if I can only remember cheese, it will remind me to get some pickled onions."

—0—

Kindness adds sweetness to everything.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

By
Albina Jancar
Director of
Junior
Department

Dear Juniors!

It seems very good to know that our juniors are co-operating so cheerfully. I am sure every reader was pleased to see darling little Margaret Ann Zgonec and the two sets of twins in the last edition. More pictures of our darling juniors will make us very happy, to get acquainted.

The Golden campaign is well under way and the way things look, it'll be one of the outstanding campaigns in the history of the organization. Our editor, Mrs. Novak, puts the whole idea of our campaign so well across that nobody can but co-operate to make it a success. (I hope you're right, Ed.) Junior circles are forming rapidly and there seems to be more interest among the adult members, too. Such is the spirit! Keep it up!

By the time this edition reaches the members, the tenth anniversary of our Lorain Branch will be history, also something to talk about. A complete account will be given in the next issue.

Bubbles seems to be getting along very well. Her letters and suggestions are very interesting. Thanks a million, Bubbles, for your loyalty and co-operation.

May, the beautiful month dedicated to the Blessed Mother! It would be wonderful to make a May altar, decorated with garden flowers, such as violets, jack-in-the-pulpits and forget-me-nots to show our deep devotion. Just try it and you'll be so thrilled over the worship that the idea will remain with you from year to year. A May altar should be the pride of every little girl and the thing to adore for every young girl and woman.

With warm weather slowly approaching, our thoughts are already turned towards picnics, outdoor sports, socials and other sort of fun. A joint picnic of the junior members would be something to consider. There I go, dreaming again,—but better to dream than not to think it at all. With all in my mind, I'll bid adieu!

Here's the letter from Bubbles!
My dear Juniors!

May Day—this brings to our minds the beautiful flowers, birds, trees, new life and ambitions. Makes us want to be in the great out-of-doors, breathing the fresh air that is so necessary for good health.

To keep the body in good condition,

it is necessary that it have the right food elements and combinations—with fruits, vegetables, bread, milk, plenty of sunshine, play and sleep. I am enclosing some health rules which are so simple that every girl may follow them and I would like you to see that each girl has a copy and encourage the other girls to use them.

1. Milk—At least a pint a day.
2. Fresh Air—Windows open at night.
3. Bath—At least two baths a week.
4. Sleep—At least ten hours.
5. Teeth—Clean teeth twice daily.
6. Fruit—Eat some fruit each day
7. Water—Drink at least five glasses a day.
8. Vegetables—Eat at least two kinds each day.
9. Cleanliness—Wash hands and face before each meal.
10. Exercise—Play outdoors each day.

FOR A PROGRAM

A suggestion for an exercise for your program, that works out very nicely is as follows: Six girls dressed in white are required. Cut out of cardboard, six letters ten inches long, to spell M-O-T-H-E-R, and cover with red paper. The first one enters carrying the letter M and holding in front of her recites her two lines, then the next one enters carrying O and speaks her two lines and so on until the word Mother is spelled out; then as they all stand on the stage, facing the audience, all together they give a toast to Mothers.

M stands for May, that month in the year,

When we sing the praises of Mother so dear.

O stands for "Offer" of help we should give

To Mother and Father as long as we live.

T stands for "Trials" that Mother dear bears,—

It is only our Mother who our sorrow shares.

H stands for "Home," and "Happiness," too—

Love and good cheer there for me and for you.

E stands for "Elbows" we'll use in the fight,

To keep Mother happy, with eyes shining bright.

R stands for "Roses" we all want to strew

In life's pathway for all Mothers and you.

MOTHER

(By a daughter)

The sweetest word of thought or tongue,

That from our hearts is spoken,
In golden days, when we are young,
With lisping accents broken;

In youth or in our older days,
By sister or by brother,
And that brings back her loving ways,
The sweetest word is MOTHER.

MISS AUDREY ANN GERM

May we introduce, dear members and readers, Miss Audrey Ann Germ, "petite" mascot of St. Mary's drill team, No. 87, Pueblo, Colorado.

Miss Germ who is eleven years old is the daughter of Mr. and Mrs. John Germ. Her father is manager of one of the Ford Motor Co. stores in Pueblo. She is the niece of Mrs. Bernard Jerman and Miss Elsie Pugel, officers and members of No. 87 and drill team.

Audrey Ann is a student at Central Junior High School. Always having high honors in her grades, she is also a member of the Girl Scouts of America; besides she is a very talented dancer, having performed in public performances in Pueblo since she was four years old.

While her studies keep her busy, Audrey Ann finds time to be a very enthusiastic member of the drill team. She is always present when called upon to take part in various programs and is very much interested in the drill team's progress. At present Audrey Ann is learning to become a baton-twirler and is working hard to perfect the intricacies of this spectacular position in the drill team. She is making splendid progress, and from all indications it won't be long until she will appear in the line of parade as an attractive majorette. — Go to it, Audrey Ann! We're proud of you!

"God thought to give
the sweetest thing,
In His Almighty Power
To earth; and deeply
pondering
What it should be, one
hour, in fondest joy
and love of heart
outweighing every other;
He moved the
Gates of heaven apart
and gave to earth—
A Mother."

Cruising the Caribbean

By Frances Bogovich, Member of No. 25 SZZ

HAVANA — CUBA

Typically modern is the new Havana—a city of great boulevards and gardens, beautiful parks, stately monuments and imposing public buildings—lively with Casino, smart clubs, gay cafes and a brilliant social life—plus jai alai, said to be the fastest game in the world. Modernity, however, has not marred the ineffable charm which is the heritage of Cuba. The fine new buildings and public works merely bring it up to date in the matter of conveniences; architecturally they were conceived with a fine appreciation of the historic lineage of Cuba. Thousands of tourists appreciate this rare quality in Cuba and are content with only a touch of the Island's night life preferring, to fill their schedule with trips and researches of a more cultured nature. In unexpected nooks and street intersections you will come upon quaint contradictions of modernity in Havana. Picking your way politely along some narrow sidewalk of a teeming street, between glittering rows of shop windows, you will turn a corner and come suddenly upon a quiet little glorieta or plaza, where the ghosts of four centuries still linger . . . handsome Spanish nobles in ruff and doublet; African slaves still mumbling syllables of a Congo tribe; graceful, sparkling-eyed señoritas, and swaggering unshaven buccaners brandishing cutlasses and smelling of rum.

Havana—Cuba. Monument to victims of the Maine

Our land tour, which was planned by our capable and charming Tony, first covered the old section of Havana, between the Prado and the harbor; the historic part of the town, breathing antiquity and romance. The Prado with its lovely Indian Laurel trees is crowded with natives of all classes, walking along, arm in arm, in the cool of the evening. Among the chief promenades and parks of Havana is the Malecon, a driveway along the sea bordered with splendid buildings. Near the beginning of this driveway is the old Castillo de la Punta. The Malecon has two magnificent monuments, one erected in memory of General Antonio Maceo, great hero of the Cuban war of independence, designed by the Italian sculptor Boni, the other is the Maine Memorial Monument, erected by the Cuban government in memory of the 266 American seamen who lost their lives in the battleship Maine disaster.

This event is very intimately connected with Cuban history and that of the United States since the blowing up of that battleship was instrumental in bringing on the Spanish American War, which resulted in Cuba's liberation from Spanish rule and, later, her establishment as a free and independent country.

Incorporated in this monument are two cannons, some chains, and other relics from the Maine, all of which the American government presented to Cuba.

The Malecon is one of the most beautiful promenades in

Cuba—Havana. The President's Palace and New Plaza

the world. Its charms have been sung by poets and described in eulogistic paragraphs by "litterateurs" who have visited forts, and even old taverns.

"In Havana Everything starts from 'Sloppy Joe's'." So, we too, turned up there. Sloppy Joe's daiquiris are still the best in the world, and it was something of an event to sit on one of the bar stools that stretch in long aisles through the room and look out the open door at the endless flow of traffic—impatiently waiting for the first one.

Although we Americans in general are most apt to recall Havana, Cuba, as the place where the battleship Maine was destroyed in 1898, or as the sun-baked city where Sloppy Joe's bar was "discovered" on a Caribbean Cruise, Cubans themselves and the people in Havana in particular, are proud of their capital for the part it has played in the history of the New World. Yes "pride of the Cuban Republic" is the National Capitol at Havana. The glittering dome of the building rising above the low roof tops of downtown Havana can be seen from all quarters of the city. In here is Cuba's Statue of Liberty—a huge figure, which towers more than fifty feet above its pedestal. This is a tribute to the people of Cuba, especially the working classes.

Havana—Cuba. Capitol Building

And that Capitol Square—so different from our "squares." It is a blaze of neon, advertising everything from political candidates to soft drinks, yet somehow it all seems to belong. And those out-door cafes!! Here you can sit for hours and watch the passing crowds; listen to the lady rhumba orchestras which all evening play everything from native songs to hot American swing.

Havana really has a dual nature. Nowhere in the world, it is said, is there a city quite like this, and the statement is correct, where you feel the transition from one personality to the other; where you sense the change in the pulse-beat of life. Here is a city with its night mood quite different from that of the sunny hours.

About the cocktail hour, when the little teeming streets grow cool with shadows, you become aware that a profound spiritual change is working through the city. The day of work is ending. A subtle joyousness invades the streets, the hotels, the shops, the bars. People are relaxing from the tension of business. A mounting expectancy of happiness is abroad.

(To be continued.)

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

Summer months bring us many foot ailments. So it is with pleasure, we view all the many show styles. Open toe and heel, wedgies in suede, calf-skin, patent and gabardine or a combination of any two of these leathers and fabric, give both style and comfort.

Pumps of alligator or patent leather are nice mixers with dressmaker suits and reefer style coats.

Open toe and heel sandals with draping across the front come in soft pastel shades for dressier clothes.

Ties, built high in front and still another built up slipper with elastic straps set in the side, give support for weak ankles, while white tie oxfords with brown, black or navy saddles are the choice of most every High School and College girl.

Tweed suits have an important place in spring fashions. The mixture of tweed is beautifully blended and the style of these suits, though practical, have many of the new features, such as pleated skirts, patch pockets and soft full gathers.

Hats are a riot of color and come in many styles from the small pill-box that is a regular mass of flowers, to the large sailor with just a plain band. The smaller and medium sized sailors are trimmed with veiling. Bretons and off the face hats are gaining in popularity as the season advances.

OFFICIAL REGULATIONS AND INSTRUCTIONS TO BE CARRIED OUT BY THE SWUA DRILL TEAMS

(Continuation.)

CADETS, PLEASE READ!

MAY we suggest that every cadet takes time in reading the articles that follow from time to time under this caption. We know you'll derive some of the information which is very essential for everyone interested in drill teams. We came across an unexpected answer the other day, from one of the cadets. We asked what benefit she received thus far from reading these articles. To our amazement she replied that she was under the impression that only the captain and the officers of the team are supposed to read them. Well, we hope that such is not the case with you, dear cadet, for these articles are to be read by you and not only that, but also carried out to the very best of your ability. We continue with the duties of the drill team officers.

Many of our drill teams march by music. Since a musician contributes very much to the success of marching, she, too, is on the list of officers of a drill team. Many a distinction has been won by a drill team through the efforts of a good musician. She has the following duties to perform.

Musician

The musician attends every practice and furnishes the

Blouses of white batiste, embroidered organdy and pique, trimmed in lace and tucks add that festive look to your spring suits.

* * *

Prints in all the latest styles, one piece dresses. Long coat ensembles and jacket and dress combination are favorites and most practical with two sets of accessories. A black, white and red print made with white revers and plain skirt that is slightly flared, will look smart with a small red hat, black shoes and bag. For extra accessories white hat, bag and shoes.

Brown and pale rose print calls for brown hat with a beige veil, brown shoes and bag and for another set, use a large pink hat and white shoes and bag. For lighter than navy blue prints use one set of navy accessories and the other white with shoes of navy and white. The new necklaces of transparent pink, blue and white bubbles add color to plain white dresses.

* * *

On the market you'll also find soap with a fainty fragrance, to match all the colognes, pink clover, white lilac, honeysuckle and hyacinth. Also a very fine lotion to put on before you apply powder and it does a nice job of keeping your complexion soft and smooth on windy days.

SZZ DAY IN LEMONT

Sunday, July 21, will be SWUA Day at the Shrine in Lemont, Ill. Details in next edition.

HERE IT GOES . . .

Without a doubt, every loyal member has given some thought as to the significance of the Golden Campaign for new members which is now in progress. Today we'll tell you the reason. The Golden Campaign is held in honor of the golden jubilee or the fiftieth birthday anniversary of our beloved or-

ganizer, Supreme President, Mrs. Marie Priland. She'll be celebrating this important birthday June 21. Everyone knows that on a birthday we like to be remembered by our friends and dear ones. Through her untiring, energetic efforts, Mrs. Priland has endeared herself in all our hearts. Each of us wants to do something which will make her golden jubilee one of the happiest days of her life. Now comes the question: What shall it be? Knowing her as we do, we know that the most beautiful tribute would be something that would come from each of us. Let us give her a huge bouquet of real flowers, lasting flowers, the kind whose fragrance will endure for a long, long time. Let these flowers be NEW MEMBERS. Let each one of us bring in ONE NEW MEMBER during the course of this campaign! Will your name be on the list? I sincerely hope so!

Whoever has an opportunity of getting more new members, should do so, for we are giving the following cash prizes to the workers:

For 50 new adult members—\$25.00
For 25 new adult members— 12.50
For 10 new adult members— 4.00
For 5 new adult members— 2.00

For 3 new members:

the beautiful SZZ emblem brooch

We accept girls in the junior department from 4 to 14 years of age who pay ten cents monthly dues. In the adult department we accept applicants from 14 to 55 years of age, who pay 25 cents monthly dues. The admission is free. No medical examination is required. We accept females on their own statement that they are of sound health, Catholic religion and of Slav origin or married to a Slav. The adult members receive the monthly publication without extra charge. We pay a funeral benefit up to \$100.00, that is in both departments.

The awards are based on adult members. Two junior members count for one adult member for awards.

Hopefully yours, Albina Novak.

kind of music which gives the drill team the proper cadence in marching. The rate of cadence is 125 steps per minute. It is our standard cadence in competitive floor work, therefore, observe it at all times.

A short time ago, we received a letter from one of our captains asking as to who takes care of the banner, flags and other paraphernalia of the drill team. It was a very timely question and we shall give it consideration in this column.

For the keeping of order of things belonging to the team there must be a person in charge. Every officer we have listed thus far has her duties to perform. It would be asking too much to impose more work on any of them. There are more girls in the team who would gladly render assistance if they were given the proper authority. We therefore add the office of attendant to the list of officers of a drill team and give her the following duties to perform:

Attendant

The attendant of a drill team has a responsible duty to perform. She takes charge of the banner, flags and other paraphernalia of the team. All these valuables should be kept in order at a designated place from where she may procure them without much trouble and she sees to it that everything is in its place whenever needed. When not in use, she collects the things and takes them back to the

proper place and sees to it that everything is in good order. We suggest a conscientious person elected to this office, we mean the kind that will really take interest in the property of the team and will take good care of it.

We repeat the list of officers of a drill team and their duties in brief:

President: presides at meetings and social functions.

Captain: takes full charge of the team in every appearance.

Lieutenant: assists the captain and takes her place in case of absence.

Secretary: cares for business transactions and communications.

Recording-Secretary: keeps a record of all proceedings.

Treasurer: has complete charge of the team's finances.

Reporter: has full charge of reports and publicity.

Musician: furnishes music for marching.

Attendant: cares for the team's belongings.

Jury attendance committee: keeps a record of attendance and ascertains if the absence was necessary.

Name — Banner

To be properly recognized whenever performing in public, a drill team should be distinguished either by name or number. Some of our teams are paying tribute to individuals, others are honoring the patron saint of the parish to which the members of the Branch belong. Still other teams are honoring the Branch that sponsors them and again others honor their community by naming the team after the location of the Branch. We think its the very best policy to give every team full power to select its own name, because the team members are the ones to decide by what name they are to be known.

The name of the team should be made public by exhibiting it on a banner in every public appearance. Even though you think that performing in the same locality several times that they'll know who you are, for such is not the case because in every manifestation you should be proud to carry the banner which gives the group distinction.

The size of the banner should not exceed 30x36 inches, otherwise you'll find it cumbersome to carry and to keep neat and in order. The name of the drill team should be printed plainly, that is in letters which are distinctly read. By all means have the words SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA written in full because that is the only way the public will know what organization your drill team members come from. A banner made of felt is a very practical one although we have seen some in silk that are very attractive. We'll leave this up to your good judgement but do obey the rule to exhibit a banner in every public appearance.

Flags

Every uniformed group should by all means show public tribute to the American flag. As a token to the country of our parents we may do them honor by displaying the colors of the land of their kinfolks. But always remember this, that the American flag claims the place of honor in every parade or other public appearance and that is at the right. No other flag can be hoisted above the national colors except the white triangle and the blue cross of the Church pennant which is allowed to float at the masthead above the national flag while religious services are in progress in a military chapel or aboard a ship of the navy. The latter information is for the sake of those who may be approached on the question, so you'll know the proper answer. We'd like to mention another point on etiquette of the American flag. When in uniform you should salute the American flag in the military style, most of our drill teams use that particular salute in their work. You salute the flag when it goes by in a parade or some other form of manifestation. Your captain will be able to give you the proper instructions on this point at the occasion whatever it may be.

We do insist that every team carries the national colors and the banner of the team in every parade. That is the patriotic way and we hope to always show our deep love for the American flag and all its colors stand for.

Therefore every team should be led by color-bearers and the cadets that are chosen for this position should be of a good posture and appearance, for as color-bearers the first to be judged by the public and as you know, the first impression is the most lasting. (To be continued.)

REPORT FROM HEADQUARTERS

Secretaries please read! The Headquarters is often asked to submit birthdays, place of residence and the certificate numbers of members. To make things more practical, it is suggested that every secretary keep a special book for all information pertaining the members. Before sending the application of a new member to the Headquarters copy her birthday, place of residence and beneficiary. When you receive the certificates from the Headquarters, copy the number and enter it into this particular book. If you start such a book, you'll save yourself and our office the extra work it takes later. I know from reports, that some of the secretaries have such a system for many years and it is recommended to all the secretaries.

I also wish to request all members and the officers of every Branch to take full interest in the ensuing Golden campaign which is held in honor of our Supreme President Mrs. Prislant, conducted by our editor. It is my most earnest desire that every Branch makes some showing during the coming two months.

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary

NOVE ČLANICE V MARCU 1940

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
1	Grobelnik Margaret	Antonia Retell
2	Dolmovich Christine	Margaret Majcen
2	Howard Ann	Lillian Kozek
2	Mravla Mary	"
2	Smith Ann Dorothy	"
2	Vrasich Clara	Catherine Persa
2	Meglich Frances J.	Frances Sardock
2	Miketich Theresa	"
2	Puhek Jennie	"
2	Sinigoj Mary	"
2	Bahar Rose	Anna Strupeck
2	Strupeck Louise	"
2	Banich Dorothy R.	Mary Tomazin
2	Kochevar Anna	"
2	Kochevar Marge	"
2	Krapenc Anna Marie	"
2	Papish Theresa	"
2	Frankovic Catherine	"
6	Krancz Frances	Mary Mekina
9	Pfaff Annette	Vivian Intihar
10	Celigoj Ivana	Frances Susel
10	Mivsek Helen	"
10	Blatnik Pauline	Mary Urbas
10	McDonough Rose	"
10	Kess Mary	Frances Susel
16	Harvileak Mary	Agnes Mahovlich
16	Hrisinko Anna	"
16	Monarchio Mildred	"
19	Andolsek Frances	Mary Lenich
19	Cad Ergina	Frances Cad
20	*Buchar Josephine A.	Josephine Erjavec
20	Valek Mary	Caroline Gregorcich
20	Ivanich Mollie F.	Josephine Muster
20	Nemanich Mary	Anna Papesch
20	Kastelic Antonia	Emma Plainsek
20	Mrozek Mary M.	"
20	Kauzlaric Justine	Mary M. Terlep
20	Suhadolc Catherine	"
23	Anselment Angella	Angela Lenich
23	Mantel Kathryn	Barbara Rosandich
23	Pucel Mary	"
23	Smith Marie	"
23	Sustersich Mary	"
23	Sustersich Mary	"
25	Merhar Frances	Julia Bokar
25	Pajk Josephine	"
25	Prijatelj Mary	"
25	Pernat Anna	Jennie Brodnik
25	Petric Jennie	"
25	Kutnar Antonia	Mary Luznar
25	Jaksa Rose	Mary Otonicar
25	Stefancic Jennie	"
25	Legan Theresa	Dorothy Strnisa
26	Boelf Anna	Magdalena Gunja
27	Ucman Helen	Sophie Kucic
28	Burich Marion	Teresa Bagatini
28	Butala Rose M.	"

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
28	Geshel Dorothy May	Teresa Bagatini
28	Grahek Isabelle	"
28	Hrebec Rose	"
28	Jenich Rose	"
28	Sedlar Margaret J.	"
28	Stefanich Mae	"
28	Fink Marion Rose	Mary Bracco
28	Jenich Anna Frances	"
28	Jenich Teresa	"
28	Lukezich Anne M.	"
28	Stareha Mary Anne	"
28	Stech Margaret	"
28	Kocjan Margaret	Anna Heinemann
28	Lenarchich Chris. M.	"
28	Novak Margaret	"
28	Plantz Dorothy P.	"
28	Sotlich Dorothy P.	"
28	Sustarich Elizabeth	Anna Sustarich
28	Sustarich Jeannette	"
28	Jarvi Katherine	Katherine Turk
28	Krall Angie	"
28	Turk Veronia	"
28	Boggio Mary, Jr.	Anna Sustarich
29	*Rebernik Jennie	Mary Pristavec
33	Lopac Manda	Katherine Karich
33	Turk Agnes	Lucia Rokovina
39	Strukel Mary L.	Doris Delak
40	Serazin Rose	Angela Kozjan
40	Znidarsic Dorothy	Albina Jancar
43	Gorichar Annie	Mary Bevtz
43	Majer Angeline	"
43	Podriznik Agnes	Gertrude Delopst
47	Ule Mary	Caroline Mausar
47	Zeleznikar Mary	"
48	Ozanich Zora	Anna Ozanich
50	Harsh Eleanore	Justine Marn
50	Skrjanc Pauline	"
50	Fortune Anne M.	Albina Novak
50	Krizman Irene	"
50	Mally Johanna F.	"
53	Ribich Mary	Caroline Valentine
56	Churack Josephine	Angela Genac
63	Shray Mary	Mary Kvas
65	Vidmar Mary Trach	Frances Cholich
66	Lukman Agnes	Katarina Jekovec
67	Persic Mary	Anna Stanic
71	Ducsay Anna	Anna Sterle
72	Matko Mary E.	Sophie Brolick

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
84	Rupnick Helen	Helen Giovanelli
86	Zakrajsek Mary	Helen McDowell
89	Dusak Rose	Mary Meglich
89	Paulicka Mary	"
89	Stubler Frances	"
89	Ferrari Sophie	Josephine Senica
91	Clemens Theresa	Josephine Kobal
93	Majestic Mary	Agnes Klarich
93	Pogacar Mary	Helena Corel
93	Rauch Mary	"
95	Boich Agata	Mary Markezich
95	Maloney Mary	"
95	Pelozza Mary	"
95	Rukavina Catherine	"
95	Kovacevich Mary	Agatha Mesin
96	Sheffler Gertrude	Pauline Kokal
97	Levar Mary	Angela Satkovich
97	Levar Mary Miss	"
97	Matusko Anna	"
97	Penko Anna	"
97	Pytel Anna	"
97	Salyan Josephine	"
97	Stroko Anna	"
97	Vidmar Mary	"
97	Karasic Mary	"
97	Michinock Magdalin	"
97	Mihelcic Margaret	"
97	Naret Frances	"
97	Primsor Josephine	"
97	Primsor Theresa	"
97	Yelovich Anna	"
97	Yelovich Mrs. Pete Jr.	"
97	Cebron Rose	"
97	Zalar Mary	"

*Pristopile v februarju 1940.

MLADINSKI ODDELEK

7	Komeen Mary	Anna Komeen
7	Turk Veronica	"
10	McDonough Dolores	Mary Urbas
10	Savel Dorothy	"
13	Sterbenk Katherine	Mary Slanec
14	Fakult Mary V.	Frances Rupert
14	Mersnik Diana	Frances Medved
14	Penosa Michella	"
14	Ule Marlen	"
17	Reible Joan	Josephine Reible

(Dalje na strani 198.)

Compliments of

THE FAIR STORE

"Always Reliable"

105 Grant Ave. Phone 130 Eveleth, Minn.

Compliments of

EVELETH BEAUTY SHOPPE

Experts in All Lines of Beauty Culture

Mrs. C. Noldin, Prop.

220 Grant Ave. Phone 50 Eveleth, Minn.

J. D. BUTKOVICH MERCANTILE

GENTS' CLOTHING, SHOES and FURNISHINGS

1201 S. Santa Fe Ave. Phone 1177

PUEBLO, COLORADO

Prvič v zgodovini Slovencev v Clevelandu imamo priliko izvoliti svojega rojaka za okrajnega šerifa. Tukaj kot po večini velemestih imajo glavno besedo v važnih uradih povečini Ircl, Nemci in Italijani, Slovanom se pa ponavadi odri-nejo le manjše služ-be.

Sedaj je pa lepa prilika za Slované, da izvolijo Slovenca.

X | JOHN M. NOVAK

Šerif Cuyahoga okraja v državi Ohio pri primarnih volitvah 14. maja, 1940

John M. Novak je bil štiri leta mestni koncilman in osem let kot pomožni šerif in ima najboljšo kvalifikacije za ta urad. Glas zanj je glas za našega rojaka, za Slovenca.

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice	Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
19	Chappel Patricia A.	Mary Smoltz Lenich	25	Sajovec Mary	Mary Otonicar
20	Crnkovic Marie	Anna Berry	25	Slanick Anna	"
20	Strysik Marian	Catherine Smolich	25	Zakrajsek Jean	"
21	Cimperman Dolores	Anna Pelcic	25	Klancar Lillian	Margaret Tomazin
23	*Loisel Cecilia	Frances Marinsek	26	Balkovec Rose Marie	Mary Coghe
23	*Marinsek Jeanne A.	"	26	Bizjak Carolyn I.	"
23	*Markovich Mary A.	"	26	Bizjak Mildred G.	"
23	*Pavlisich Joanne	"	26	Klobuchar Rose M.	"
23	*Pecha Leone M.	"	26	Mihelcic Mary Jane	"
23	*Velcheff Angeline	"	26	Seles Josephine	"
23	*Velcheff Dolores	"	26	Stayduhar Dorothy J.	"
23	*Velcheff Helen	"	40	Debevec Evelyn	Albina Jancar
23	*Vertnik Gertrude	"	40	Tisler Catherine	"
23	Jerich Shirley	Barbara Rosandich	40	Turk Frances	"
23	*Vertin Veronica	"	40	Serazin Lillian Mae	Angela Kozjan
25	Jernejcic Marceline	Jennie Brodnik	72	Bezljaj Lillian Rose	Sophie Brolic
25	Paike Dolores Ann	"	72	Brolich Merland J.	"
25	Cernilogar Florence	Frances Cernilogar	72	Ovijach Bernice	"
25	Hlapse Dolores	Ursula Lousin	72	Sheehy Mary E.	"
25	Kopina Margaret	Albina Novak	72	Tarkar Lillian B.	"
25	Kopina Mary	"	72	Skrbec Joan	Jennie Skrbec
25	Champa Dolores	Mary Otonicar	87	Vujcich Marie E.	Shirley I. Garner
25	Noffsinger Doris M.	"		*Pristopile v februarju 1940.	

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC MAREC 1940

Št.	Podružnica	Mesečnina			Skupaj	Število članic	
		Redni	Mlad.	Razno		Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 37.75	\$.50	\$.20	\$ 38.45	151	5
2	Chicago, Ill.	40.00	—	—	40.00	160	
3	Pueblo, Colo.	58.25	3.00	—	61.25	332	30
4	Oregon City, Ore.	9.25	—	.10	9.35	38	
5	Indianapolis, Ind.	36.25	1.40	.10	37.75	140	14
6	Barberton, Ohio	49.75	—	.30	50.05	199	
7	Forest City, Pa.	40.00	.20	.20	40.40	161	2
8	Steelton, Pa.	20.00	—	.50	20.50	81	
9	Detroit, Mich.	19.50	—	.10	19.60	82	
10	Collinwood, Ohio	142.00	3.80	6.30	152.10	569	38
12	Milwaukee, Wis.	70.00	.80	.75	71.55	281	8
13	San Francisco, Cal.	39.50	.10	.25	39.85	155	1
14	Nottingham, Ohio	104.15	5.10	.50	109.75	415	51
15	Newburgh, Ohio	90.00	2.30	—	92.30	360	23
16	South Chicago, Ill.	48.95	—	—	48.95	196	
17	West Allis, Wis.	42.75	.10	—	42.85	171	1
18	Cleveland, Ohio	26.00	.60	—	26.60	104	6
19	Eveleth, Minn.	29.00	.40	.20	29.60	118	4
20	Joliet, Ill.	99.50	5.70	3.10	108.30	401	57
21	Cleveland, Ohio	32.25	.70	.10	33.05	130	7
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	6.75	27	
23	Ely, Minn.	77.25	3.50	.20	80.95	309	35
24	La Salle, Ill.	36.00	—	.20	36.20	146	
25	Cleveland, Ohio	255.75	5.50	1.10	262.35	1,029	55
26	Pittsburgh, Pa.	35.00	.70	.35	36.05	141	7
27	North Bradford, Pa.	23.75	—	.25	24.00	94	
28	Calumet, Mich.	34.50	—	—	34.50	138	
29	Browndale, Pa.	6.50	—	—	6.50	25	
30	Aurora, Ill.	9.50	.20	.10	9.80	37	2
31	Gilbert, Minn.	24.50	—	.10	24.60	98	
32	Euclid, Ohio	49.50	.10	.25	49.85	189	1
33	New Duluth, Minn.	18.75	—	.10	18.85	76	
34	Soudan, Minn.	10.00	.20	.30	10.50	43	2
35	Aurora, Minn.	21.75	.20	.30	22.25	90	2
36	McKinley, Minn.	7.00	—	.10	7.10	29	
37	Greaney, Minn.	11.50	—	.20	11.70	48	
38	Chisholm, Minn.	61.25	.10	.65	62.00	247	1
39	Biwabik, Minn.	12.75	—	.10	12.85	52	
40	Lorain, Ohio	38.25	1.90	.95	41.10	154	19
41	Collinwood, Ohio	84.25	.10	.85	85.20	337	1
42	Maple Heights, Ohio	9.50	—	—	9.50	38	
43	Milwaukee, Wis.	23.75	—	—	23.75	94	
45	Portland, Ore.	15.00	—	.20	15.20	62	
46	St. Louis, Mo.	8.50	—	—	8.50	34	
47	Garfield Heights, Ohio	42.25	—	—	42.25	144	
48	Buhl, Minn.	5.00	—	—	5.00	20	
49	Noble, Ohio	27.50	—	.20	27.70	104	
50	Cleveland, Ohio	38.75	.30	.25	39.30	155	3
51	Kenmore, Ohio	5.50	—	—	5.50	22	
52	Kitzville, Minn.	12.25	—	—	12.25	49	
53	Brooklyn, Ohio	11.75	—	.25	12.00	47	

Št.	DOHODKI Podružnica	Mesečnina			Skupaj	Število članic	
		Redni	Mlad.	Razno		Redni	Mlad.
54	Warren, Ohio	15.25	1.20	—	16.45	61	12
55	Girard, Ohio	13.00	.30	—	13.30	52	3
56	Hibbing, Minn.	39.25	—	—	39.25	154	
57	Niles, Ohio	11.50	.80	—	12.30	46	8
59	Burgettstown, Pa.	6.25	—	—	6.25	25	
61	Braddock, Pa.	13.50	—	.25	13.75	42	
62	Conneaut, Ohio	5.50	—	.10	5.60	22	
63	Denver, Colo.	14.25	—	.30	14.55	57	
64	Kansas City, Kans.	13.00	—	—	13.00	54	
65	Virginia, Minn.	21.00	—	2.50	23.50	84	
66	Canon City, Colo.	12.25	—	—	12.25	49	
67	Bessemer, Pa.	18.70	—	—	18.70	62	
68	Fairport Harbor, Ohio	5.00	—	—	5.00	20	
70	West Aliquippa, Pa.	6.25	—	.20	6.45	27	
71	Strabane, Pa.	11.75	—	.20	11.95	47	
72	Pullman, Ill.	13.75	.60	.30	14.65	55	6
73	Warrensville, Ohio	16.50	—	—	16.50	50	
74	Ambridge, Pa.	16.50	.10	.35	16.95	65	1
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	15.75	.30	—	16.05	63	3
78	Leadville, Colo.	14.75	—	.20	14.95	59	
79	Enumclaw, Wash.	5.00	—	—	5.00	20	
80	Moon Run, Pa.	8.75	—	—	8.75	35	
81	Keewatin, Minn.	19.50	—	.25	19.75	71	
83	Crosby, Minn.	4.75	—	—	4.75	19	
84	New York City, N. Y.	16.75	—	.50	17.25	64	
85	De Pue, Ill.	8.75	—	.10	8.85	36	
86	Nashwauk, Minn.	3.50	—	.10	3.60	14	
87	Pueblo, Colo.	16.75	.10	.70	17.55	67	1
88	Johnstown, Pa.	25.50	.20	1.60	27.30	102	2
89	Oglesby, Ill.	17.28	1.00	.20	18.48	69	10
90	Bridgeville, Pa.	19.75	—	.80	20.55	79	
91	Verona, Pa.	13.75	.20	—	13.95	55	2
92	Crested Butte, Colo.	4.25	—	—	4.25	17	
93	Brooklyn, N. Y.	12.25	—	—	12.25	45	
94	Canton, Ohio	9.25	—	—	9.25	37	
95	South Chicago, Ill.	17.66	—	—	17.66	74	
96	*Universal, Pa.	22.50	—	.80	23.30	43	
97	Cairnbrook, Pa.	5.90	—	—	5.90	18	
Skupaj		\$2,574.64	\$42.30	\$29.65	\$2,646.59	10,281	423
Rent od Zvezinih filmov					5.00		
Obresti od Federal Farm Mortgage Corp. bond, \$2,000					32.50		
Obresti od U. S. Treasury bondov, \$17,000					259.41		
Skupni dohodki v marcu, 1940					\$2,943.50		
*Asesment za februar in marc							

STROŠKI:

Za umrlo Caroline Malnar, podr. št. 10 (roj. 2. feb. 1877, pristopila 2. maja 1929, umrla 1. marca 1940)	\$ 100.00
Za umrlo Theresa Sterbenk, podr. št. 13 (roj. 13. sept. 1886, pristopila 30. okt. 1927, umrla 19. feb. 1940)	100.00
Za umrlo Mary Sustersic, podr. št. 15 (roj. 31. jan. 1884, pristopila 7. nov. 1927, umrla 29. feb. 1940)	100.00
Za umrlo Mary Vargo, podr. št. 16 (roj. 24. marca 1882, pristopila 16. jan. 1936, umrla 2. feb. 1940)	100.00
Za umrlo Louise Mlakar, podr. št. 20 (roj. 21. jun. 1881, pristopila 18. marca 1934, umrla 14. marca 1940)	100.00
Za umrlo Rose Tekavec, podr. št. 25 (roj. 7. aprila 1885, pristopila 10. avg. 1936, umrla 3. marca 1940)	100.00
Za umrlo Rose Zupancic, podr. št. 25 (rojena 17. avg. 1876, pristopila 23. nov. 1928, umrla 12. feb. 1940)	100.00
Za umrlo Mary Mihevc, podr. št. 29 (roj. 1. nov. 1885, pristopila 31. jan. 1927, umrla 28. jan. 1940)	100.00
Za umrlo Josephine Rosenberger, podr. št. 74 (roj. 17. jan. 1890, pristopila 17. aprila 1936, umrla 3. marca 1940)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje marceve Zarje	592.01
Pošta in raznašanje februarske Zarje v Clevelandu	45.00
Stroški v glavnem uradu za mesec marc: telefon in znamke	10.80
Stojalo za "Adding Machine"	5.15
Platno za uradno mizo	3.61
Kadetinjam podružnice št. 20 za oglas	4.00
Vožnje stroške in dnevnice gl. tajnici in blagajničarki ob priliki sprejema nadškofa Stritcha v Chicagi	25.15
Pisalni papir, kartice za oglase, kuverte urednici	20.25
Nagrade mladinske kampanje	39.00
Uradne plače za mesec marc	350.00
Najemnina za uradniške sobe tajnice in urednice	20.00
Za izmenjavo čekov	4.26
Skupaj	\$2,019.23
Ostalo v blagajni 29. februarja 1940	\$96,448.54
Dohodki v marcu 1940	2,943.50
Skupaj	\$99,392.04
Izdatki v marcu 1940	2,019.23
Preostanek v blagajni 31. marca 1940	\$97,372.81

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Mary J. Suscha

announces

the opening of her
MODERN BEAUTY SALON

located at

927 Indiana Ave.

Sheboygan, Wisconsin

Efficient operators licensed
by the State

JOSEPH URBAS

EMBALMER and FUNERAL DIRECTOR
INVALID CAR SERVICE

700 W. Erie Ave. Phone 2144 Lorain, O.

Residence Phone 7270

SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD

Točna in simpatična postrežba vsak čas

Compliments of

TONY'S TAVERN

HANINAS BEER — CIGARETTES — CANDY

Grant Avenue Eveleth, Minn.

For Your Mother's Day Permanent See The

FRANCES BEAUTY SHOP

Mrs. F. Mariarity, Prop.

418 Jones St. Phone 303 Eveleth, Minn.

John R. Jelenc

FUNERAL DIRECTOR

2316 West National Ave.

Phone 8922

Milwaukee, Wisconsin

Compliments of

FRANK KLUN

TAVERN

Grain Belt

215 Grant Ave. Eveleth, Minn.

Member T. D. S.

Phone 244

TYSEN FLOWER SHOP

FLOWERS FOR ALL OCCASIONS

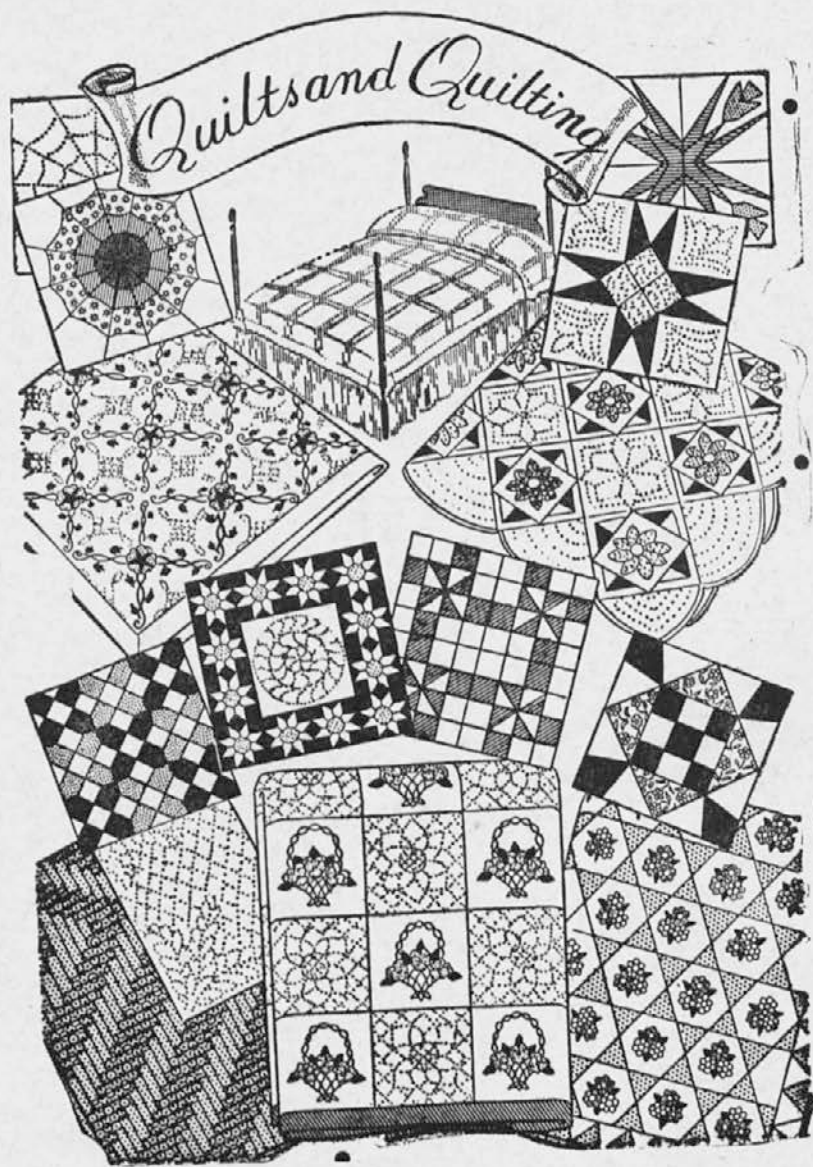
419 Pierce St. Eveleth, Minn.

For Mother's Day Gift Call

MILADY'S BEAUTY SHOPPE

Mrs. R. DePaul, Prop.

314 Grant St. Phone 74 Eveleth, Minn.

Isn't this an eye-filling, satisfying collection of quilts and quilting patterns? It contains twelve new patterns for beautiful, easily pieced, appliqued and embroidered quilts. These have all been designed with the big part played by the household scrap bag in mind; you will find many pieces therein which can be used in these quilts. Besides the quilting motifs illustrated for the various quilts, a number of border and fill-in designs are included in this collection to be ordered as C9054. Pat. 25cts.

All in One Pattern

Wild rose cutwork—an embroidered fan—these provide new and ovely motifs for pillow slips. And they are accompanied by directions for four simple crochet edges—two created especially for scalloped and pointed ends, one combined with rick-rack, and one straight edging. As C8963, you receive this practical combination of transfer for the embroidery motifs and direction sheet for the four edgings. Pat. 15cts.

MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is cents (coin or stamps) for

Pattern No.

Name

Address

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

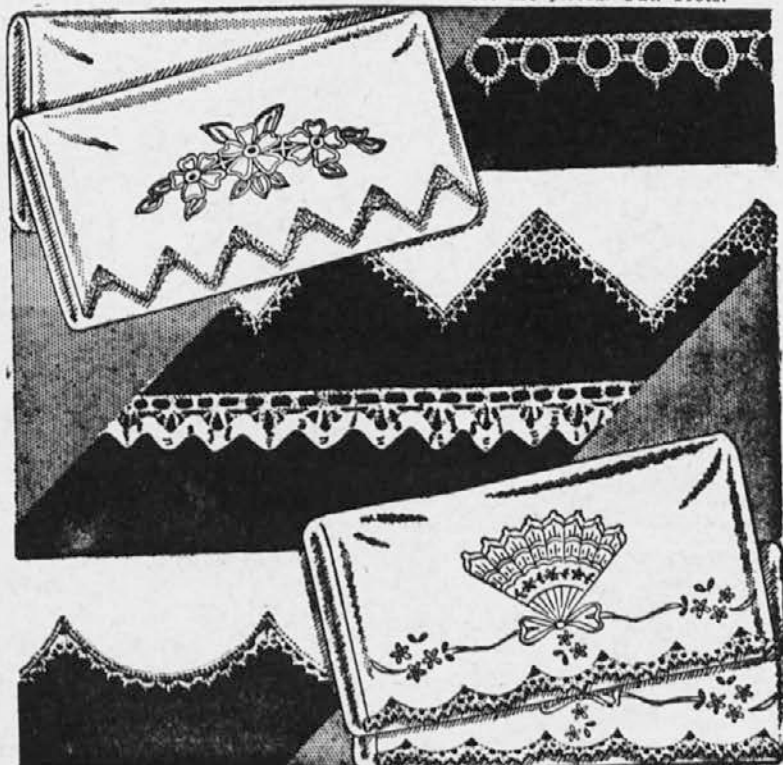
Matching Motifs for Apron and Luncheon Set

Vivid colors or dainty pastels may be used to make this youthful apron with the Tyrolean accent. A snug laced bodice and matching flower band insert provide the decorative features of this jaunty style. Giving added zest are the cloth and napkin designs in harmonizing motifs to complete a clever breakfast or luncheon ensemble. The Tyrolean boy and girl go in the four cloth corners and mountain flowers adorn the napkins. The NUMO hot iron transfer of these apron and luncheon set motifs is C9148. Pat. 10cts.

A Pan Holder Shower

For our spring needlework, what could be more appropriate than making some new pan holders? Transfer C8976, gives motifs for ten holders. Gay flower faces, hen and rooster, Toby jugs and a parrot handle holder. Toby jugs and a parrot handle bag would supply enough material, for some of these are pieced. Pat. 10cts.

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavarovana
jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTE

ki je prva, najstarejša in 122.49% solventna slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem, da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse podrobnosti se obrnite na tajnika ali tajnico lokalnega društva K. S. K. Jednote ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

Compliments of

JOHN L. TOPOLOSKY

FUNERAL DIRECTOR
SLOVENSKI POGREBNIK

45—15th St. N. W. Phone 4823, Barberton Ohio.

Compliments of

WESTSIDE MARKET

HOME DRESSED MEATS

Two Stores — Save the Middleman's Profit
1230-873 Wooster Rd. Phones SH 6812 - SH 6819
Barberton, Ohio

Compliments of

FULLERTON LUMBER CO.

Wallpaper Headquarters - Builders' Hardware
Lumber - Coal - Paints

410 Grant Ave. Phone 49-W Eveleth, Minn.

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio.

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service Postrežba noč in dan

Avtomobile za vse prilike. Tel.: HEnderson 3113

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212
AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8330

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 37 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili stoprocentno
postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2088

CLEVELAND, OHIO.